

**Gazi halkı, provokatörlerin
karşısına dikildi!**

**Provokasyona
ve zorbalığa
izin
vermeyeceğiz!**

Gazi, Nurtepe
ve Alibeyköy'deki
saldırıları,
DEHAP önünde
protesto edildi

**Ekmek ve
Adalet**

Haftalık Dergi / Sayı: 142 / Tarih: 23 Ocak 2005 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000 TL / 75 YKr
www.ekmekveadalet.net | Mail:info@ekmekveadalet.net

**Onurumuzu, emeğimizi
her şeyimizi satan
işbirlikçi iktidar**

**Bağımsızlık isteyen
gençliğe saldırdı**

**Burası Irak, israil,
Guantanamo, Ebu
Gureyb değil...
Türkiye!**

**118 Şehit! Sergüller'in
kararlılığıyla direniş sürüyor**

**"Provokatörler Halk Barikatına
Çarptı"... DEHAP protesto edildi**

**Ekmek ve
Adalet**

www.ekmekveadalet.net

info@ekmekveadalet.net

TAYYİP'İN ÇIKARMADIĞI GÖMLEK

Anti-komünistlik ve bağımsızlıkçılara düşmanlık

İktidar koltuğuna oturan Tayyip Erdoğan'ın ilk olarak ispatlamaya çalıştığı, “değiştirdiği”ydi. İslamcılıktan nasıl döndüğünü anlatılabilmek için kırk takla attı. En sonunda veciz bir şekilde “**Milli Görüş gömleğini çıkardık**” dedi.

Ama çıkarmadığı, iktidar koltuğunda daha da sıkı sarıldığı bir “gömleği” daha vardı Tayyip'in; anti-komünistliği ve bağımsızlık isteyenlere düşmanlığı. Komünizmle Mücadele Dernekleri'nden, Kanlı Pazarlar'dan geliyordu bu gelenek.

1969'un Şubat'ında KANLI PAZAR'da, emperyalizme karşı Türkiye halkının öfkesini haykıran devrimci gençliğin üzerine polisle işbirliği içinde satırlarla, sopalarla, silahlarla saldırarak yazmışlardı bu tarihlerini. 30 bin kişinin üzerine “Allah Allah” nidaları ile yürüdüler. Vatan değildi kurtardıkları! Emperyalizmin yeni-sömürgeci olmaya, bağımlılığa hayır diyen ve bu çerçevede Amerikan 6. Filosu'nun gelişini günlerce süren ey-

Kanlı Pazar'da 'Bağımsız Türkiye' isteyenleri kana boğanlar, bugün iktidar koltuğundalar ve yine bağımsızlık isteyenlere saldırdılar

lemlerle protesto eden gençliği kana bulamak içindi bu nidalar.

Amerika için salladılar satırları, yankiler için döktüler kanımızı... “*Müslümanlar komünizmle çarpışan devlet güçlerine yardımcı olsun*” diyerek kışkırttılar insanları... Yüzlerce insanı yaralayıp Turgut Aytaç ve Dursun Erdoğan adlı iki işçiyi Amerikan ‘Yeşil Kuşak’ planına hizmet etmek için katlettiler.

İşte onlar bugün iktidar koltuğunda oturuyorlar. Kafa aynı kafa! Devrimcilere, anti-emperyalistlere aynı gözle bakıyorlar hala. Ve dün Amerika için kanımızı döküp ülkemizin emperyalizmin yeni-sömürgeci olmasına şu veya bu oranda katkı sağlayanlar, bugün Avrupa'ya daha bağımlı hale gelelim istiyorlar. Buna karşı çıktığı için vatansever devrimci gençliğe azgınca saldırıyorlar.

Dün aldatılmış, kışkırtılmış kitlele-

ri kullanıyorlardı, bugün polislerini, coplarını, gaz bombalarını, mahkemelerini kullanıyorlar... Dün Yeşil Kuşakçıydılar şimdi BOP'çu, AB'ciler...

AKP iktidarının 6'sını tutuklattığı yüzlerce Gençlik Federasyonlu öğrenci ne istiyordu?

“**Ne Amerika, Ne Avrupa**” diyorlar, “**Bağımsız Türkiye**” bayrağını yükseltiyorlar, “**İşbirlikçiliğe Son**” verilmesini istiyorlardı.

Irak'ta ve Filistin'de işgalci güçlerin esir aldıkları vatanseverlere yaptıkları gibi; arkadan kelepçe takılmasının, Ankara'nın orta yerinde bir parkta yüzlerce insanın yüzüstü yerlere yatırılmasının, kan içinde bırakılmasının nedeni bu slogandan başka hiçbir şey değildir. Hiçbir demagoji bu gerçeği çarpıtamaz. Avrupa emperyalizmine hayır mı diyorsun, öyleyse zulümlerden zulüm beğen demıştır işbirlikçi iktidar.

Vatansever devrimci gençlik Kanlı Pazarlar'ı yaşadı, susmadı. Yine susmayacaklar! Devrimci gençliğin bağımsızlık kavgasını şiddetle, zorbalıkla, gözaltı ve tutuklamalarla durduracaklarını ve bunun üzerine Avrupa Birliği sahte demokrasisi ile örteceklerini zannedenler yanıldıklarını görecekler. Bu vatani emperyalizme ve işbirlikçilerine bırakmayacağız.

ÇAĞIRI DUYURU

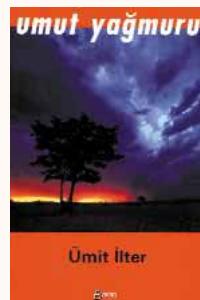
Bilgi güçtür

YAYIN

Büyük direnişin Uşak cephesi: **Başgörmeyen Kadınlar**

Ümit İlter'in 2. şiir kitabı **Umut Yağmuru**

ÇIKTI! Kitabevleri ve TAYAD'da

kahramanlar Ölmez

22 Ocak - 28 Ocak Şehitlerimiz

Turgay KOÇ
27 Ocak 2003

Önce DEV-GENÇ'li, sonra Devrimci Memur Hareketi'nin emekçilerinden oldu. 1980'lerin ikinci yarısında Elazığ Fırat Üniversitesi öğrencisiyken mücadeleye katıldı. 1989'da öğretmen olarak göreve başladığında Devrimci Memur Hareketi içerisinde mücadelesini sürdürdü. Gözaltılar, tutsaklıklar yaşadı. Yakalandığı hastalık sonucu tedavi için bulunduğu Fransa'da aramızdan ayrıldı.

Özer ELMAS
27 Ocak 1976

İstanbul'da faşistler tarafından okul girişinde pusuya düşürülerek katledildi. İTÜ öğrencisiydi. Okulundaki anti-faşist mücadelenin içinde yer aldı.

Ayşenur ŞİMŞEK
24 Ocak 1995

Ankara'da kontrgerilla tarafından kaçırıldı. 13 Nisan'da Kırıkkale'de işkence yapılmış ve katledilmiş olarak bulundu.

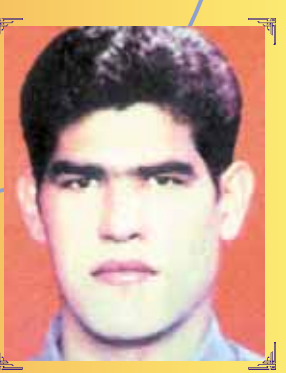
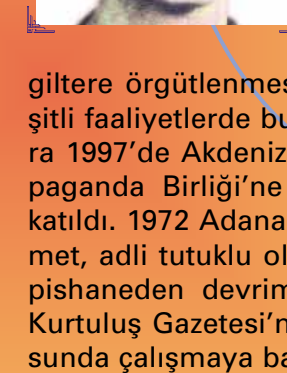
Şimşek, memur hareketinin örgütlenmesine önderlik eden devrimci memurlardandı. Sağlık-Sen'in kurucularındandı. 1993-94'te Devrimci Sol Güçler İç Anadolu Koordinasyonu'nda görev aldı. 1994 sonunda yeraltı örgütlenmesine geçmişti.

Besat AYYILDIZ (Nazmi)
Bülent DİL (Nidal)
Mehmet TOPALOĞLU
28 Ocak 1998

Adana'da ölüm mangalarının bulundukları eve düzenlediği operasyonda katledildiler.

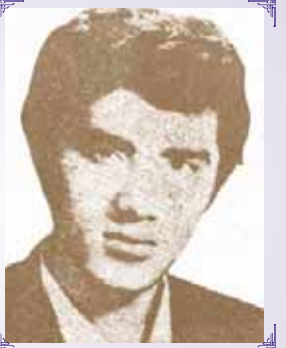
1966 Boğazlıyan-Yozgat doğumlu Besat, lise yıllarında Devrimci Sol'la tanıştı.

1988-'89'da Ankara Dil Tarih'te gençlik örgütlenmesinde yer aldı. Daha sonra Ankara DEV-GENÇ ve İç Anadolu Bölgesi'nde çeşitli sorumluluklar aldı. Gözaltı ve tutsaklıklar yaşadı. 1997'de kıra çıktı. Son olarak Akdeniz Bölgesi Kır Silahlı Propaganda Birliği savaşıydı. 1976 Kayseri Pınarbaşı doğumlu Bülent, yurtdışında İngiltere örgütlenmesi içerisinde çeşitli faaliyetlerde bulunduktan sonra 1997'de Akdeniz Kır Silahlı Propaganda Birliği'ne savaşçı olarak katıldı. 1972 Adana doğumlu Mehmet, adli tutuklu olarak girdiği hapisneden devrimci olarak çıktı. Kurtuluş Gazetesi'nin Adana bürosunda çalışmaya başladı.

Kerim Yaman
23 Ocak 1975

Gençliğin 1974 sonrası ilk örgütlülüklerinden İYÖKD'ün faal bir üyesiydi. Devrimci gençliğin 74 sonrası verdiği ilk şehitlerinden biri oldu. Faşistlerin bir öğrenci grubunu taraması sırasında katledildi. Gençlik bu faşist saldırıya, İ.Ü. Merkez binasını işgal ederek ve 50 bin kişilik bir kitlenin katıldığı anti-faşist bir gösteriyle cevap verdi.

Ekmek ve

Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.net

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.net

Ekmek ve Adalet Dergisi
Sahibi ve Yazışleri Müdürü: Pembe Özlem OLGUN
Genel Yayın Yönetmeni: Gülizar KESİCİ
Adresi: İnebey Mahallesi Küçük Langa Caddesi No:29 C-26
Akşahin Pasajı Aksaray-Fatih-İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama
ISSN: 1304 687X
Fiyatı: 750 000 TL/75 Ykr
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro
Fransa:3 Euro
İsviçre:3 Euro
Hollanda:3 Euro
İngiltere: £ 2,5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Yayıncılık Venloerstr. 507-A 50825 Köln
Tel: 0049 221 280 87 74 0049 221 280 87 75
Faks:0049 221 280 90 84
E-mail adresi: ekmekveadalet@arcor.de
Adana: İnönü Cad. Örnekler Apt. No:5 Kat:5
Tel-faks: 0 322 363 32 09
Ankara: GMK Bulvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay
Tel-faks: 0 312 419 27 38
Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Kanatlı Apt. Kat: 4 D: 6
Tel-faks: 0 326 223 87 18
Bursa: Sakarya mah. Uluyol cad. Aydın İşhanı-2 No: 24 Kat: 2
Daire: 2 Osmangazi Tel-faks: 0 224 224 93 97
Hopa:Hopa İş Merkezi Zemin Kat No: 1 HOPA
Tel-Faks:0 466 351 42 08
İzmir: Milli-i Kütüphane Cad. No: 17/104 Tepeköylü İş Merkezi
Konak Tel-Faks: 0 232 482 29 54
Kocaeli: Hürriyet Caddesi Gakkı Kervan Saray İşhanı Kat:7
No:79 Tel-Faks: 0 262 331 66 51
Malatya: Dabakhane Mah. Bakırcılar Çarşısı Sanbeyoğlu İşhanı
Kat:1 No:43 Tel: 0 422 323 24 77
Samsun: 19 Mayıs Mah. Talimhane Cad. Albayrak İşhanı NO:24
Kat:2 Daire:9 Tel-faks: 0 362 435 25 80
Trabzon: Düzenli Ulusoy İş merkezi Çömlekevi Yokuşu
No: 42 Tel-faks: 0 462 321 14 80

AB demokratiğinin riyakarlığı

“Kopartılmış kol istemiyorsanız, kol kopartanları koruyan vali istemiyorsanız, en iyi yol, Avrupa Birliğı’nin evrensel yasalarını uygulamaktır. ... Yerelin insafsız vahşetinden ancak evrenselleşerek kurtulabileceğiz.”

Evet, AB misyoneri Mehmet Altan, 14 Nisan 2001’de Sabah Gazetesi’ndeki köşesinde böyle yazmıştı. Solculuk adına, aydın olmak adına AB emperyalizminin eyaleti olmayı yıllardır böyle savundular hep. AB yasalarını uygulayarak *“yerelin insafsız vahşetinden”* kurtulacaktık! Sanki bugüne kadar bu topraklar üzerinde uygulanan vahşet, sadece yerelin vahşetiydi, Avrupa emperyalizminin sanki bu vahşette hiçbir dahli yoktu. AB konusunda her şey zaten bir aldatmaca, göz boyama üzerine sürüyordu. Mehmet Altan’ın yukarıdaki satırları yazdığı tarihe yeniden dikkatinizi çekeriz; 14 Nisan 2001; o Burdur Hapishanesi’ndeki kopartılmış kol vahşetinden bahsediyor ve AB yasaları uygulanınca bunların olmayacağını iddia ediyor; oysa o satırları yazmadan kısa süre önce, 19-22 Aralık vahşeti yaşanmıştır bu ülkede ve bu vahşet başından sonuna **Avrupa DAMGALI**’dır. O bunu bilmiyor muydu, elbette domuz gibi biliyordu. Fakat dediğimiz gibi, **AB ajanlığı** budur işte; misyonları her olaydan yararlanıp insanların özgürlük, işkencesiz bir yaşam, adalet isteklerini istismar edip AB’yi bir kurtarıcı gibi göstermektir.

Bizzat AB yetkililerinin de belirttiğı gibi, AB’ye uyum yasaları esas olarak çıkarılmıştır. Yani artık büyük ölçüde, Mehmet Altan’ın dediğı *“Avrupa Birliğı’nin evrensel yasaları”* uygulanmaktadır. Avrupa Birliğı ve ona “uyumlu” AKP iktidarı, 17 Ocak’ta bu ülkenin başkentinde Ebu Gureyb, Guantanamo sahnelerini yarattı. Amerikan işgalcilerinin Irak halkını çöl kumlarının üzerinde ellerini kelepçeleyip yerlere yatırmaları gibi, vatansever gençlik kelepçelenip meydana üst üste atıldı. Ve bu vahşete hiçbir AB’ci demokrat ses çıkarmadı. Tersine **utanmazca, pervasızca** ve **alçakça**, bu vahşeti bile *“AB’ye uygun gözaltı”* diye pazarlamaya kalkıştı. Utanmaz arlanmaz AB’ci basın, bu saldırının, düşünce ve ifade özgürlüğünün vahşice gasbedilmesi olduğu gerçeğini ört bas etmeye çalışıp, *“AB standartlarında kelepçe, “AB’ye uygun gözaltı”, “polis cop kullanmadı”* spotlarıyla gerçeğı ters yüz etmeye çalıştı. Görüntüler onları yalanlıyordu, ama onlar yalancılık konusunda şerbetliydiler, pişkindiler. Çünkü AB konusunda ağızlarını her açışlarında söyledikleri yalandı.

Devrimciler, demokratlar, vatanseverler onların AB propagandalarına, dolaylı, istemeyerek de olsa destek veren yaklaşım ve söylemlerden vazgeçmelidir. Örneğın, teşhir amacıyla dile getirilen *“AB’ye böyle mi gireceğiz?”* söylemi böyle bir söylemdir. Böyle, yani bu vahşetle, zulümle AB’ye girilemeyeceğı, dolayısıyla Avrupa emperyalizmiyle bu vahşetin bağdaşmadığı söylenmiş olmaktadır. Bu doğru değildir. Evet, Türkiye AB’ye girerse böyle girecektir; zulümüyle, vahşetiyle, adaletsizlikleriyle, keyfilikleriyle, Susurluk’uyla girecektir. Ve Avrupa’nın bunlara temelde bir itirazı yoktur ve olmayacaktır. “AB’yle müzakereler” esas olarak Türkiye’nin Avrupa emperyalizmi tarafından daha iyi sömürülmesinin, daha rahat talan edilebilmesinin koşulları üzerine sürecektir.

- 3... *AB demokratiğinin riyakarlığı*
- 5... *Yürüdük...*
- 12... **İZMİT SEKA’DA İŞGAL EYLEMİ**
- 16... *“Mahkum İzleme Ajansı”*
- 18... *İstismarcı koltuk düşünleri*
- 20... *‘Fıraun’u cennetlik yapan çıkarıcı Fethullah İslamcılığı*
- 23... *Üreterek direnen, direnerek üretenlerin sergisi Mersin’de*
- 24... *Gençlik şehitlerini kavgayı yükselterek anıyor*
- 26... *Sol içi şiddet ve PKK*
- 29... *Dil, düşüncedekini söyler*
- 31... *MKP gerillaları ölümsüzlüğe uğurlandı*
- 32... *Tutsaklardan mektuplar-Ümit İter’den Gülizar Tuncer’e...*
- 34... *Türkiye halkı Asya halklarına yardım çağrısına neden “ilgisiz”?*
- 35... *KSP’nin ‘Kıbrıs sorunu’na çözümü*
- 36... *Gazi, Alibeyköy ve Nurtepe halkı provakasyon saldırısını anlatıyor*
- 39... *Basit manevralara son verilmelidir*
- 42... *Burası Gazi*
- 44... **PROVAKATÖRLER HALK BARİKATINA ÇARPTI**
- 46... *‘Sol içi şiddet’e karşı devrimci yöntem*
- 48... *İşgalciler Irak çıkmazını, İran tehdidiyle örtebilir mi?*
- 50... *Kopenhag Kriterleri’ne uygun İngiliz işkencesi*

Devrimci gençliğin bağımsızlık şiarıyla bir ay boyunca yürüttüğü kampanya ve son olarak Ankara'da gerçekleştirdiği eylem, AB göz boyamasına karşı uyarıcı olmuştur. Tek bir eylem AKP'nin, burjuva medyanın, AB'nin ve demokrat geçinen AB'cilerin faşist yüzünü açığa çıkarmıştır.

Avrupa Birliği konusunda, özellikle de çeşitli "sol" kesimlerin desteğiyle, büyük bir yanılsama yaratmayı başarmıştır emperyalizm ve oligarşi. AB'ye üyelik sorunu sanki bağımsızlık-bağımlılık sorunundan bağımsız bir konu haline dönüştürülmüştür. Hayır, AB'ye üyelik sorunu tüm yönleriyle bağımsızlık ekseninde tartışılması gereken bir sorundur. AB sorunundaki tutum, vatanseverlikle vatana ihanetin ayırım noktalarından biridir. Bugün çok çeşitli etkenler, bu ayırımı gölgeliyor, tali plana itiyor olabilir, ama belirleyici siyasi ayırmalardan biri budur. Sınıfsal zemininden koparılmış suni ayrımlar, bağımsızlık-demokrasi-sosyalizm hedefli devrimci mücadelenin yükselmesiyle geri plana düşecek ve gerçek temelleri üzerindeki bir ayrışma ve saflaşma gelişecektir. Emperyalizme karşı bağımsızlıktan, faşizme karşı demokrasiden yana olanlar bir cephede, emperyalizmin ve faşizmin destekçileri öteki cephede yeralacaktır.

Devrimci, vatansever gençlik "İşbirlikçiliğe son" diye yürüyor; aldatmacaları, yanılsamaları aşıp "Ne Amerika, Ne Avrupa" diyebiliyor cüretle ve kendine güvenle "Bağımsız Türkiye" hedefini gösteriyor. Avrupa ve Amerikan emperyalizminin ülkemizdeki temsilcisi olan kukla iktidar ise, saldırıyor, gençliğin en demokratik hakkını kullanmasına engel oluyor. AB'nin kendisi de, AB'ye üyeliği demokrasi için savunuyoruz diyenler de bu saldırıya sessiz onay veriyor. Peki sözkonusu demokratik haklar, devrimciler, vatanseverler için geçerli değil midir? Hayır diyor düzen, hayır, geçerli değil.

"AB standartı" işte budur. Bu standartlarda, devrimcilerin, bağımsızlık düşüncesinin, sosyalizm umudunun yok edilmesi vardır. Yok etmek içinse her şey mübahtır. Bağımsızlık, devrim, sosya-

lizm düşüncelerini yok etmek için göstermelik haklar rafa kaldırılır, her türlü zulme, vahşete onay verilir. AB standartlarının ta kendisidir bu. Avrupa emperyalizminin dünyanın dört bir yanında faşist iktidarlara verdiği desteklere, emperyalist işgal ve sömürüye verdiği desteğe bakan herkes bunu görür.

"AB'ye uyum süreci" dedikleri, bağımsızlığı savunanları susturmak, devrimi savunanları tasfiye etmek üzerine kurulmuş bir süreçtir. İşte bu nedenle, işbirlikçi iktidarlar da, Avrupa emperyalizminin kendisi de yeni-sömürge Türkiye'de burjuva demokrasisinin hak ve özgürlüklerini dahi tanıyamaz; çünkü devrimin gelişiminden korkar! Ankara'nın Kurtuluş Parkı'nda yaşananların Burdur'da kol koparmaktan özünde ne farkı var? Saldırının amacı aynı değil mi? Saldırının amacı, devrimcileri düşüncelerinden vazgeçmeye zorlamak değil mi? Kaç devrimci genç hastanelik edildi Kurtuluş Parkı'nda? Yarın yine kol da kopacak, panzerler gençlerimizi ezecek ve vatansever gençlerimize kurşunlar da sıkılacaktır. *"Bunlar geride kaldı"* masalını anlatanlar, her infazda, işkencede, vahşette, zulümde yine kurtarıcı olarak AB'yi gösterenler, ülkemizdeki işkencelerin, infazların, F tiplerinde süren işkence ve katliamın avukatları ve kapitalizmin sömürüsüne onay veren burjuva işbirlikçileridir.

Gençliğin yükselttiği bayrağı, işçiler, memurlar, köylüler, gecekondulular, hayatın her alanında yükseltmelidirler. Baskıyla, terörle sindirerek, işbirlikçi medyayla yürüttükleri propaganda bombardımanıya halkımızın ulusal onur ve bağımsızlık düşüncelerine, gelecek umutlarına büyük darbeler vurmuş, derin tahribatlar yaratmışlardır. Ama bu ülkenin dört bir yanında bağımsızlık için yapılan eylemler, dört bir yanda sömürüye, zulme karşı süren irili ufaklı direnişler göstermektedir ki, halkımızı bütün olarak teslim alamamışlardır. Direnen yanımızla, diri kalan umutlarımızla, yaşayan değerlerimizle bu mücadeleyi yeniden yükseltmeliyiz. Vatana ihaneti "demokrasi savunuculuğu", faşist düzenin eli kanlı katillerini "bağımsızlıkçı" gibi gösteren bu bulanık, aldatıcı ortama, ancak emperyalizme ve faşizme karşı bağımsızlık demokrasi mücadelesi yükseltilerek son verilebilir. Demokrasi mücadelesini AB'ci riyakar demokratların, bağımsızlık mücadelesini Sursurlukçu katillerin gölgesinden kurtardığımızda, bağımsızlık-demokrasi, sosyalizm yürüyüşümüzün ufku daha da aydınlanacaktır.

"AB'ye uyum süreci" dedikleri, bağımsızlığı savunanları susturmak, devrimi savunanları tasfiye etmek üzerine kurulmuş bir süreçtir. Gençliğimizle, işçimiz, köylümüz, gecekondulularımızla tasfiyeye direnecek, bağımsızlık-demokrasi - sosyalizm yürüyüşümüzü sürdüreceğiz!

Yürüdük

Yürüdük; vatanımıza sahip çıkmak için!

Yürüdük; ulusal onurumuzla yaşamak için!

Yürüdük; kimse bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm bayrağını dalgalandırmamasın diye, vatanseverleri, devrimcileri terörle sindirip yok etmek isteyenlerin başaramayacaklarını haykırmak için!

Yürüdük; yüreklerimize korkuyu, beyinlerimize bencilliği, bireyciliği, çıkarıcılığı yerleştiremeyeceklerini, bizi aşağılık düzenlerinin parçası yapamayacaklarını göstermek için!

Yürüdük; kan revan içinde bıraksalar, gözaltına al-

salar, sınırsız vahşet uygulasalar da vatanseverleri sindiremeyeceklerini göstermek için!

Yürüdük; vatanımıza sahip çıktık.

Yürüdük; emperyalizme ve oligarşiye karşı bağımsızlık için!

Yürüdük; “İş” için AB’yi savunmakla, “iş” için Irak’ta ABD işgaline destek vermek arasında fark olmadığını göstermek için!

Yürüdük; daha da yürümeliyiz! Tüm gençlik olarak, Türkiye halkı olarak bağımsızlık bayrağının ardından yürüyelim! Bağımsız, demokratik bir ülkeyi kuralım!

Zulümle, Vahşetle Bağımsızlık İsteyen Sesimizi Susturamazsınız!

Sayı 142

6

23 Ocak
2005

◆ Bu ülkenin meydanlarında bağımlılık kutlanabilir, ama bağımsızlık isteyenlerin sesi, terör ve vahşetle susturulmak istenir. “Yaşasın AB” demek hak, “AB’ye hayır” demek en büyük suçtur artık. Amerika’sı, Avrupa’sı ile emperyalizme karşı olsan da, bağımsızlık istesen de susacaksın! Yoksa zulümlerden zulüm beğeneceksin!

◆ “Hukuk Devleti” soytarılığı, Avrupa Birliği demokrasisi şarlatanlığı, “gösteri özgürlüğü” yalanı, başkentin ortasında yüzükoyun yatırlıp işkencehanelere taşınan vatanseverlerin haykırışıyla bir kez daha yerlebir olmuştur.

◆ Irak halkının koluna takılan kelepçeleri dahi “AB’ye uygun gözaltı” diye veren medya, Avrupa Birliği’nin nasıl zulmün maskesi olduğunu çok iyi ortaya koymuştur.

◆ Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin zulmü vatansever gençliği sindiremeyecek! Yasak meydanlarda, yasaklanan onurlu sloganlarımızı haykırmaya devam edeceğiz.

17 Aralık ihanet günü yani Avrupa Birliği’nden tarih alındığı gün bu ülke topraklarından başka bir ses yükselmişti.

"Ne Amerika Ne Avrupa, Bağımsız Türkiye. İşbirlikçiliğe Son!"

Bir ay boyunca İstanbul’dan Ankara’ya, İzmir’den Adana’ya, Sivas’tan Diyarbakır’a, Malatya’dan Bursa’ya... Vatansever devrimci gençliğin bulunduğu her şehre, her üniversite kampüsüne, kentlerin meydanlarına yayıldı bu ses. Bildiriler, gösteriler, basın açıklamaları, pankartlar, afişler, ev ev, sokak sokak çalınan kapılar... oligarşinin emperyalizme, özellikle Avrupa emperyalizmine dair söylediği yalanlara karşı savaştı. Halka gerçekleri taşıyan, emperyalizmin sömürgesi değil bağımsız Türkiye istiyoruz diye yine devrimcilerdi. DEV-GENÇ’lilerin sesini duydu yine Türkiye halkı.

Gençlik Federasyonu tarafından başlatılan kampanyanın son eylemi 17 Ocak günü Ankara’daydı.

Ankara Kızılay Meydanı’na yürüyecek, bu meydan-da bağımsızlık şiarını haykıracaktı gençlik. Daha bir ay önce bu meydana AKP’li belediye aldattığı halkı taşımış, binlerce insanın karşısında Başbakan Tayyip Erdoğan “bugün Bayram” demişti. Bağımlılığın gösterisini yapmıştı bu ülkenin başbakanı. Anadolu gençliğinin de bağımsızlık gösterisi yapmak istemesi kadar demokratik, meşru bir hak olamazdı.

17 Ocak günü herkes gördü ki, emperyalizme karşı çıkmak zulümlerden zulüm beğenmek demektir. Ama bu zulüm emperyalistlerden değil, işbirlikçilerinden geliyordu. Yeni-sömürgecilik ilişkilerine uygundu bu yaşananlar. Yerli görünen ordu, polis gücü ve iktidarı, gerçekte emperyalizmin işgal güçleriydiler.

Taksim’den Meşalelerle Uğurlandılar

Gençlik Federasyonu üyeleri 16 Ocak günü; İstanbul, İzmir, Eskişehir, Sivas, Malatya, Elazığ, Adana, Antep, Antalya, Dersim, Samsun, Mersin, Trabzon, Kocaeli, Balıkesir ve Diyarbakır’dan Ankara’ya yola çıktılar.

Federasyon üyesi İstanbul Gençlik Derneği üyeleri 16 Ocak akşamı Beyoğlu Galatasaray Lisesi önünde, aralarında Grup Yorum’un da yer aldığı kitle tarafından uğurlandı. Meşaleler yakan gençlik,

Yorum gençliği uğurlayanlar arasındaydı

'Ne Amerika Ne Avrupa Bağımsız Türkiye İşbirlikçiliğe Son' yazılı pankart açarak basın açıklaması yaptılar. Açıklamanın ardından hep birlikte marşlar söylendi. Galatasaray'dan Tepebaşı'na yürüyen gençlik, yürüyüş boyunca "Bu Vatan Bu Halk Bizim Kahrolsun Emperyalizm", "Katil ABD İşbirlikçi AKP" sloganları attı ve marşlar söyledi. Marşlar sırasında "rap rap yürüyüşü" yapıldı. Grup Yorum her zaman olduğu gibi gençliğin mücadelesinin yanbaşındadır, Tepebaşı'nda otobüslerle Ankara'ya hareket edildi.

İzmir Gençlik Derneği ise, Bornova Metro önünde düzenlediği bir basın açıklamasının ardından yola çıktı. Kampanya sloganlarının atıldığı açıklamayı okuyan Eren Olcay, "emperyalizmin halklarımızı sömürmesine izin vermeyeceğiz" dedi. Açıklamanın ardından bir süre sloganlarla yürüyen gençlik daha sonra Ankara'ya hareket etti.

Birçok kentte de, Gençlik Federasyonu üyeleri yola çıkmadan önce basın açıklamaları yaparak, neden "**Ne Amerika Ne Avrupa, Bağımsız Türkiye. İşbirlikçiliğe Son!**" dediklerini bir kez daha anlattılar.

Vatansever Gençlik Ankara'da

Ankara girişinde hukukçular tarafından karşılanan Gençlik Federasyonu üyeleri Kurtuluş Parkı'na hareket ettiler. Polisin sokaklarını işgal ettiği Ankara olağanüstü bir gününü daha yaşıyordu. Barikatlar bağımsızlık isteyen vatansever gençliğe karşı kurulmuştu. Provoke etmek, sindirmek amaçlı "şüpheli paket" aramaları birbirini izledi, otobüsler uzun süre Kurtuluş Parkı civarında bekletildi. Otobüslerde arama yapan poli, flamaların takılı olduğu sopalara da el koydu.

Otobüslerden inerek Kurtuluş Parkı'nda toplanan gençlik, önceden açıkladığı program gereği, Tayyip Erdoğan'ın AB mitingi yaptığı yerde basın açıklaması yapmak için hazırlanmaya başladı. Bu sırada eyleme katılmak için gelen birçok öğrencinin araçlardan, yoldan gözaltına alındığı öğrenildi.

Emperyalizminin bekçisi polis, Kızılay'a yü-

rümek isteyen gençliğe, "yasa, kural benim" mantığını dayatarak açıklamayı orada yapmalarını istedi. Tamamen keyfi bu dayatma karşısında gençlik geri adım atmayacağını, AB Bilgi Bürosu, ABD elçiliği ile görüşmeler yapacaklarını, programları olduğunu söyledi.

Öğrencilerin avukatlarından Taylan Tanay ile polis amiri arasında yaşanan tartışma, keyfiyeti yeterince gözler önüne seriyordu. Avukatlar, eylemin demokratik hakları olduğunu, Ziya Gö-

kalp Caddesi'ne yürüyüp açıklama yapmak istediklerini söylerken, polis amirleri, "kamu güvenliğinin tehdit edildiği" klişesini ileri sürdüler. Buna karşın avukatların "nereden biliyorsunuz?" sözleri üzerine polis amirleri, "daha önce yürütüyorduk, ama grubun kötü niyetli olduğunu bildiğimiz için izin vermeyiz" cevabını verdi. Yasaları, demokratik hakları bir yana atıp niyet okuyan polis, bağımsızlık sloganlarının meydana yankılanmaması için emir aldığını da göstermiş oluyordu.

'Tayyip Kızılay'da AB Yalanları Anlattı Biz De Gerçekleri Anlatacağız'

Tartışmalar sürerken Gençlik Federasyonlu öğrenciler halay çekip sloganlar atmaya başladılar. Bağımsızlık isteyen vatanseverlerin önüne barikat kurulamayacağını haykırdılar. Öğrenci-

lerden Hasibe Çoban burada kısa bir konuşma yaptı. Çoban, "bir ay önce Kızılay'da Tayyip Erdoğan AB palavralarını anlatıyordu. Yılbaşında yine Kızılay'da yeni yıl kutlandı. Biz de bugün bağımsızlık şiarını yükseltmek için Kızılay'da olacağız." şeklinde konuştu.

Polisin dayatmaları karşısında flamalarını açan, şapkalarını giyip pankartlarını açan gençlik yürüyüş kararı aldı. Demokratik haklarını fiili olarak kullanacaklardı.

"Ne Avrupa Ne Amerika Bağımsız Türkiye! İşbirlikçiliğe Son!" pankartı ile yürüyüşe geçmeye hazırlanan gençlik, "Bu Vatan Bu Halk Bizim, Kahrolsun Emperyalizm", "Baskılar Bizi Yıldırılmaz, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz" sloganları atıyordu.

Yüzlerce Vatansever Yüzüstü Yerlere Yatırılıp Kelepçelendi

"Gündoğdu" marşını söyleyerek yürüyüşe geçen gençliğe polis saldırıp kitleyi dağıtmak, birbirinden koparmak istedi. Gençlik direndi. Polis takviye alarak daha büyük bir güçle yeniden saldırıya geçti. Yüzlerce çevik kuvvet, sivil ve özel tim polisi biber gazıyla, coplarla, kalkanlarla öğrencileri bölerek gruplar halinde çembere aldı ve azgınca saldırısını sürdürdü.

Saatlerce gözaltına almakta zorlanan polis, tıpkı Irak'ta Amerika'nın yaptığı gibi, Filistin'de İsrail'in yaptığı gibi, 200'e yakın insanı yüzüstü yerlere yatırarak arkadan plastik kelepçeler taktı. Bu sırada onlarca polisin bir tek insanın üze-

Fark, Iraklı vatanseverlerin çırılçıplak soyulması mı? İşkencehanelerde bu da yapılıyor. Biri işgal altındaki bir ülke, ötekisi açık işgal olmayan, ama işbirlikçilerce emperyalizm adına işgal edilmiş bir ülke. Medyanın "AB standartlı kelepçeleri" Iraklı esirlerin kolunda! Emperyalistler ve işbirlikçileri her yerde direnenlere karşı aynı yöntemleri kullanırlar...

Türkiye

Irak

rine çullanması, yerde yatan insanları tekmelemeler, başlarına vurmalar yaşanıyordu. Burun buruna olduğu halde yoğun gaz kullanan polis bağımsızlıkçılara karşı tüm kinini kusuyordu. Kelepçelenen insanlar üst üste yığılarak, **Ebu Gureyb görüntüleri** yaratıldı. Saldırıda yaralanan üç öğrenci ise hastaneye kaldırıldı.

Koridor oluşturarak gözaltı aracına götürürken de işkence yapmaya devam eden polisler gençliğin direnişi karşısında çılgına dönmüşlerdi. Gözaltına alınan öğrenciler otobüslerin camlarını kırarak DEV-GENÇ ambleminin yer aldığı bayrağı dalgalandırarak sloganlar atmaya devam ettiler. İşkence otobüsleri de gençliğin bir direniş mevzisi olmuştu.

Bağımsızlık İstediler, Tutuklandılar

Bu arada, Mithatpaşa Köprüsü altından Kızılay'a girmeye çalışan Gençlik Federasyonlu öğrencilerden 20 kişi daha gözaltına alındı. Birçok kişi yaralanırken toplam 198 kişi gözaltına alındı. Gözaltında gençliğin direnişi ile karşılaşan polis, uzun süre kimlik tespiti dahi yapamadı.

Gözaltına alınanlar 19 Ocak günü ACM'ye çıkarıldılar. Büyük çoğunluğu savcılıktan serbest bırakılırken, 12 kişi tutuklanma talebiyle mahkemeye sevk edildi. Bunlardan; Fatih Beygirci, Musa Kurt, Onur Özdemir, Hasan Baklacı, Uğur Eyilik ve Mert Kavak isimli öğrenciler, "yasadışı terör örgütü üyesi oldukları" iddiasıyla tutuklanarak Sincan F Tipi'ne gönderildiler.

Saldırı Protesto Edildi: İşbirlikçiler Bizleri Yıldırıamaz

Ankara'da yaşanan saldırı, birçok kentte düzenlenen eylemlerle protesto edildi.

◆ Saldırının olduğu gün Ankara'da Yüksel Caddesi'nde basın açıklaması yapıldı. ESP'lilerin de destek verdiği eylemde, meşaleler taşındı ve "Ne Amerika Ne Avrupa Bağımsız Türkiye. İşbirlikçiliğe Son" yazılı pankart açıldı. "Baskılar Bizi Yıldırıamaz", "Gözaltılar Serbest Bırakılsın" sloganları atan Federasyon üyeleri adına açıklamayı yapan Ferhat Özdemir, Kızılay'ın AB'cilere açılmasını hatırlatarak, "Her türlü şaklabanlığa izin verilen Kızılay için devrimci vatansever gençliğe izin verilmedi." dedi. Özdemir gözaltına alınan arkadaşlarının serbest bırakılmasını istedi. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı eylem sloganlarla sona erdi.

◆ Ankara'daki bir başka eylem de, ertesi günü Adliye önündeydi. Çeşitli kurumların da destek verdiği ve 150 kişinin katıldığı basın açıklamasında gözaltıların serbest bırakılması istendi. Meşaleler taşınan eylemde, AB'cilere açılan meydanın muhaliflere kapatıl-

ması eleştirildi ve "İşte AB demokrasisi buydu" denildi.

◆ Saldırının ertesi günü İstanbul'da Avrupa Birliği Bilgi Merkezi önünde gösteri vardı. Ankara'daki vahşi saldırıya karşın Avrupa emperyalizminin yine kapısına dayanan gençlik, "Ne Amerika Ne Avrupa Bağımsız Türkiye. İşbirlik-

çiliğe Son" pankartı açtı ve "Baskılar Bizi Yıldırıamaz", "Gözaltılar Serbest Bırakılsın" şeklinde sloganlar attı. Çeşitli kurumların da desteklediği Gençlik Federasyonu üyeleri, basının bağımsızlık isteyenleri karalamalarını da protesto ettiler. Yase-min Tank'ın okuduğu açıklamanın ardından, saldırıya ta-

nık olanlardan Güney Süleyman Esen söz alarak yaşananları anlattı.

◆ Sakarya Gençlik Derneği Hilmi Kayın İş Merkezi önünde düzenlediği basın açıklaması ile saldırıyı protesto etti. "Ne AB Ne ABD Ba-

Adana

ğımsız Türkiye, İşbirlikçiliğe Son" yazılı önlükler giyen öğrenciler adına konuşan Engin Göçmen, "Bizler gençliğiz, bu ülkenin geleceğiyiz. Geleceğimizi emperyalistler ve onların işbirlikçilerinin kararı değil kendimiz belirleyeceğiz. Her ne koşulda olursa olsun bağımsızlığı ve demokrasiyi haykırmaya devam edeceğiz. Gözaltına alınsak da, sansürlensek de, yaralansak da bundan vazgeçmeyeceğiz." dedi. 'Baskılar Bizi Yıldırıamaz' sloganların atıldığı eylemde; SDP, SHP, DEHAP, Sakarya Dayanışma Platformu ve BDSP de destek verdi.

◆ İstanbul Temel Haklar, Gençlik Dernekleri Federasyonu, TAYAD, Halkevleri yaptıkları açıklamalarla saldırıyı protesto ettiler. Halkevleri Genel Sekreteri Mustafa Coşar, "emperyalist sömürü ve egemenlik ilişkileri karşısında 'bağımsızlık' talebini dile getirenler, emperyalist güç odakları ile işbirliğini tercih edenler karşısında, her zaman için onuru ve vicdanı temsil etmiştir, etmektedir." diye konuştu.

◆ Adana Haklar ve Özgürlükler Cephesi, 18 Ocak günü İnönü Parkı'nda yaptığı basın açıklaması ile saldırıyı protesto etti. "Gözaltılar Serbest Bırakılsın" yazılı pankart ve DEV-GENÇ flamaları açan HÖC'lüler, "Ne ABD ne AB, bağımsız Türkiye, işbirlikçiliğe Son" sloganları attılar. SDP, ESP, DHP, Barikat ve İnce Me-met Kitabevi'nin destek verdi-

Gözaltılar birçok yerde olduğu gibi İzmir'de de protesto edildi

ği eylemde açıklamayı okuyan HÖC üyesi Mehmet Bildircin, "İktidardakiler, egemenler ne isterlerse yapmak serbest, ama halkın herhangi bir şey düşünmesi, dile getirmesi, örgütlenmesi, bir kampanya sürdürmesi, hak ve özgürlüklerini dile getirmesi, bunun için mücadeleye etmesi yasak." dedi.

◆ Elazığ HÖC 18 Ocak günü "Ne ABD Ne AB Ne de İşbirlikçileri Bizleri Yıldırıamaz" pankartı açarak bir basın açıklaması yaptı.

Açıklamada, "Gözaltına almakla, tutuklayıp F tipine atmakla katletmekle vatanseverleri bitiremezsiniz." denildi.

◆ Dersim'den Ankara'daki eyleme katılan Gençlik Federasyonu üyesi öğrenciler, döndükten sonra 19 Ocak günü Yeraltı Çarşısı üzerinde basın açıklaması yaparak saldırıyı protesto ettiler. "Ne AB Ne de İşbirlikçileri Bizi Yıldırıamaz" yazılı pankart açan gençlik

adına konuşan Ali Demir "Bizler bu ülkenin vatansever gençliği olarak, doğrularımızdan, inancımızdan hedefimizden hiçbir zaman sapmadık on yıllardır doğrularımızı savunduk. Emperyalizme yenik düşüp savunuculuğunu yapmadık. Bundan dolayıdır ki devamlı saldırılara maruz kaldık." dedi.

Demir, işbirlikçilerin vatansever gençliği saldırılarla yıldırıamayacağını belirtti.

17 Ocak öncesi eylemlerden

halkı, yürüyüş boyunca "Kahrolsun Avrupa Emperyalizmi, Kahrolsun ABD Emperyalizmi" sloganları atıldılar ve Postane önünde Gündoğdu marşı söylendiler. Okmeydanı Temel Haklar da 15 Ocak günü düzenlediği yürüyüşle gençliğin kampanyasına destek verdi.

✓ Adana

Adana Gençlik Derneği 12 Ocak günü kampanya sloganının yer aldığı önlükler giyerek, Yurt Mahallesi, Çukurova Üniversitesi ve kent merkezinde kuşlama ve bildiri dağıtımını gerçekleştirdi.

✓ Ankara

14 Ocak günü Gençlik Derneği bir basın toplantısı yaptı. Toplantıda, "Ne Avrupa Ne Amerika Bağımsız Türkiye İşbirlikçiliğe Son" şiarıyla yürütülen kampanya anlatılırken, 17 Ocak'ta yapılacak eylem hakkında da bilgi verildi. Ankara Gençlik Derneği üyesi Murat Korkut'un kampanyanın içeriğine yönelik açıklamalarının ardından söz alan Gençlik Federasyonu üyesi İbrahim Gökçek, "Bu ülkenin başbakanı emperyalistlere bağımlılığı o meydan da kutluyorsa biz de protestomuzu yapacağız" dedi.

✓ Dersim

Dersim Gençlik Derneği de kampanya çerçevesinde yoğun çalışmalar yürüttü. Son 1 hafta içinde mahallelerde bildiriler dağıtan öğrenciler halkın yoğun ilgisiyle karşılandı. Yola çıkmadan bir gün önce de "Ne AB Ne ABD Bağımsız Türkiye İşbirlikçiliğe Son" önlüklerini giyen öğrenciler merkezde halkı ve esnafı toplu bir şekilde gezerek bildiri dağıttılar.

✓ İstanbul

14 Ocak günü Bağcılar halkı Ahmet Kabaklı Caddesi'nde meşaleli yürüyüş düzenledi. Gecekondu

✓ İzmir

İzmir Gençlik Derneği, 10 Ocak günü Ege Üniversitesi Edebiyat Fakültesi girişine, Gençlik Federasyonu imzalı, "Ne Amerika Ne Avrupa Bağımsız Türkiye İşbirlikçiliğe Son" yazılı bir pankart astı. 8 Ocak günü ise Konak Vapur İskelesi'nde bir basın açıklaması yaparak, emperyalizme karşı mücadele çağrısında bulundu.

✓ Kocaeli

Kocaeli Gençlik Derneği, 16 Ocak günü İzmit Belediye İşhanı önünden İnsan Hakları Parkı'na Bağımsızlık Yürüyüşü gerçekleştirdi. "Ne ABD Ne AB Bağımsız Türkiye, Halkız Haklıyız Kazanacağız, Kahrolsun Amerikan Emperyalizmi" sloganlarıyla yürüyüş yapan gençlik, parkta bir basın açıklaması yaptı. İlknur Özdemir'in okuduğu açıklamada, "Emeğimiz dahil her şeyimiz emperyalizmin yağmasına açılıyor." ifadelerine yer verildi. Sloganlarla sona eren eyleme EMEP ve SES destek verdi.

Sivas

✓ Malatya

Gençlik Derneği 16 Ocak'ta düzenlediği basın açıklamasıyla Ankara'ya çağrı yaptı. Temel Haklar önünden sloganlar, pankartlar ve afişlerle Postane önüne gelen kitle, burada bir basın açıklaması yaptı. Yapılan açıklamada "Eğer bir gelecek kurulacaksa bu emperyalizmin güdümünde değil, bizlerin vereceği bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm mücadelesiyle kazanılacak" denildi. Açıklamaya, Ankara'ya birlikte hareket etmek için gelen Dersim ve Dicle Gençlik Dernekleri ile YDG de katıldılar.

✓ Mersin

Mersin Gençlik Derneği 15 Ocak günü, Mersin Belediye Binası önünde bir basın açıklaması düzenleyerek Ankara yürüyüşüne çağrıda bulundu ve 17 Ocak'ta Kızılay'da olacaklarını belirtti. Dernek adına açıklamayı yapan Nurettin Kalkan; "Ülkemizin emperyalizme peşkeş çekilmesine, parsel parsel satılmasına dur demek için, bağımsızlık şiarını yükseltmek için Ankara'ya gidiyoruz. Bu yürüyüş vatanseverlerin yürüyüşüdür." şeklinde konuştu. Eylem sloganlar ve yapılan kuşlamaların ardından sona erdi.

Mersin Gençlik Derneği 16 Ocak akşamı da yine aynı yerde yaptığı basın açıklamasının ardından Antep ve Urfa'dan gelen öğrencilerle birlikte Ankara'ya hareket etti.

✓ Sakarya

Sakarya'da kampanya eylemleri 13 Ocak günü de sürdü. Kent merkezinde bulunan Çark Caddesi'nde "Ne Amerika Ne Avrupa Bağımsız Türkiye İşbirlikçiliğe Son" yazılı bir pankart asıldı. Pankartın asılması esnasında AB ve üyelik ile ilgili bağımsızlık ve Ankara'ya çağrı amaçlı kuşlama yapıldı. Ayrıca yerel bir radyoda da kampanyaya ilişkin program yapılarak halka Avrupa gerçeği anlatıldı.

✓ Samsun

Gençlik Federasyonu Samsun Gençlik Derneği, 15 Ocak günü "Ne Amerika Ne Avrupa Bağımsız Türkiye İşbirlikçiliğe Son" yazılı önlükler giyerek

ken t t e bildiri dağıttı. Süleymaniye Geçidi'ne gelen gençlik, burada bir basın açıklaması yaptı. Kampanya sloga-

Malatya

Bin Genç Yürekle Söylendi Marşlar

Ankara Gençlik Derneği, 15 Ocak günü 100. Yıl Kültür Merkezi'nde Grup Yorum Konseri düzenledi. Kampanya kapsamında gerçekleştirilen konsere 1000 kişi katıldı. "Türkülerimizi Bağımsızlık İçin Söylüyoruz" isimli konser, DEV-GENÇ'ten TÖDEF'e, TÖDEF'ten Gençlik Federasyonu'na gençlik mücadelesinin fotoğraflarla anlatıldığı dia gösteriminin Nazım Hikmet'in şiirleri eşliğinde sunulmasıyla başladı.

Ankara Gençlik Derneği yöneticilerinden Murat Korkut'un konuşmasının ardından Grup Yorum sahneye çıktığında kitlenin coşkusu bir kat daha arttı. "Yaşasın Tam Bağımsız Türkiye" sloganlarının sık sık atıldığı konserte, Yorum'un söylediği Gündoğdu ve DEV-GENÇ marşına kitle coşkuyla eşlik etti.

Konser esnasında Sincan F Tipi Hapishanesi'nde tutuklu bulunan Grup Yorum üyesi İhsan Cibelik'in gönderdiği mesaj okundu. Konserin sonuna doğru konuşma yapan Grup Yorum elemanı Hakan Alak gençliğin bu anlamlı kampanyasına türkülerıyla destek olduklarını söyledi. 2.5 saat boyunca hiç dinmeyen bir coşkuya sahne olan konser, "Haklıyız Kazanacağız" marşıyla son buldu.

nının yer aldığı pankartın açıldığı eylemde, "Bu vatanseverlerin yürüyüşüdür, Sen de katıl" denildi. Eyleme Karadeniz Temel Haklar ve SDP üyeleri de katılırken, halk, "Kahrolsun Emperyalizm" sloganlarına alkışlarla destek verdi.

Bir başka etkinlik de aynı gün BES Samsun Şubesi'nde yapılan söyleşiydi. Kampanyanın anlatıldığı söyleşide Federasyon adına Serpil Arslan konuşurken, Karadeniz Temel Haklar Başkanı Güneş Erdemir de gençliğin anti-emperyalist kampanyasında yanlarında olduklarını belirtti.

✓ Sivas

Sivas Gençlik Derneği 15 Ocak günü bir panel düzenledi. Dernek üyeleri Birol Perişan ve Dursun Yıldız'ın katılımıyla Eğitim-Sen'de gerçekleşen "Ne AB Ne ABD" adlı panelde AB'nin tarihi ve emperyalist niteliği anlatıldı.

Sivas Gençlik Derneği Ankara'ya hareket öncesi 16 Ocak'ta da Hürriyet Meydanı'nda çağrı yaptı. Basın açıklamasında AKP'nin ve yandaşlarının işbirlikçiliğinden söz edilerek, bu vatanın sahipsiz olmadığına vurgu yapıldı.

İZMİT SEKA'DA İŞGAL EYLEMİ

**734 işçi
“kapatma
kararı
kaldırılma
kadar
fabrika-
dan çık-
mayacak-
larını ilan
ettiler**

Özelleştirme Yüksek Kurulu kararıyla 27 Ocak'tan itibaren kapatılmasına karar verilen İzmit SEKA Fabrikası işçiler tarafından işgal edildi. Bayramın ilk günü olan 19 Ocak günü fabrika önünde toplanan işçiler burada yaptıkları açıklamanın ardından fabrikaya girerek, karar geri alınana kadar çıkmayacaklarını ilan ettiler.

Buradan Ölümüz Çıkar

19 Ocak günü Saat 13:00'de yaptıkları açıklama ile fabrikaya kapanan işçilere aileleri ve çocukları destek vererek fabrika önünde toplandılar. Bayrama kadar eylemden sonuç alınmazsa eyleme ailelerinin de katılacağı, onların da fabrikaya kapanacakları açıklanan eylemde, işçilerin coşkusu ve kararlılığı dikkat çekti.

Sloganların hiç susmadığı açıklamada, SEKA'nın IMF talimatı ile kapatıldığının altı çizilirken, Selüloz-İş İzmit Şube Başkanı Adnan Uyar, karar geri alınana kadar eylemi sürdürme konusunda kararlı olduklarını dile getirdi.

Selüloz-İş Genel Başkanı Ergin Alşan da, işçilerin “Bizim buradan ölümüz çıkar” sloganları arasında bir konuşma yaptı. Alşan kararlılıklarını şu sözlerle ifade etti:

“27'sinde bu fabrikadan bizim elimizi kolumuzu sallayarak çıkacağımızı zann ediyorlar. Buradan ilan ediyorum. Bugün bu fabrikaya giriyoruz, bir daha da çıkmıyoruz, karar geri alınana kadar.”

Alşan'ın konuşması işçiler tarafından kararlı solganlar ve alkışlarla karşılandı. Açıklamanın ardından aileleri ile vedalaşan 734 işçi işgal eylemini başlattı.

Hatırlanacağı gibi, Kocaeli SEKA işçileri, uzun süredir fabrikalarının kapatılma kararına

karşı eylemler yapmış, iktidarı ve karardan sorumlu tuttukları AKP'li Büyükşehir Belediyesi'ni protesto etmişlerdi. (Fabrikanın kapatılması ile arazisi de AKP'li belediyeye devredilecek.) Tüm bu tepkiler iktidar tarafından kaale alınmadı.

Eylemlerde "sabırımızı taşırmayın" sloganları atan işçiler, açıkladıkları ve söz verdikleri gibi direnişi bir üst aşamaya sıçrattılar. Şimdi direnişteki işçileri her biçimde destekleme, sonuç almasını sağlamak için direnişi güçlendirme zamanıdır. İşçiler sloganları ve sıktıkları yumruklarıyla kararlılıklarını ortaya koydular.

Yine Aynı Yalan: ‘Zarar Ediyordu’

Sermayenin iktidarı, emperyalist tekellerden kağıt ithalatının önünü açmak için fabrikayı kapatma kararı aldı. Elbette tüm KİT'lerin peşkeş çekilmesindeki gerekçe burada da söz konusu oldu. Fabrika zarar ediyordu. 1934 yılından bu yana kurulu bulunan fabrika, Türkiye'nin en eski fabrikalarından biri iken, tam da özelleştirme rüzgarlarının ne var ne yok her şeyi sattığı bir dönemde akıllara gelmişti zarar ettiği!

İktidar her özelleştirme, peşkeş kararında olduğu gibi, burada da yalan vaatlerle tepkiyi nötralize etmeye çalıştı. SEKA işçileri için de, “işletmenin kapatılmasıyla işçilere iş imkanı verileceğini ve isteyene tazminatı ödeneceğini” açıkladı. Oysa, işçiler bunun kamuoyunu aldatma amaçlı olduğunu dile getiriyorlar. Kapatma sonrası prosedüre göre, Silifke'deki fabrikaya gönderileceklerini söyleyen işçiler, “ama oranın da zaten satışı verildi. Vaatleri kamuoyuna yanlış anlatıyorlar.” şeklinde konuştular.

Fabrika önünde sergilenen kararlılığın eylem boyunca sürmesi karşısında diz çöken iktidar olacaktır.

► Kargo Lider Direnişi Sürüyor

TÜMTİS'e üye olmalarının ardından işlerinden atılan işçilerin direnişi sürüyor. İki aydan fazla bir zamandır direnişte olan işçilerle dayanışma amacıyla 17 Ocak günü Alibeyköy Pınar Düğün Salonu'nda düzenlenen geceye yaklaşık 500 kişi katıldı. Türk-İş'e direnişe destek verme çağrısının yapıldığı gecede Hilmi Yarayıcı, Metin Kahraman, Grup Döden Projeckt, Grup Patika yer aldılar. “Kargo Lider işçisi yalnız değildir” sloganlarının atıldığı gecede, işçiler tarafından ve TÜMTİS ile EMEP adına konuşmalar yapıldı.

Gaziantep Belediye İşçileri Açlık Grevinde

Gaziantep'te Özbelde A.Ş.'de 'sendikadan istifa etmedikleri' gerekçesiyle işten atılan Genel İş Sendikası 1 No'lu Şube üyesi 164 işçi, 18 Ocak günü süresiz açlık grevine başladı.

Eylemin başladığı gün Genel-İş 1 No'lu Şube Binası'nda yapılan açıklamada, "**Direne Direne Kazanacağız**", "**İşçiler El Ele Genel Greve**" sloganları atıldı. Açıklamayı okuyan DİSK Bölge Temsilcisi Nihat Bencan, hukuki mücadelenin sonuç vermediğini belirterek, yasadışı işten atmaya karşı savcılıkları göreve çağırdı.

İşe Dönme Şartı; AKP'ye Üyelik!

Halil İbrahim Polat isimli bir işçi, "*İşten çıkarılan birçok arkadaşımıza 'AKP üye kartı alın, alalım' denilmesine rağmen işe alınmadılar*" dedi.

Gaziantep Büyükşehir Belediyesi'nin yan kuruluşu olan Özbelde A.Ş.'de belediye hizmetlerini yapan 164 üyenin patron tarafından 'Sendikadan istifa etmedikleri' gerekçesiyle işten çıkarıldıklarını belirten Bencan şöyle konuştu; "*Sırf çalışanları köle gibi çalıştırmak, istediği za-*

man işten çıkartma, istediği ücretle çalıştırabilmek ve sendikayı

etkisiz hale getirebilmek için işveren çeşitli yöntemler uygulamak suretiyle çalışanları Toplu-İş Sözleşmesi'nden mahrum etmek için Özbelde A.Ş.'yi yeni hizmet ihalesine sokmayarak yeni kurmuş olduğu Gazi-Bel Şirketi'ne işçilerimizi yönlendirmiştir. Başlattığımız grev süresizdir. Bayramın ikinci günü işçiler çocuklarıyla beraber Büyükşehir Belediye binası önünde eylem yapacak. Eylemlerimiz gelişmelere göre devam edecektir."

19 Ocak günü ise Genel-İş üyesi yaklaşık 250 işçi, Büyükşehir Belediyesi'ne yalınayak yürüyerek Belediye Başkanı Asım Güzelbey'i protesto etti. Eylemde işçiler "**Yaşasın örgütlü mücadelemiz**", "**Direne direne kazanacağız**", "**İşçiler el ele genel greve**" sloganları attı.

Malatya TEKEL'de Eylem

19 Şubat tarihinde yeniden özelleştirme ihalesine açılacak olan TEKEL'de eylemler sürüyor. Adana TEKEL işçileri, sendikaların eylemlerinin yetersiz olduğunu belirterek daha sonuç alıcı eylemler için örgütlenirken, Malatya Sigara Fabrikası'nda çalışan 600 işçi 13 Ocak günü eylem yaptı.

TEKEL önünden, halkın ve esnafın katılımıyla yürüyün işçiler, Postahane önünde bir açıklama yaptı. Tek Gıda-İş Şubesi adına yapılan açıklamada, özelleştirmenin peşkeş olduğu dile getirildi. Bu kararın sadece Türkiye ekonomisine değil, bütün üreticisine, işçilere ve Malatya esnafına bir darbe olacağı vurgulanan açıklamanın ardından, ilgili kuruluşlara faks çekildi. Esnafa bildirimler dağıtan işçiler, sık sık "TEKEL Satılmaz, İşçi Köylü El Ele Genel Greve, Geliyor Geliyor Genel Grev Geliyor." sloganları attılar.

Zintaş'ta İşçi Kıyımına Protesto

DİSK/Birleşik Metal-İş Sendikası, sendikalarına üye oldukları için Kastamonu'da kurulu bulunan Zintaş A.Ş.'den atılan 5 üyesi için 16 Ocak günü eylem yaptı. Sinanbey Camii'nden Nasrullah Meydanı'na kadar yürüyün işçiler, açtıkları pankartlar ve sloganlarla işçi kıyımına protesto ettiler.

İşten atılan işçiler, geri alınana kadar fabrika önünde bekleyeceklerini açıklayarak, "baskı ve yıldırma oyunlarıyla işlerimizden atıldık. Bizler sadece evlerimize götüreceğimiz ekmeğimizin peşindeyiz. İşimizin başına dönene kadar işverenin kapısının önünde beklemeye devam edeceğiz" dediler. Birleşik Metal-İş adına yapılan konuşmalarda da işçilere destek ifade edildi. Örgütlenme Uzmanı Cefa Erdoğan, fabrikada çalışma koşullarının oldukça kötü olduğunu, asgari ücretle, günde 11 saat çalışmak zorunda bırakılan 34 işçiden 27'sinin sendikalarını üye olarak mücadele etme kararı aldıklarını söyledi. Erdoğan, üyelerini desteklemeye, mücadeleye devam edeceklerini vurguladı.

Courtaulds Teksture'de Sendikalaşma Direnişi

Yıllardır kölelik koşullarında çalıştırılan çorap emekçileri direniyor. Bu mücadele içinde kurulan Çorap Emekçileri Derneği (ÇEM-DER) üyesi işçiler iki haftadır Courtaulds Teksture Fabrikası'nın önünde, işten atılan arkadaşlarının geri alınması için direniyorlar.

Çorap Emekçileri Kazanacak

12 Ocak günü de Teksture işçileri arkadaşlarına sahip çıkarak fabrika önünde eylem yaptı. Vardiya değişiminde direnişteki arkadaşlarının yanına gelen işçiler, burada bir açıklama yaptılar. Türkçe dövizlerin yanısıra, fabrikaya iş yaptıran Marks-Spencer Firması'na mesaj vermek için İngilizce dövizler de taşındı. *"Sendika Hak-kımız Söke Söke Alırız, İşten Atılan İşçiler Geri Alınsın, Yaşasın Courtaulds Direnişimiz, Courtaulds işçisi Yalnız Değildir, İşçi Kuyumına Son"* yazılı dövizler, ÇEM-DER imzalı **"İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız, Hak Verilmez Alınır, Açlığa Mahkum Olmayacağız"** pankartları taşınan eylemde DİSK-Tekstil Sendikası Genel Sekreteri Muharrem Kılıç bir konuşma yaptı. İşçilerin sendikaya üye oldukları için atılmalarının yasadışı olduğunu, örgütlenme özgürlüğünün çiğnenmesi demek olduğunu belirten Kılıç, *"Üyelerimizin ek-meğine yönelik oyunlar oynandığını göstereceğiz"* dedi. Kılıç, sendika olarak üyelerini asla yalnız bırakmayacaklarını belirtti. 150 kişinin katıldığı eylem **"İşçiyiz Haklıyız Kazanacağız"** sloganlarıyla sona erdi. Eyleme Esenler Temel Haklar da destek verdi.

TAYAD: F Tipi Fabrikaya Hayır!

Çorap emekçilerinin direnişine ilişkin TAYAD'lı Aileler adına bir açıklama yapan Sezai Demirtaş, direnişe destek vererek, işçilerin **"Çorap Emekçileri Derneği'nin öncülüğünde başlat-tığı kölelik yasalarına karşı mücadeleyi destekliyoruz. Biz TAYAD'lı Aileler F tipi hapishane, F tipi ülke istemediğimiz gibi F tipi fabrikalar da istemiyoruz. Yaşasın çorap emekçilerinin onurlu direnişi!"** dedi.

İşçiler direnişlerinin nedenini ve taleplerini dergimize anlattılar.

Direnişimiz 50 Bin Çorap İşçisininindir

İşten atılan işçilerden, ÇEM-DER üyesi Savaş Doğan sendikalaşma çalışmalarının ardından yaşadıkları baskıyı ve direnişlerini dergimize

anlattı. Sendikalaşma sürecinden sonra baskıların yoğunlaştığını, fabrikaya kamera kurulduğunu belirten Doğan, aynı bahçe içinde aynı patrona ait üç fabrikadan ikisinde Türk-İş'in örgütlü olduğunu belirterek, tercihlerinin DİSK Tekstil-Sen olduğu için baskı gördüklerini dile getirdi. Sendikadan istifaya zorlandıklarını ve reddettiklerinde komplo sonucu işten atıldıklarını söyleyen Doğan, **"Bu mücadeleye 120 arkadaşla başladık, sonuna kadar götüreceğiz. Atılan arkadaşlarımız geri dönene kadar kesinlikle ve kesinlikle işbaşı yapmayacağız."** diye konuştu.

Direnişteki işçiler, işten atılanların alınması- nın yanısıra, patronun Tekstil-Sen ile TİS masasına oturmasını istiyorlar. Doğan ayrıca, sektörde 50 bin çorap emekçisinin çalıştığını belirterek, ÇEM-DER ile başlattıkları ve sendikalaşma ile sürdürdükleri mücadelenin 50 bin işçinin önünü açacağına dikkat çekti. **"Yanımızda görmeyi düşündüğümüz DKÖ'leri göremedik. Neden yanımızda olmadıklarını da anlayabilmiş değiliz. 11 gündür 1995'ten bu yana yaşatılma-yan bir direnişi yaşıyoruz çorap sektöründe"** diyen Doğan, sözlerini **"Haklıyız Kazanacağız"** şeklinde bitirdi.

Direnişte Kararlıyız

Seyit Mehmet ALTUN: Kendi öz irademizle DİSK Tekstil Sendikası'nı seçtiğimiz için bize baskılar yapıldı. İstifa etmeye zorlandık. Bu yüzden biz de direndik bugüne kadar geldik. Bizi caydırmak için sendika çalışmalarına öncülük eden dört arkadaşımız atıldı. Birisi de benim. Bu olaydan sonra arkadaşlarımız bizi sahiplendiler ve direnişe geçtiler. Bize destek oldular. Yani bunun için üretimden gelen güçlerini kullandılar. 11 Ocak günü başladı direniş ve devam ediyor.

İçeride çalışan arkadaşlarımız da halen direnmekteler. İşten atılan arkadaşlarımızda şuan dışarıda direnişe devam etmekte.

Sendika çalışmaları yaklaşık 4 ay önce başladı. Şuan başkanlığa çoğunluk için başvuru yapıldı. Ve bakanlıktan çoğunluk tespiti geldi ve işveren buna itiraz etti. Yani çoğunluğumuz olduğu halde süreyi uzatmak için şu an orada çalışan insanları mağdur edebime için 6,8 ay belki bir sene daha asgari ücretle çalıştırabilmek için itiraz etti. Biz de buna karşı tepki gösterdik. Yani bu direnişin buralara kadar gelmesinin nedenlerinden bir tanesi de işverenin bakanlığa yapmış olduğu itirazdır. Fabrikanın toplamı 120 kişi, bizim örgütlü üye sayımız yaklaşık 100 kişi.

İçerideki arkadaşlarımızın da güzel bir dayanışması var. Sloganlar üretmişler. Hepimiz Dördümüz Dördümüz Hepimiz İçin Mücadele Ediyoruz diye. İlk söylediklerinde dışarıda çok duygulandık gerçekten. Tüm ihtiyaçlarımızı karşılıyorlar.

Biz yasal haklarımızı istiyoruz. Patronlar için, insanlar hakkını aramadığı, verilenle yetindiği zaman iyiler, ama hakkını aradığı zaman gözünün yaşına bakılmıyor. Biz burada hakkımızı aradık, 6 çocuğu olan insanlar var, kirada oturan insanlar var. Ve 318 milyona çalıştığı yetmiyormuş gibi bayram arifesi kapının önüne konuyorlar.

Tahsin CANKURT: Sendikamızı seçtikten sonra üstümüzde yoğun baskı yaptılar, neden DİSK diye sordular. Biz ilk önce iş güvenliği açısından bakıyoruz. Özellikle ilk atılan 4 kişi üzerinde yoğun baskı oldu. İş yerine kameralar takıldı. Güvenlik açısındanmış. Ama biz biliyoruz ki, bize baskı yapmak için koydular. Kameralar her an tepemizde rahat çalışamıyorduk. Artı bu baskılar gittikçe daha büyümeye başlıyordu. İşte yukarı çıkmalar, ihtiyaç molaları için 1dk veriliyordu.

İşverenin sendikaya itiraz etmesinin sebebi işçileri yaklaşık bir sene daha asgari ücretle çalıştırmak, 318 milyona çalıştırmak. İnsanların hakkını sömürmek, iliklerine kadar sömürmek, ezmek açısından diye düşünüyorum. Haklarımıza saygılı olunmasını istiyoruz, daha fazla sömürülmek istemiyoruz. Bütün işçi kardeşlerimize de sesleniyoruz. Beraber örgütleneelim, beraber haklarımızı arayalım, beraber onurlu başımız dik direnelim, mücadelemizi verelim. Zaten müdür, şef vs çıkartılırsa fabrikanın hemen hemen hepsi sendikamıza üyedir.

DİSK'li olduğumuz öğrenildikten sonra istifaya zorladılar, rüşvet teklif ettiler ve DİSK'ten istifa edip Türk-İş'e geçin dedi. Ama arkadaşlarımız hiçbir zaman yılmadı. Ve kararlarında değişiklik olmadı. Artı, istifa etmezseniz işten atarım, ekmeğinizden olursunuz gibi baskılar oldu. Makinalarda tek kişi çalıştırmaya çalıştılar. 12 saatlik mesai zorunluluğu getirdiler. Direniş başlayınca, içeride baskı kurmaya çalıştılar. Onları attık sizi de atacağız çalışın gibi. İçeri polis sokmalar başladı. Özel güvenlikler gelmeye başladı.

Patronumuz Edmon Bey, kendisi İsraili'dir. Biz kendimizi şöyle görüyoruz, İsrail Filistin savaşında çocuk yaştaki kardeşlerimizin tanklara taş atarak direndikleri şekilde direniyoruz biz. Onları düşünerek direniyoruz. Biz tek bilek tek yürek olmuşuz. Hepimiz kararlıyız HAKLIYIZ KAZANACAĞIZ.

İşportacılara Zabıta Saldırısı

Eminönü Seyyar Satıcılar Derneği üyeleri bu hafta da eylemlerini sürdürdüler. “Ekmeğin kapılarının” kapatılmasını protesto etmek amacıyla 19 Ocak günü tezgah açarak protesto eylemi yapmak isteyen seyyar satıcılar, Eminönü Belediye zabıtalарının saldırısına uğradı. Protesto biçimi olarak tezgah açmayı bahane eden zabıtanın hemen yanbaşında polisler de bazı seyyar satıcıları gözetim altına alarak yardımcı oldular...

Sezer SSK Yasasını Onayladı

Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer, SSK hastanelerinin Sağlık Bakanlığı'na devredilmesine ilişkin yasa 19 Ocak günü onayladı. Böylece Emek Platformu'nun “Yasalaşırsa üretimden gelen gücümüzü kullanırsınız” tehditleriyle geçiştirmeye çalıştığı “gün” de geçti.

Peki ne yapıyor **Emek Platformu**? Platformun dönem sözcüsü ve TMMOB Genel Başkanı Mehmet Soğancı, Sezer'i “eleştirdi”. “Onaylama kararı Türkiye için iyi olmadı” diyen Soğancı, tüm emek örgütlerini ve halkı 16 Şubat'ta yapacakları eyleme çağırdı. Ayrıca Emek Platformu'nun hazırladığı bir dosyayı CHP'ye vererek Anayasa Mahkemesi'ne götürmelerini isteyeceklerini söyledi.

Bu kadar!

Çağrı yaptığı emek örgütleri zaten o platformun içinde değil mi? Yasa meclise geldi, yasalaştı ve hala bir ay sonrasına randevular veriliyor.

İşin doğrusu Sezer'e umut bağlanmıştı. Daha önce kimi yasaları veto etmesinden yola çıkılarak, bu yasanın da veto edileceğini ummuşlardı. Yanıldılar. Çünkü düzenin yapısını tanımıyorlar, Sezer'in laiklik eklenli bir iki vetosunun iktidar çatışması olduğunu, emekçilere karşı hep birlikte olduklarını anlamıyorlar.

direnışimizin
5.
yılındayız

HÜCRELERİ
YIKACAĞIZ!

118. şehit!

ZULME BOYUN
EĞMİYORUZ!

Direnışin bayrağı
DHKP/C Davası Tutsakları
Sevgi ERDOĞAN
Ölüm Orucu Ekibi'nde

Sevgi Erdoğan Ekibi ilk
şehidini verdi: Sergül
Albayrak Sevgi'nin bayrağını
Taksim'in ortasında
dalgalandırarak
ölümsüzleştirdi...

“Mahkum İzleme Ajansı”

Tecrit de yetmedi. Oligarşı tecritle teslim alamadıklarına karşı tahliye olmalarından sonra dışarıda da “rehabilitasyon” programını sürdürebilmek için yeni bir kurumlaşmaya gidiyor: Basında “mahkum izleme ajansı” olarak adlandırılan bu kurumun adı Probasyon Servisi.

Probasyon, DENETİMLİ SERBESTLİK demek. Probasyon Servisi'nin görevi de “*hapishaneden çıkan hükümlülerin izlenmesi, denetlenmesi, tekrar suç işlemelerinin önlenmesi, kanunlara ve nizamata uyumlarının sağlanması*” olarak ifade ediliyor.

Buna benzer kurumlar, uzun süredir ABD’de, Avrupa’da var; bu kurumlar, tahliye olan kişinin “şartlı tahliye hakkını yakma” gibi yetkilerle donatılmışlar ve hapishanedeki baskı ve denetimi dışarıda sürdürmektedirler. Ülkemizde bu kurumların esas olarak devrimcileri denetleme aracı olarak kullanılacağı sır olmadığı gibi, bu kurumların görevlilerinin de “*devrimci müzik gruplarının konserine gittin, suç işledin*” zihniyetiyle davranacakları açıktır. Wernicke Korsakoff hastalığı nedeniyle tahliye edilen tutukluları “konsere gitti” diye “örgüt üyeliği sürüyor!” diye suçlayan kafanın başka türlü davranması elbette mümkün değildir.

Peki bu kurumun adı niye PROBASYON SERVİSİ de Türkçe bir isim değil? Çünkü proje, Avrupa emperyalizminin projesidir.

Oligarşinin kadrolarının kafasında kendilerine ait bir tek düşünce, bir tek proje yoktur; her şeyi emperyalizmden alıyorlar veya emperyalizm doğrudan dikte ediyor. Ülkemizde devrimciliğin yok edilmesini kendi çıkarları açısından şart olarak gören Avrupa emperyalizmi, bunun için gerekli kurumların oluşturulmasında oldukça da “cömert” davranıyor. Aynen F tiplerinin finansmanında cömert davrandığı gibi. Avrupa emperyalizmi için devrimcilerin tasfiyesine harcanan her para bir “yatırım” niteliğindedir; çünkü devrimciliğin yok edildiği bir Türkiye’den yatırdıklarının kat be kat fazlasını alacak, yağmasının, talanının, sömürsünün önünde bir engel kalmamış olacaktır.

1,5 yıl içinde tamamlanması öngörülen Probasyon Servisi'nin oluşturulması için AB, 1 milyon 525 bin Euro tutarında finansman sağlayacak. T.C. Adalet Bakanlığı da bu projeye 75 bin Euro ile katılacakmış. Kimin ne kadar para yatırdığına baktığımızda da bu projenin kimin projesi olduğu anlaşılıyor.

Tredman, F tipleri, Yüksek Güvenlikli sistem, tecrit, rehabilitasyon, Probasyon Servisi, hepsi, emperyalizmin işkencecilerinin, insanları kobay olarak kullandıkları deney ve araştırmaların sonucu geliştirilmiş karşı-devrim yöntem ve kurumlarıdır.

Probasyon Servisi dedikleri oluşumda da, öz aynıdır; düzene karşı çıkan beyinleri rehabilite etmek!

Rehabilitasyondan anladıkları, düzene boyun eğdirmektir.

Yeni çıkarılan Ceza İnfaz Yasası'nın temel amaç bölümünde bu amaç açıkça da ortaya konuluyor: “*ceza ve tedbirlerin infazındaki temel amaç, hükümlünün yeniden suç işlemesini engelleyici etkenleri güçlendirmek, hükümlünün ‘sosyalleşmesini’, kanunlara, nizamata saygılı bir yaşam biçimine uyumunu kolaylaştırmaktır.*”

Bu yasa maddesi, siyasi tutsaklar nezdinde ele alındığında tek bir anlamı vardır: onları inançlarından, düşünce ve ideallerinden vazgeçirmek.

Tredmanlar, ıslah projeleri, probasyonlar; vatanın bağımsızlığını, halkın çıkarlarını savunan beyinleri yok etme programıdır. Devrimcileri siyasi kimliklerinden ve uğruna dövüştükleri haklı davalarından vazgeçirmek için uyguladıkları çürütme ve yok etme modelleridir.

Tutuklular ve tahliye edilenler üzerinde yüzlerce fiziki, psikolojik deneyler yapmış, bu deneylerde “insanın iradesinin nasıl çökertileceğini” araştırmışlardır. “Topluma kazandırma” diye, “ıslah” diye lanse edilen, çoğu kez hümanist söylemlerle ambalajlanan bu politikaların özü, kişiliksizleştirmek ve beyni dumura uğratarak köleleştirmektir. Bu programların hepsinde, örgütsüzleştirmek en temel amaçlardan biridir. Farklı farklı isimler verilen bu proje ve kurumlar, birey olmayı dayatırlar.

Ancak düzene her şeyiyle boyun eğenler, düzenin gözünde “ıslah” olmuş ve “iyi” vatandaşlardır.

F tiplerine, tecrit uygulamasına rağmen bunda başarılı olamamışlardır. Yüzlerce deneylerine, tüm zor biçimlerini kullanmalarına rağmen, bizim irademizi çökertmeyi başaramadılar. İşkence profesörlerinin, karşı-devrim karargahlarının hazırladığı raporlar, yöntemler, devrimci irademiz karşısında bir bir iflas etti.

Düşüncelerimizle ve inançlarımızla yaşamaya, düşüncelerimiz ve inançlarımız uğrunda direnmeye devam ediyoruz.

Bu büyük kararlılık ve direnç karşısında, “rehabilitasyon”, yani teslim alma politikalarını yeni kurumlarla güçlendirmek istemektedirler. Tahliye olanları daha yakından denetleyeceklermiş. MİT, İşkenceci polis, yıllardır sanki yapmıyor muydu bunu? Şimdi belki daha kurumlaşmış, daha sistematik baskı yöntemleriyle yapacaklar bu işi. Ama bundan da istedikleri sonucu alamayacaklar. Tecrit koşulları altında beyninde devrimci düşünce ve inançlarını savunanlar, dört duvarın dışına bu inançlarla adım atanlar, onların Probasyon Servisleri’ni, “denetimli serbestlik” politikalarını da alt edeceklerdir.

Biz direndikçe, düşüncelerimizi cüretle savunmaya devam ettikçe, oligarşi ve emperyalizm, daha çok yeni yollar, yöntemler aramak zorunda kalacaktır. Bu irade savaşından galip çıkan bugüne kadar hep biz olduk, bundan sonra da böyle olacak.

Kızıltepe İnfazına Protestolar Sürüyor

Özel Timciler tarafından infaz edilen 12 yaşındaki Uğur Kaymaz ve babası Ahmet Kaymaz’ın katillerinin yargılanması için gösteriler sürüyor. 16 Ocak günü Kızıltepe’deki Hükümet Konağı önünde toplanan yaklaşık 2 bin 500 kişi Uğur Kaymaz adına hazırlanan karnelerle protesto eylemi yaptı. DEHAP İlçe binası önünden Kaymazlar’ın fotoğrafını taşıyarak, “Şehit Namının” sloganları atarak Cumhuriyet Meydanı’na kadar yürüyen kitle, burada bir süre oturma eylemi yaptı. Yapılan konuşmada “Bu kurşunlar Uğur’a değil halkın umudu ve geleceğine sıkılmıştır” denildi.

19 Ocak günü de Uğur Kaymaz ve babası Ahmet Kaymaz Kızıltepe’de kalabalık bir grup tarafından anıldı.

“Terör örgütü ailesi”

İHD İzmir Şubesi, 18 Ocak’ta Konak Sümerbank önünde yaptığı açıklamayla Kırklar F Tipi Hapishanesi’nde yaşanan baskı ve hak gasplarını gündeme getirdi.

İHD İzmir Şube Başkanı Mustafa Rollas tarafından yapılan açıklamada, hapishanelerin ve aslında genel olarak bu ülkenin hangi zihniyetle yönetildiğinin çarpıcı bir örneği vardı.

Mustafa Rollas, Kırklar F Tipi’nde yeni 1. müdürün atanmasıyla işkencelerin, tutukluları hücrelerde tek tutma uygulamasının yaygınlaştığını, bunun üzerine İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı’yla görüşüp bu şikayetleri aktardıklarını belirterek başsavcıdan şu cevabı aldıklarını açıkladı: **“Siz terör örgütü ailelerine mi güveniyorsunuz, yoksa devlete mi?”**

Başsavcı, uygulamaları savunarak, sözü edilen şikayetleri **“ailelerin devleti karalamak için yaptığını”** iddia ediyordu. “Terör örgütü ailesi” de tabii ki, terör örgütü gibi, otomatikman devlet düşmanı sayılacaktı! Bir adım sonrası, hapishane-deki oğluna, kızına, eşine sahip çıkan tutsak ailelerini “terör örgütü ailesi” olmaktan tutuklamak olsa gerek. Onu da artık AB’yle müzakere süreci içinde yaparlar...

Türbanlılar: 'Başörtüsü namusumuz dediniz, daha ne kadar bekleyeceğiz'
Elkatmış: 'Çözmemizi sizin gibi insanlar engelliyor, sabote ediyorsunuz'

İstismarcı koltuk düşkünleri!

İmam Hatipler gibi, 'türban sorunu'nun da AKP iktidarı için sadece bir istismar, oy toplama aracı olduğu artık çok nettir. Birçok gelişmeyle birlikte, geçtiğimiz ay Ankara'ya yürüyerek Abdi İpekçi Parkı'nda çadır kuran ve hak arayan türbanlıların bu gerçeğin daha da netleşmesinde önemli payı oldu.

Direnış, mücadele böyledir; gerçek yüzleri açığa çıkarır!

Seçim öncesi vaatlerle bu kesimlerin oyunu alan AKP, seçim sonrasında "çözdük çözüyoruz" manevraları ile oyalama taktiğine başvurdu. Gerçek kafa yapısını ise Tayyip'in "bedel ödemeye hazır değiliz" sözleriyle ortaya koydu. Koltuk tatlı gelmişti, ne demekti inanç özgürlüğü, türban sorunu! Bunca rant riske edilir miydi hiç!

Bu yanıyla Abdi İpekçi'deki türbanlıların eylemleri önemliydi. "2 yıl bekledik daha ne kadar bekleyeceğiz" diyerek, AKP'lilerle görüştüler. TBMM İnsan Hakları Komisyonu Başkanı AKP'li Mehmet Elkatmış ile görüşmeleri ise, tam da AKP'nin eylemden ne kadar rahatsızlık duyduğunu en kaba haliyle ortaya koydu.

Hak Arayan Herkes "Sabotör"!

İnanç Özgürlüğü Platformu adına Arınç ile görüşen türbanlılar, "2 yıl geçti. TBMM Başkanı Bülent Arınç, 'Türban bizim namusumuzdur' demişti. Ne zamana kadar bekleyeceğiz" diye sordular. Elkatmış, gerçek yüzlerinin açığa çıkmış olmasının telaşıyla hak arayan insanlara şöyle dedi:

"Burada pazarlık yapmıyoruz. Çözülecek! Senin gibi insanlar böyle davrandığı için sorun çözülmüyor. **Sabote ediyorsunuz.**" (14 Ocak, basın)

Nasıl davranıyor bu insanlar? Hak arıyorlar.

İktidar koltuğundaki Elkatmış, hak aramayı sabotörlük olarak görüyor. Siz direnmeseydiniz, sorun büyümeyecekti diyor. Elbette hak aramaz, o haktan yoksun kalmayı kabullenirseniz sorun olmaz! Devletçi, işbirlikçi, her şeyi egemenlere yaranarak, sığınarak çözmeye alışmış teslimiyetçi kafayı temsil ediyor Elkatmış. Aynı

zamanda din istismarcısı. Düşünün ki, bu kafa adında "insan hakları" olan bir komisyonun başkanı. Ne anlar haktan, hukuktan, insandan! Hatırlayın, IMF'ye karşı çıkanları, grevli sendika isteyen memurları, iktidarın herhangi bir uygulamasına karşı çıkan emekçileri de terörist, provokatör diye suçlamışlardı. Kafa aynı kafa!

Hak aramayacak sadece rica edeceksiniz! İktidarın canı isterse yapacak, istemezse oturup susacaksınız.

Bu iktidarın hak ve özgürlüklerle, demokratik haklarla hiçbir ilgisi yoktur. İster türban, isterse başka bir konu fark etmiyor. Koltuğa sıkıca yapışmış halde sadece egemen sınıfların isteklerini yerine getiriyor, sadece onlara "terörist, provokatör, sabotör" diyemiyor. Hak arayan herkes ise bu iktidarın en büyük düşmanı.

Türbanlılar, İslamcı Güçler! Bu riyakar iktidarın aldatmasına, oyalamasına, inançlarınızı istismar etmesine ne kadar izin vereceksiniz? Tabanda yaptıkları "aman iktidarda güçlenelim, sabredin çözeceğiz, AKP'yi yıpratmayalım" propagandaları, gerçekte hak aramayın demektir.

AKP İktidarı da "33 Kurşun"u sahiplendi!

1943 yılında Özalp Sefo Deresi'nde 33 köylünün kurşuna dizilmesi emrini

vermekten idam cezasına mahkum olan Org. Mustafa Muğlalı'nın isminin 2. Hudut Tabur Komutanlığı'na verilmesine karşı 33 köylünün yakınlarının açtığı davaya bir yazı gönderen Savunma Bakanlığı 33 kurşunu savundu. AKP'li Savunma Bakanlığı yazısında; Muğlalı'nın Kürt illerinde 'anısı' bulunan bir komutan olduğu ve idam cezası almasının ömür boyu kısıtlanması anlamına gelmeyeceği ifade edilerek, köylülerin açtığı davanın reddedilmesini istedi.

33 ölümlü 'anı'yı savunmakla yetinmeyen bakanlık, davacıların telafisi güç ve imkansız zararlara uğramadıklarını söyleyerek, "isminin tabura verilmesine karşı

Demagoji Tayyip'te siyaset tarzıdır

Tayyip: Basın nezaket kurallarını aştı, ama gafil yakalandılar

45 bin dolarlık takıların eleştirilmesi karşısında, Erdoğanlar'ın bütün görgüsüzlüklerini, açgözlülüklerini ve yiyiciliklerini gözler önüne seren takıların iade edildiği açıklandı.

Sorun bitti mi şimdi?

Sorun iadesi değil, neden alındığıdır. Ve bu medyada tartışılmış değildir. Nasıl bir zihniyet, nasıl bir siyaset tarzı ki, rüşvet olduğu su götürmez olan bir hediye alıyor? Pırlantada, yakutta, safirde, KDV "sıfıra düşürüldü". İşte size onbinlerce dolarlık hediyelerin sırrı! Mücevherci böyle "teşekkür" ediyor! Ve en önemlisi **böyle bir iktidar bu halka, halkın açlık ve yoksulluk sorununa nasıl bakar?**

Basın bu gerçekleri tartışmıyor ve şaşırmış numaraları yapıyor? Erdoğan'ın rüşvetleri yeniymiş gibi. Her şeyden önemlisi halen koruma zırhı ile yolsuzluktan dolayı yargılanmıyor. Basın çıkarları gereği bu rüşvet, yolsuzluk deryasını unutturup gerdanlık "fırtınası" koparıyor.

Gerçekler olduğu gibi tartışılmayıp ayrıntıya boğulunca Tayyip de elbette demagoji yapma imkanı buldu.

Hediye gerdanlıkları, broşları, ipek halıları almasını eleştiren basının "nezaket kurallarını aştığını" söyleyen Tayyip, "Ama gafil yakalandılar. Halbuki sabretseydiler, daha 30 günlük süre var. Bu süre içinde Başbakan, eşi ne yapacaklar

diye takip etseydiler, daha iyi olacaktı. Zaten bunun değerini iyi öğrenememişler. Takıların değeri 45 bin değil, 10 bin 600 dolar" dedi. (15 Ocak Milliyet)

Tutun ki, 10 bin dolar olsun, ne fark eder? Demek ki, bütün suç eleştirenlerde. Kendileri suç üstü yakalanmamışlar da! Alışmış, ne yaparsa medyanın alkışlamasına, eleştirmemesine. Takıların iadesi dahi "ne halt yediğini" kabullenmek olduğu halde, sanki bu suçu işleyen o değil, başkası. Bu havayı yaratmak istiyor. Binlerce dolarlık gerdanlıkları almak nezakete aykırı değil, onların yazılması ayıp!

'Biz lükse, sefahata düşkünüz, Osmanlı Sarayı özlemiyle yaşıyoruz, padişahlar ve sultanlar gibi olmak istiyoruz' diyemiyor, demagoji yapıyor. Aslında bu tarzı kabul ettirmek istiyor. Ben yaparım kimse eleştirmesin! İslamcı gelenekte bu sefahat mübahtır! İslamcı siyasetçilerin günlerini, oğullarına, kızlarına takılan takıları hatırlayın. Bu yüzden Erbakan'ın Milli Gazetesi tek satır eleştirmede Tayyip'i.

Demagoji Tayyip'de bir siyaset tarzıdır. Her konuda demagojiye boğarak kanıksatma, geçiştirme, üste çıkma siyaseti izliyor.

Suç üstü yakalandılar, medya baskısı sonuç verdi! Emine Hanım'ın hayran bakışları arasında gerdanlık iade edildi; 'Post gitti kavgaya bitti' mi?

Sayı 142

19

23 Ocak
2005

çıkma **hukuki ve demokratik değerlerle bağdaşmaz**" dedi.

Köylüler ise buna karşı, 'rencide edilmemizi hukuki' diye sordular ve 'yakınlarımızın katledildiği yere 33 kurşun anıtı dizeceğiz, sokaklarımıza onların adlarını vereceğiz' dediler.

Bu da AKP'nin "demokratiklik" anlayışı! Katliamcının kahramanlaştırılmasına karşı çıkmak anti-demokratiklik! 118 insanın katili Er-tosunlar'a madalya takan zihniyet budur işte. Katillerin demokratlığı neyse, bunların ki de o.

Genelkurmay'ın katliamcı Muğlalı'yı sahiplenmesi, demokratikleşme, değişim gibi yalanları deşifre eden bir örnek olarak 2004 Mayıs'ında gündeme gelirken, bu katliam savunuculuğunun aynı zamanda AKP iktidarının da politikası olduğu ortada. Demokratlık maskesi takan katiller yönetiyor ülkemizi. Katillere madalyalar takmak, adlarını kışlalara vermek en büyük demokratiklik olarak pazarlanıyor. Kanıksatmak istedikleri AB destekli faşizm bu!

'AB Süreci'nde Köylülere AKP'nin Bakışı: 'Kurbanları' Kesmeden Önce Besle!

Avrupa Birliği sürecinde en büyük darbenin köylülere vurulacağını herkes söylemeye başladı. 10 milyon köylünün tasfiyesinin, küçük üreticinin yok edilmesinin gündemde olduğu bu sürecin arifesinde köylünün tepkisini nötralize etme adımları atmaya başladı.

Uyguladıkları IMF politikaları sonucu yüzbinlerce köylünün ödeyemeyip hacizlik olduğu sulamada kullanılan elektrik borçlarının faizi silinirken, Ziraat Bankası ve Tarım Kredi Kooperatifleri'nden kredi, mazot ve gübrede destekleme, kredi faizlerini düşürme gibi uygulamalar Tayyip Erdoğan tarafından açıklandı. Bunların ne kadar uygulanacağı bir yana, AKP iktidarı köylülerimize kurbanlık koyun muamelesi yapmaktadır. IMF'nin belini büktüğü köylünün son darbeyi AB'den yerken tepkileri mümkün olan en alt düzeye indirmenin manevralarıdır bunlar. Yaşanan talan ve topraksızlaştırma, topraklarımızı kapitalist tarım tekellerine peşkeş çekme karşısında bir hiçtir "destek paketleri".

‘Firavun’u Cennetlik Yapan Çıkarıcı Fethullah İslamcılığı

Milliyet’ten Mehmet Gündem’in Fethullah Gülen ile yaptığı röportaj bir tefrikaya dönüşerek sürüyor. Fethullah her satırında kendini devlete ispatlamaya çalışıyor, düzen için “zararlı” olmayı bırakın, ne kadar faydalı olduğunu anlatıyor, emperyalizmin “ılımlı islam” projesine fel-

sefi, ideolojik temeller düşüyor. Gözlerini kapatmayan için bunlar sır değildir. Bunun da ötesinde, röportaj, Gülen’in kendini göstermek istediğinin aksine nasıl zalimden yana ve zalim bir zihniyete sahip olduğunu ve ümmetçiliğin nihai olarak nasıl zalime hizmet ettiğini de çok açık ortaya koyuyor.

Faşist Cuntanın Liderine, Pragmatist İslamcıdan ‘Cennet Vizesi’

Devletin islamcılarla (elbette Fethullah islamcılığıyla) kol kola olmasını ve bu temelde okullarda dini eğitime önem verilmesini savunan Fethullah, tam da bu noktada 12 Eylül cuntasını hatırlıyor ve şöyle diyor:

“Evren Paşa, demokrasinin kesintiye uğraması ve daha pek çok açıdan tenkit edildi. Ama seçmeli din derslerini mecburi yapmakla yararlı bir iş yapmıştır. Bu iş kanaatimce öyle büyüktür ki, -doğrusunu Allah bilir- hiçbir sevabı olmasa bile bu icraatı ona yetebilir, ahirette kurtuluşuna vesile olabilir, cennete de gidebilir.” (17 Ocak, Milliyet)

Zulümmüş, 24 Ocak kararlarının yoksullaştırdığı milyonlarca halkmış umurunda değil. Din derslerini zorunlu yaptı ya, siz ona bakın diyor. Liberal bir burjuvanın demokratlığı dahi yok. Oysa bu riyakar islamcılığın dilinden “zulme karşıyız” sözü düşmez. Zulmedene, inanan insanlara da hakaret ederek, cennet vaadedeni biri nasıl zulme karşı olabilir, nasıl sevgiden, hoşgöründen, insanlıktan söz edebilir. Bu kafada adaletin zerresi yoktur.

Fethullah’ın pragmatizmi, her şeye çıkarları gözüyle bakması, ona has bir durum değildir. Düzen islamcılığının, kendi çıkarları için, zulme nasıl onay verdikleri, sessiz kaldıkları ya da biz-

zat uyguladıkları örneklerle bilinir. Erbakan’ın afı için IMF kararını imzalamayı pazarlık konusu yapan bir zihniyetin devamıdır bu pragmatizm. Zaman yazarlarından Ali Bulaç’ın 11 Eylül’ün yıkıntılarında ortaya çıkacak durumun kendilerine yarayacağını söylemesi de aynı zihniyetin ürünüydü.

‘Cennetlik Evren’in İcraatları

Bugünün dünyasında adaletten, mazlumdan, söz ediyorsanız, bunların kıstasları bellidir:

Emperyalizme karşı olacaksınız. Zorbalığa ve zulme karşı olacaksınız. Sömürüye karşı olacaksınız. Bunlara karşı değilseniz, zulme karşı değilsiniz, hiçbir inancı temsil etmiyorsunuz demektir. İnanç söylemi sadece “dünyevi” çıkarların aracından başka bir anlam taşıyor demektir. Fethullah tam da böyledir.

Fethullah’ın cennete vize dağıttığı cuntacılar, ülkemizi tam bir açık hapishaneye çevirdiler. Bugüne kadar süren siyasi, ekonomik etkileri bir yana, cunta yönetimi yıllarının rakamları dahi nasıl bir zulmü övdüğünü göstermeye yeter. Fethullah’ın cennetlik cuntacıları; 650 bin kişiyi gözaltına aldı. 210 bin davada 230 bin kişiyi yargıladı. Hapishaneleri zulüm odaklarına dönüştürdüler. 30 bin kişiyi “sakıncalı” diyerek işten atıldılar. 1 milyon 683 bin kişiyi fişlediler. Naziler’in yaktığından daha fazla kitap yaktılar. 600 kişiyi sokaklarda, evlerde katlettiler. 23 bin 667 derneği kapattılar. Grevleri yasaklayarak, sendikalar, partileri kapatarak, parlamentoyu feshederek, devrimcileri sokak ortalarında infaz ederek, hapishanelere doldurarak patronların huzurunu sağladılar.

Cennetlik zulüm! Kendini peygamber yerine koyan bir takiyyeci şarlatanın aynı zamanda inanan insanlara hakaretidir bu! Cennetlikmiş!!!

Çıkarıcılık, her türlü sınıfsal farkı reddeden, çelişki ve çatışmalara “aynı dine inanma ya da inanmama” temelinde bakan ümmetçilikle birleşince, sadece sömürü meşrulaştırılmıyor, aynı zamanda Türkiye tarihinin eli kanlı diktatörü de cennetlik ilan ediliyor.

Cunta-İslamcılar İlişkisi

Ne Fethullah’ın ne de aynı çizgideki düzen islamcılarının cuntacılar destekleri elbette sadece “cennet vaadi” değildir.

Cuntanın ilk yıllarından itibaren düzen içi islamcılar, tarikatlar cuntaya büyük destek vermiş, karşılığında gelişmişler, imtiyazlar elde etmişlerdir. Onlar çıkarları için cuntayı desteklerken, milyonlarca halk acı çekiyordu.

Nur Cemaati liderinden, Yeni Asya Gazetesi sahibi Mehmet Kutlular, tarikatlarla cuntanın yaptığı pazarlığı ve tarikatların desteğinin, cuntanın başarısında nasıl küçümsenmeyecek bir kitle desteği yarattığını basında açıkladı. Ne Fethullah ne de başka bir tarikat lideri itiraz etmedi Kutlular'a. Çünkü gerçektir bu pazarlıklar, bu kan pazarlığı üzerinde yükseldi Fethullahlar.

"Yıl 1981. Bir zat ziyaretime gönderildi... Şunları söyledi: 'Gelin sizinle çalışalım. Şunu şunu yapacaksınız... Şunu şunu beraber yapacağız... Buna karşılık size her türlü imkanı sağlayacağız.' (...) Reddettim. 5-6 ay geçti. İçimizdeki en büyük bölünme başladı. Darbenin lehinde ve karşısında olanlar. (...) Bana göre 12 Eylül'den sonra bazı islami grupların ileri gelenleri ile, ihtilali destekleme sözü alınarak, anlaşma yapıldı. Anlaşma yapılmak istenenlerden biri de bendim. Bizi kendileriyle anlaşmadığımız ve ihtilali desteklemediğimiz için böldüler. (27 Ocak 2000, Özgür Bakış, Kutlular'la röportaj)

Mehmet Kutlular, Fethullah'ın cunta sevgisinin din derslerini zorunlu hale getirmeleriyle sınırlı olmadığını da anlatıyor:

"Bütün islami gruplarla anlaşmalar içine girerler. Bu arada herhalde Fethullah Hoca ile anlaşacaklardı. Hoca bana şöyle konuşuyordu: 'Yurtdışında okulları kurmamda devlet, istihbarat bana yardımcı oldu. Devletin yöneticileri ilgili devletlere referans verdi.' Bakın bazı islami gruplara, 12 Eylül'den sonra birden palazlandılar." (26 Haziran 1999, Milliyet)

Elbette cunta liderini cennete gönderecek! Gelişimlerini, bugün dünyanın dört bir yanında açtıkları okullarını, örgütlenmelerini başta Cunta'ya, sonra Demireller'e, Özallar'a borçludurlar.

Cuntanın, kendi çıkarları için kullanırken, destekleyip geliştirdiği sadece Fethullah değildi. Hizbullah'ın kökeni Menzil Tarikatı da cuntanın "Türk-İslam Sentezi"ni geliştirerek halk muhalefetini geriletme politikası gereği desteklendi. Düşünün ki, ülke cunta koşullarında yaşarken, Menzil Şeyhi Raşit Erol'a Türkiye'nin dört bir yanından otobüslerle insan taşınıyordu. Adıyaman yolları, her adım başı aramaların yapıldığı ülkenin diğer yollarından farklıydı!!! Menzili

Hizbullah'ın bir üyesi, sonraki yıllarda mahkemece şöyle diyecekti:

"12 Eylül'ün baskı ve zora dayalı sağladığı

Düşmanları ve kafaları aynı

Radikal islamın gelişmesinin 'ılımlı islamın' altını oyduğunu bilen Fethullah, Bin Ladin için şöyle diyor:

"Dilerim ölmüş olsun, böylece çarpık bir anlayıştan da müslümanlar kurtulmuş olsunlar." (18 Ocak, Milliyet)

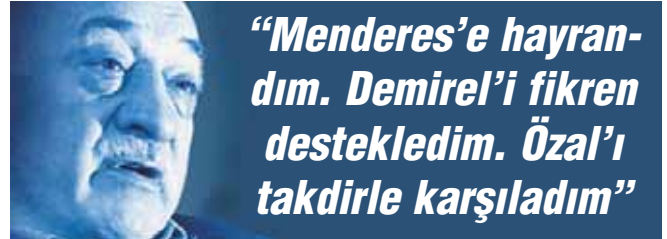

Bin Ladin'i eleştirmesi anlaşılabilir. Ama üsluba ve Bin Ladin ile mücadele yöntemine bakın! Yok etmekten başkasını düşünemiyor. Bush'un "ya ölüsü ya dirisi" sözündeki mantıkla temelde hiçbir fark yoktur. Yok edilmesini, öldürülmesini istiyor. Bu sözün altında yatan mantık, aynı zamanda "elime geçerse öldürürüm" demektir.

Mehmet Gündem çanak sorularından birinde, "Ladin'in terör, Gülen'in sevgi, diyalog, hoşgörü söylemi" olarak tanımlıyor. İşte size, farklı düşünen birinin ölümünü isteyen "sevgi, diyalog, hoşgörü söylemi"!

Bir din adamı böyle mi konuşur!

"Allah layığını versin" dese, haydi anlayalım, ama Fethullah, Amerikan emperyalizmi ile her konuda birebir aynı düşündüğü için, Bush'un sözlerinin bir versiyonunu, "islama zarar verme" söylemi üzerine oturtuyor.

İşbirlikçiliğin 'pirlerine' hayranlık

Fethullah'ın hayranlık duydukları, sadece en aşağılık işbirlikçiler değil, aynı zamanda halka en büyük zulmü yapan, yoksullaştıranlardır. Türkiye'yi emperyalizmin yeni-sömürgeci yapma onursuzluğu Menderes'indir. Demirel, "Morrison Süleyman" lakabını hak edecek kadar işbirlikçilik çizgisini derinleştirmiştir. Özal ise, Amerikancılığın en aşağılık temsilcisi olarak geçmiştir tarihe. Amerika hâlâ Özal'ın 'benzerinin gelmediğini' söyleyip durmaktadır. Ve Amerikancı islamın (ılımlı islam) temsilcisi Fethullah doğal olarak bunlara hayranlık duyuyor. Çünkü onlar, bu ülkede işbirlikçiliğin PİRİ'dirler.

Elbette, bu üç işbirlikçiye hayranlığının altında başka nedenler de var. Menderes, Kurtuluş Savaşı sonrası tarikatları geliştiren ilk iktidardır. Demirel aynı politikayı izlemiştir. Yani, hayranlık, takdir, aşk değil, çıkarlardır Fethullah için esas olan. Çıkarının olduğu yerde, işbirlikçi olmuş, halka zulmetmiş, aç bırakmış önemi yoktur.

sessizlik gelişmemizde çığır açtı...”

Sadece din derslerinin zorunlu hale getirilmesiyle değil, cunta; o tarihe kadar bir tane olan ilahiyat fakültelerinin sayısını 21'e çıkararak, İmam Hatipler'in fakültelelere girişlerinin önünü açarak, **Rabıta** (İslam Dünyası Birliği) ile ilişkiler geliştirerek, Suudi sermayesinin önünü açarak, cunta partisi MDP'nin (Sunalp'ın Nakşibendi Dergahı'na gidip Şeyhlerle Huu çekmesine kadar) tarikatlarla ilişki kurmasını sağlayarak geliştirdi Fethullahlar'ı. Onlar da cuntanın zulmüne destek verdiler bunun karşılığında. Cunta şefi Evren Kuran-ı Kerim'den ayetlerle konuşmalar yapıp, askeri helikopterlerden ayetli bildiriler köylerin tepesine atılırken, öte yandan Fethullahlar cuntanın kitle gücünü oluşturuyordu. '82 Anayasası'nın oylaması öncesi, cuntanın **Süleymancı, Nakşi** şeyhleriyle toplantılar yaptılar. Bugüne kadar halkı baskı altında tutan Anayasa böyle onaylatıldı. Ordunun "laiklik" söylemi de, düzen içi islamcılığın "zulme karşıyız" söylemleri de birbirinden riyakarcadır.

İslamcıları sola, halk muhalefetine karşı kullanma politikası esas olarak cuntaya da ait değildi. O yıllar aynı zamanda Amerikan "yeşil kuşak" politikasının en başta ülkemizde uygulandığı yıllardır. Bu politikanın temeli, **"İslamın yükselen sesinin bölgede komünizme karşı yürütülecek strateji içinde kullanılması"** idi. Yeşil Kuşak'tan bugünlere Fethullah'ın yolu, Amerikan emperyalizmiyle böyle keşişti.

Devlete Çağrı: 'Sömürü ve Zulüm Düzeninin Devamı İçin Dini Kullanın!'

Fethullah Gülen röportajında dinin işlevini de kendi cephesinden ifade ediyor. Dinin "fertleri kıvama erdirmeye, aile ve toplumu düzene sokma" gibi özelliklerden söz eden Gülen, **"Devletin, dinin gücüne ihtiyacı olduğunu"** söyleyerek, **"Devlet, dinin bu yenilmez esaslarından yararlanarak, asayiş ve emniyetin teminini kolaylaştırır."** diyor.

Taha Akyol da 6 Ocak 2001 tarihli Milliyet'teki yazısında oligarşiye akıl veriyor ve gecekondulardaki yoksul Alevi kitlesi içinde **"DHKP-C'nin de geniş biçimde örgütlenmiş, belli bir kitle tabanına oturmuş olduğunu"** hatırlatarak; **"Tarikat ve cemaatlerle FP'nin siyasi çizgisi tarafından tutulmasa, varoşlardaki öfke Sunni kesimde kendini nasıl dışa vururdu acaba?"** diyordu.

Mantık aynı, dine ve tarikatlara yüklenen misyon aynı. Din ülkemizde egemen sınıfların düzen içi tarikatlar, islamcı geçinen partiler aracılığıyla

halk kitlelerini düzene yedekleme, bilinçlerini köreltme, kadercileştirme, hak aramaktan, daha iyi bir yaşam için mücadele etmekten, yoksulluğa ve zulme karşı isyan etmekten alıkoyma aracı olarak aktif şekilde kullanılmaktadır.

Ama sanmayın ki, bu durum sadece ülkemize ve sadece bu çağa özgüdür. Yüzyıllar boyunca egemen sınıf kimse, dini aynı amaçla kullanmışlardır. Dinin "afyon olma" özelliği de bu tarihsel sürecin ürünüdür. Fethullah da temelde yüzyıllardır dini aristokrasinin, feodallerin, burjuvaların yaptıklarını vaaz ediyor.

Örneğin; burjuvazi feodallere karşı savaşırken laisizmin savunucusudur, çünkü 'din silahı', feodallerin elindedir. Burjuva felsefeciler bunun teorisini yaparlar. Ne zaman ki, burjuvazi iktidar olur, bu kez dini kullanmaya, halk kitlelerini bu "afyonla" uyuşturmaya çalıştılar. Hatta düzenlerini ayakta tutmak için gelmiş geçmiş tüm egemen sınıflardan daha çok kullanmaya başladılar.

18. yüzyılda feodalizme karşı olan burjuvazi 19. yüzyılda gericileştiğinde, emekçi halka karşı kendi sınıfının çıkarlarını savunan burjuva devlet adamı M. Thiers şöyle diyordu:

"Ah! Eskisi gibi olsaydı. Okullara hep rahipler baksaydı. Pek çoğu insana tiksinti veren şu laik öğretmenler yerine başka bir şey istiyorum; kardeşleri istiyorum, her ne kadar eskiden onlara karşı güvensizlik duydumsa da artık din adamlarının etkisinin tek egemen olmasını istiyorum; papazın etkisinin, olduğundan da daha güçlü olmasını talep ediyorum; çünkü, insana, ... sana bu mutluluk payını vermeyi reddeden zengine korkmadan vur; zenginin fazla servetini elinden alarak, kendi rahatını ve seninle aynı durumda olanların hepsinin mutluluğunu sağlayacaksın, diyen felsefe için değil, tersine, insana acı çekmek için dünyada bulunduğunu öğreten bu iyi felsefenin yayılması için yalnızca rahipler sınıfına güveniyorum." (Felsefenin Temel İlkeleri, Politzer)

1848'lerde bunu söyleyen Thiers, daha sonra Komün yandaşlarını kurşuna dizdirecek olan adamdır.

Bugünün Thiersler'i, Fethullahlar halk içinde ne kadar etkin olurlarsa "gecekondulardan gelip boğazlarını kesecek olan" yoksulların o kadar daha iyi dizginleneceğini düşünüyorlar.

Fethullah da, islamcılığın tarihinde önemli bir yer tutan kullanma-kullanılma ilişkisi içinde bu rolü oynuyor ve daha aktif oynamak için yanıp tutuşuyor, devlete çağrılar yapıyor, sermaye medyasında boy gösteriyor.

Üreterek direnen, direnerek üretenlerin sergisi Mersin'de

İstanbul ve Adana'nın ardından, tutsakların el ürünlerinin yer aldığı "ÜRETEREK DİRENEN DİRENEREK ÜRETEKENLERİN SERGİSİ", bu kez de Mersin'de açıldı.

TAYAD'lı Aileler tarafından düzenlenen serginin açılışı 11 Ocak günü yapıldı. Mersin Temel Haklar'da yapılan basın açıklamasında TAYAD adına konuşan Murat Türkmen, "5 yıldır süren tecrit politikası ile devlet devrimci tutsakları inançlarından, değerlerinden vazgeçirmeyi, tutsakları kimliksizleştirerek teslim almayı amaçlamıştı. Ama 5 yıldır tecrite karşı büyük bir kararlılık ve irade ile süren ölüm orucu direnişi ile tüm dünya devrimci iradenin teslim alınmazlığını gördü" dedi. Bugün hapishanelerde tutsakların büyük bir direniş sergilediğini hatırlatan

Türkmen sözlerini şöyle sürdürdü:

"Bu direnişle beraber üretmeye devam ediyorlar. Devletin tecrit politikası ile yok etmeye çalıştığı paylaşımın karşısında kolektif bir şekilde, tecrit duvarlarını yararak yaptıkları bu ürünler ile cevap veriyorlar. Direnerek üretiyor, üreterek direniyorlar".

Açıklamanın ardından 3 gün boyunca açık olacak olan sergiye halk davet edildi. Ziyaretçilerinin ilgiyle gezdikleri sergi 13 Ocak akşamına kadar sürdü. TAYAD'lılar serginin başka Anadolu kentlerinde de açılacağını dile getirdiler.

Tecrit Oligarşinin 'Gözbebeği' Tecrite Karşı Çıktı İşten Atıldı

21 Temmuz 2004'te Mersin'de düzenlenen "F Tiplerine Hayır, İmralı'da Tecrite Son" eylemine katılan öğretmen Hacer Koçak, MEB Yüksek Disiplin Kurulu'nca meslekten atıldı.

Mersin Temel Haklar'ın da katıldığı eylemde, "Devrimci Tutsaklar Onurumuzdur, Yaşasın Ölüm Orucu Direnişimiz, Ceza İnfaz Yasası Kaldırılsın" sloganları attığı, döviz taşıdığı gerekçeyle Koçak'ın memurluktan çıkarılması kararının tamamen polisin tutanaklarına dayandırıldığı öğrenildi. Müfettişlerce hazırlanan raporda, tecrite karşı çıkmak "İdeolojik ve siyasi amaçlarla kurumların huzur, sükun ve çalışma düzenini bozmak" olarak değerlendirilirken, tecrit politikasına yönelik en küçük bir eleştiriye dahi tahammülsüz olunduğu bir kez daha görüldü.

Karara ilişkin konuşan Koçak demokratikleşmenin bir balon olduğunu belirterek, "MEB'in sadece emniyetin hazırladığı belgelere göre karar vermesi Türkiye'nin polis devleti olduğunun gösteriyor. Kararda elimde döviz ve resim olduğu söyleniyor. Elimde olsa da bu bir suç değildir." dedi.

Yapılan bu hukuksuzluğa karşı, Mersin'deki Demokratik Kitle Örgütleri 17 Ocak günü İHD önünde protesto eylemi yaptılar.

Sürgüne Karşı Açlık Grevi

DHKP-C davası tutsaklarından Sadık Türk ile Murat Güneş ve Kenan Özyürek'in Sincan F Tipi'nden Bolu F Tipi Hapishanesi'ne sürgün edilmesi, Edirne F Tipi Hapishanesi'ndeki DHKP-C davası tutsakları tarafından bir haftalık açlık greviyle protesto edildi. 10-17 Ocak tarihleri arasında yapılan açlık grevinde, sürgün kaçırma politikasının hukuksuzluğu teşhir edildi ve hapishane idaresine verilen dilekçede aynı zamanda gençliğin bağımsızlık kampanyasına destek vurgulandı.

Mazlum-Der Bolu F Tipi Raporu: "Temel Sorun Tecrit"

Mazlum-Der İstanbul Şubesi, Bolu F Tipi Cezaevi'nde yaptığı incelemelerin ardından hazırlanan raporu 13 Ocak günü açıkladı. Dernek adına konuşan Av. Cihat Gökdemir, inceleme yapmak için Adalet Bakanlığı'na yaptıkları başvuruya cevap verilmediğini hatırlatarak, buna rağmen hapishaneye gittiklerini dile getirdi. Bolu F Tipi'nde de en temel sorunun halen tecrit olduğunu vurgulayan Av. Gökdemir, tecritin tutsakları yaşamdan soyutladığını, yalnızlaştırdığını söyledi. Tecritin psikolojik ve fiziki tahribatlara yol açtığını belirten Gökdemir, "Cezaevindeki güvenlik tedbirleri artık paranoya haline gelmiş" dedi.

Mazlum-Der, yaşanan bazı insanlık dışı uygulamalardan örnekler verdiği bu raporun dışında nisan ayında tüm hapishanelerle ilgili bir rapor hazırlayacaklarını da ekledi.

Gençlik şehitlerini kavgayı yükselterek anıyor

9 yıl önce ölüm mangaları tarafından evlerinde katledilen Dicle Üniversitesi öğrencileri Reyhan Havva İpek, Selim Yeşilova, Refik Horoz ve Hüseyin Deniz, Diyarbakır ve Hatay'da anıldılar.

Diyarbakır'da Dicle Gençlik Derneği 13 Ocak günü Ziya Gökalp Öğrenci Yurdu'nda TÖDEF şehitleri için anma düzenledi. Şehitlerin mücadelelerinin anlatıldığı konuşmanın ardından saygı duruşu yapıldı ve marşlar söylendi. Refik Horoz'un şiirlerine de yer verilen anma, gençliğin bağımsızlık mücadelesini yükselttiği kampanyanın simgeleşen marşlarından olan Gündoğdu marşıyla son buldu.

Devrimci gençliğin dört şehidi için bir başka anma da **Hatay'daki** mezarları başındaydı.

Selim Yeşilova'nın Dursunlu Beldesi'nde bulunan evinde toplanan yoldaşları, ailesiyle beraber sloganlarla ve "Kahramanlar Ölmez Halk Yenilmez" pankartıyla mezarlığa yürüdü. Jandarmanın tehdit ve tacizlerine karşın Selim'in mezarı başında toplanan kitle kızıl bayraklarla selamladılar gençliğin yiğit evladını. Arap geleneklerinin yerine getirildiği anmada, mezara karanfiller bırakıldı ve dört şehidin yaşamı ve mücadelesini anlatan bir konuşma yapıldı. ESP'lilerin de katıldığı anmada, Arapça ve Türkçe sloganlar atıldı, anma bitiminde ailesi yemek dağıttı.

Refik Horoz'un Samandağ Yaylıca Beldesi'nde bulunan mezarına gitmek üzere yola çıkan devrimciler beldeyi kuşatan jandarmanın keyfi dayatmalarıyla karşılaştılar. Halk "Refik'i hem katlettiler şimdi gelmiş sahiplenilmemesi için bizleri korkutmaya çalışı-

Reyhan Havva İpek, Selim Yeşilova, Hüseyin Deniz ve Refik Horoz; Dicle Üniversitesi'nde okuyan, gençliğin emperyalizme ve faşizme karşı mücadelesinde yer alan TÖDEF'li öğrencilerdi. Gençliği sindirmek isteyen oligarşi, 12 Ocak 1995 günü kaldıkları evde, silahsız, savunmasız bir şekilde katletti onları... Dicle Gençlik Derneği, onların bayrağını dalgalandırmaya devam ediyor.

yorlar, Refik öldü ölüsünden mi korkuyorlar?" diye tepki gösterirken, yoldaşları sloganlarla mezarlığa yürüdü. Pankart açılıp sloganların atıldığı anmada, kızılbayraklar Refik Horoz'un mezarı başında da dalgalandı.

Daha sonra aynı mezarlıkta bulunan Yaşar Devrim Arslan'ın mezarı ziyaret edilip saygı duruşu yapıldı. Refik'in ailesini de ziyaret eden devrimciler, şehitlerinin mezar başlarında bir kez daha kızılbayrakları oligarşinin burcuna dikme sözü verdiler.

Sayı 142

24

23 Ocak
2005

Yoksul Çocukları Yemek De Yemesin!

Ege Üniversitesi öğrencilerinin 20 Aralık 2004 tarihinde başlattıkları yemekhane boykotu sürüyor. Yemekhanenin özelleştirilmesinin ardından yaşanan zamlara karşı çıkan öğrenciler, 12 Ocak günü 1 No'lu yemekhane önünde basın açıklaması yaptılar. Yemekhane girişine "BOYKOTTAYIZ" yazılı pankart asan ve "Boykot nedeniyle ücretsiz izne çıkarılan işçiler geri alınsın" talebinin yer aldığı dövizler açan Ege Üniversitesi öğrencileri, Kırkpınar Şirketi'nin mağdur ettiği işçilere sahip çıktılar.

"Sermaye Defol Üniversiteler Bizimdir" sloganlarının atıldığı eylemde konuşan Erdal Güngör, özelleştirmenin yoksulluktan başka bir şey getirmediğini belirterek, topladıkları 4 bin dilekçeyi rektörlüğe vereceklerini söyledi.

Açıklamanın ardından bir grup, Rektörlük Genel Sekreteri Prof. Haluk Baylas ve yardımcısı ile görüşti. Öğrencilerin değil taşeron şirketin çıkarlarını düşünen Baylas, öğrencilere yine aynı cevabı verdi: "Bizimle ilgisi yok, ayrıca yemekler kaliteli". Bunun üzerine öğrenciler, haklı talepleri kabul edilinceye kadar eylemlerine devam edeceklerini söylediler.

Eğitim-Sen: 2005 başında eğitimin durumu ürkütüyor

13 Ocak günü Mecidiyeköy Şubesi'nde bir basın toplantısı düzenleyen, Eğitim-Sen Genel Başkanı Alaaddin Dinçer, 2005 yılı başında eğitimin durumunu rakamlarla ortaya koydu.

"Türkiye'nin eğitim çağındaki nüfusa göre bir değerlendirme yapıldığında, 2005 yılının başında eğitimin ürkütücü durumu açıkça görülmektedir" diyen Dinçer, bölgelere göre ve farklı eğitim kademelerindeki çökmüş yapıyı ortaya koydu. Dinçer, AKP hükümetini eleştirerek, bütçeden ayrılan bu komik pay ile, **2005 yılının da** eğitim emekçileri ve öğrenciler için, daha önceki yıllarda olduğu gibi **kayıp bir yıl** olacağının altını çizdi.

Türkiye Gençlik Konseyi Projesi...

AB FONLARI GENÇLİĞİMİZİ

'AB çatısı altında AB zihniyetiyle' ÖRGÜTLEMELER İÇİN DEVREDE

Emperyalistler yeni-sömür-gelerde önce orduyu, politikacıları işbirlikçileştirirler. Ama bu o ülkede anti-emperyalist tepki ve örgütlenmelerin gelişimini engellemeye, bağımlılığın kanıksatılmasına yetmez. Bu yüzden gençlik hedeflenir. Türlü yalan ve vaatlerle gençliği örgütlediklerinde işlerinin kolaylaşacağını bilirler. Hatırlanacağı gibi, Yugoslavya, Gürcistan ve Ukrayna'da bu tür gençlik örgütleri emperyalist darbeleri tezgahlayan temel güçlerdi.

Avrupa Birliği'nin Hedefi; Gençlik

Bu yüzden Avrupa Birlikçiler, son yıllarda gençliğimiz üzerinde yoğun bir çalışma yürütmektedirler. Avrupa'da eğitim, özgürlükler, iş olanağı gibi vaatler bu konuda devreye sokulmakta. Avrupa gerçeği çarpıtılarak gençliğin beyni zehirlenirken, öte yandan apolitikleştirme ile vatanseverlik duyguları yok edilmektedir.

Türkiye Gençlik Konseyi Projesi, işte bu amaçla devreye sokulan Avrupa Birliği fonlu bir proje. Amaç, Türkiye Gençlik Konseyi'ni (TÜGEK) kurmak. TÜGEK'in amacını ise, projeyi Diyarbakır'da DEHAP'lı belediyenin katkılarıyla tanıtan proje Koordinatörü Hakan Gümüş anlatıyor: "*Gençlikle ilgili kuruluşların, sivil toplum kuruluşlarının, üniversite öğrenci konseylerinin, siyasi parti gençlik kollarının ve ilgili yerel örgütlenmelerin iletişimini kurmayı kolaylaştıran, işbirliği ortamı sağlayan bir üst yapıdır.*"

Gençliğin örgütlenmesi polis bin bir türlü komploları,

baskı, yasak ve tutuklamalarla engellenirken, Türkiye Gençlik Federasyonu'nun yürüttüğü bu çalışma devlet tarafından destekleniyor. Türkiye Gençlik Federasyonu adıyla kurulan ve ekim ayında Ankara'da düzenlediği Gençlik Kurultayı'na Avrupa Birliği'nin 90 bin Euro tahsis ettiği kuruluşun merkezi, devletin resmi kurumu olan Ankara Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü binası içinde. Başkanı ise 61 yaşındaki Rıza Sümer.

Saldırıları Avrupa'nın Gençlik Örgütlerinin Önünü Açmak İçin

Türkiye Gençlik Konseyi'ni kurarak, Avrupa emperyalizminin politikalarıyla uyumlu, AB'ye bağımlı bir gençlik örgütlenmesi yaratmak isteyen Türkiye Gençlik Federasyonu'na sınırsız fon akıtılıyor. Kurulacak örgütlenme de, AB'nin Gençlik Örgütü AIESEC, Avrupa Öğrenci Forumu AEGEE gibi bir örgütlenme olacak...

Dikkat edin; hak ve özgürlüklerden söz eden Avrupa Birliği, gençlik örgütlenmeleri kapatılırken, gençler meydanlarda coplanırken, tutuklanırken sesini çıkarmaz. Çünkü bu örgütlenmeler susturulmalıdır ki, Avrupa kendi gençliğini yaratabilsin. AB, devrimci gençliği tasfiye edip meydanın kendi örgütlenmelerine kalmasını istiyor. **AB fonları ve bu fonlarla beslenen işbirlikçiler, gençliği "AB çatısı altında AB zihniyetiyle" örgütlemek için seferber ediliyor.** İşbirlikçilik öylesine doğal hale getirilmiş ve tüm gençliğe kanıksatılmak isteni-

Devrimci Gençlik, emperyalizmin karşısında Türkiye gençliğinin en büyük gücüdür. Bu yüzden Avrupa Birlikçi, benliğini yitirmiş, işbirlikçileşmiş bir gençlik yaratmak için önce onları susturmak, sindirmek istiyorlar. AB fonlu gençlik örgütlenmelerinin önü bu polis zoruyla, zulümle açılmak isteniyor.

YANILIYORLAR!

ŞANLI DEV-GENÇ TARİHİNİN MİRASÇILARI BU OYUNU BOZACAK, BAĞIMSIZLIK BAYRAĞINI DAHA DA YÜKSEKLERDE DALGALANDIRACAKTIR. TARİHLERİ BUNUN KANITIDIR.

yor ki, Hakan Gümüş isimli işbirlikçi, projenin Avrupa Birliği tarafından finanse edildiğini, bir propaganda aracı olarak söylebiliyor.

İzin Vermeyeceğiz!

Bu ülke çok paravan gençlik örgütlenmeleri gördü, hiçbir tutmadı. Avrupa Euro'ları da gençliği satın alamaz.

Hiçbir onurlu gencimiz, bu aşağılama ve işbirlikçileştirmeyi kabullenmemelidir.

Bu konuda Devrimci Gençliğe görev düşmektedir. Avrupa gerçeğini gençlik kitlesine kavratmak, işbirlikçi gençlik örgütlenmelerini teşhir etmek vatansever gençliğin görevidir.

Devrimci vatansever gençlik, ülkemiz gençliğinin Avrupa'nın yedek gücü olmasına, emperyalist politikalarının taşıyıcısı, kitle gücü olmasına izin vermeyecek. Bağımsızlık sloganları bugün Gençlik Federasyonlular tarafından haykırılıyor, yarın onbinler haykıracak!

Sol İçi Şiddet Ve PKK

Tarihi ve bir anlayışı, kısaca hatırlatmak istedik. Çünkü, Kürt milliyetçiliği, her şeyi yok sayıyor veya herkesi kör, sağır ve aptal yerine koyuyor. Hatırlatacaklarımız aslında uzak tarih değil. 12 Eylül öncesinden başlıyor. 12 Eylül oldukça gerilerde kalmış bir tarih dersiniz, 90'lı yılları hatırlatıyoruz. Dün gibidir. Dökülen kanlar tazedir.

Türkiye solunda sol içi şiddetin iki ana kaynağı vardı. Sol içi çatışmaların bir odağı, birbirlerini "Maocu bozkurt", "sosyal faşist" ilan eden ÇKP-AEP çizgisindeki örgütlerle, SBKP çizgisindeki örgütlerdir. Çatışmaların ikinci ana kaynağı ise, kendini Türkiye solunun "babası" olarak gören, her şey benden sorulur anlayışındaki **Devrimci Yol**'un ve Kürdistan'da kendisinden başkasına hayat hakkı tanımak istemeyen **PKK**'nın **siyaset yasakçılığıdır**.

Bu anlayışın doğal sonucu olarak, Türkiye Kürdistan'ındaki sol içi çatışmaların merkezinde hep PKK olmuştur. Bu anlayış, milliyetçi, milliyetçi olduğu için mülkiyetçi ve iflah olmaz bir benmerkezcidir. Benmerkezciliğin ve mülkiyetçiliğin halka karşı eylemlere ve sola yönelik şiddete yol açmadığı hiçbir örnek yoktur.

İşte bu tarihin ve bu anlayışın köşe taşları:

PKK-Aydınlık çatışması... 1978-79.

PKK-Devrimci Halkın Birliği (TKP/ML Hareketi) çatışması: 1979-1980. Dersim, Diyarbakır, Gaziantep... 1980'in ilk yarısındaki çatışmalarda ondan fazla devrimci öldürüldü.

PKK-İGD(TKP) çatışması... 1978'de başlayan çatışmalarda, Diyarbakır, Ergani, Batman'da birçok saldırı ve öldürme gerçekleştirildi.

PKK-Halkın Kurtuluşu çatışması... 1978-79 boyunca süren bu çatışmalarda Elazığ, Dersim, Diyarbakır, Gaziantep, Kars'ta birçok devrimci yurtsever öldü. PKK "benim bölgemde faaliyet yürütemezsiniz" dayatmasındaydı. Halkın Kurtuluşu, PKK'yı "karşı-devrimci", "ajan-provokatör", "cinayet örgütü", "faşist provokasyon çetesi"... olarak görüyor ve aralarındaki çatışmanın da "sol içi" olmadığını söylüyordu. (Halkın Kur-

tuluşu'nun sürdürücülerinin bugün Kürt milliyetçilerinin peşinden ayrılmamaları da tarihi bir ironi olsa gerek)

PKK-Devrimci Yol çatışması: 1979: Dersim'de PKK'lilerin Devrimci Yol'a saldırısı bu çatışmanın ilk olaylarından biridir... 1985-86'da bu çatışma yurtdışında da devam etmiştir.

PKK-DHKD çatışması...

1979: Doğubeyazıt

PKK-DDKD çatışması... 1978-80.

PKK-Başparçacılar çatışması... 1977'de başladı.

PKK-Tekoşin çatışması... 1979'da başladı. Gaziantep, Ankara, Elazığ, Dersim'de yoğunlaşan saldırılar, **1993'te** Dersim'de Tekoşin'in önder kadrolarından Kamer Özkan'ın öldürülmesiyle sürdü.

PKK-Özgürlük Yolu çatışması... 1979'da başlayan ve 1980'e kadar süren saldırılar, 1980 sonrasında Avrupa'da da sürmüş, birçok Özgürlük Yolu mensubu öldürülmüştür.

PKK-Denge Kawa çatışması... 1978'de başladı.

PKK-KUK çatışması... Öncesinde de karşılıklı saldırılar olmakla birlikte, çatışmalar 80'de yoğunlaştı... Karşılıklı büyük silahlarla çatışılıyor, bir çatışmada iki taraftan da 6-7 yurtseverin öldüğü oluyordu. KUK'cular otuzu aşkın PKK'liyi öldürdüler; 12 Eylül 1980'e kadar sürdü.

PKK-TDKP çatışması... 1993'te Dersim'de dört TDKP gerillası, PKK tarafından öldürüldü...

PKK-MKP çatışması... Çizgisi, hedefleri, her şeyi değişen PKK'nin siyaset yasakçılığı ve mülkiyetçiliğinin hiç değişmediği 2004'te MKP'li gerillalara saldırılarıyla ortaya çıktı.

Kategorik olarak "çatışma" deyimini kullandık; ancak sözünü ettiğimiz olayların birkaç istisna dışında hepsi **PKK'nin diğer siyasetlere saldırıları** şeklindedir. Karşı saldırılar genellikle istisnadır. Ölenler, diğer siyasetlerden insanlardır... Burada onu aşkın alt başlığa sığan çatışmalar, yüzlerce saldırıdan, öldürme ve yaralamadan, dernek, kahve, okul, mahalle baskınından oluşuyor.

Tabloya tekrar bakın: **PKK'nin çatışmadığı, saldırmadığı kim kalmıştır?**

Kaç siyasi harekete saldırdılar? Kaç siyasi hareketten kaç kişiyi öldürüp yaraladılar? Kaç siyasi harekete siyaset yasağı koydular?

Kürt milliyetçi hareketi, oligarşiyle birlikte,

sola karşı savaşıarak varolmuş ve bunu anlayış olarak da varlığının bir parçası haline getirmiştir.

Bu kadar çok siyasi hareketle çatışma içinde olan bir başka hareket yoktur;

Türkiye solunun büyük bölümüyle çatışmışlardır. Devrimci hareket başta olmak üzere, sadece birkaç istisnası vardır bunun. Devrimciler ilkeli tavırları ve ideolojik olarak kendine güvenleriyle bu sürecin dışında kalmışlardır. Başından beri sol içi çatışma mahkum edilmiş ve devrimciler arasındaki çelişkilerin ideolojik mücadele yolu ile çözümleneceğinde ısrar edilmiştir.

Türkiye Kürdistan'ında olup da PKK'nin çatışmadığı neredeyse hiçbir devrimci, yurtsever örgüt yok gibidir. Kimi örgütlere karşı açıkça "yoketme" siyaseti izlemiş, onların liderlerini öldürmüştür. Halk düşmanlarına karşı uygulanan yöntemleri rahatlıkla halk güçlerine karşı uygulayabilmiştir. Çünkü mantık, kendisi dışındaki herkesi sindirerek, yok ederek Kürtler'in olduğu her yerde tek hakim olmaktır. Kendisine tabi olmayanlara gücü yettiği oranda hayat hakkı tanımaz. Güçle herkesi sindireceğini düşünür; çünkü küçük-burjuvazi güce tapar, kendisi dışındakilerin de hep güce tapacağını düşünür.

PKK ideolojik mücadeleyi bilmez ve inanmaz. Hep uzak durmuştur ideolojik mücadeleden. Üzlaşmacılık çizgisi derinleştikçe, ideolojik mücadeleye tahammülsüzlüğü artmış, kendisine soldan yönelen ideolojik eleştirileri "düşmanlık" olarak görmüştür. Bu bakış açısının sonucu bellidir; ideolojik eleştirilere, politikalarıyla, ideolojisiyle değil, sopayla, silahla, tehdit ve gözdağıyla cevap(!) vermiştir.

Her şeyin merkezinde kendisi vardır. Her gelişmeyi kendisiyle açıklar. Kendisi dışındaki her gelişme onu rahatsız eder. Başka örgütlerin gelişimini engellemek için her yol mübahtır. Düşmanla olan çelişkileriyle, solla olan çelişkileri arasında öz olarak bir fark görmez; gerekçesi de hazırdır, saldırdığı her güç zaten "**düşmanın ajanı**" ilan edilir.

PKK için falan örgütü, falan kişiyi ajan, provokatör, TC'nin uşağı ilan etmek, çok ucuz ve çok kolaydır. Hiçbir kanıta, açıklamaya ihtiyaç duymaz. O öyle söylüyordur, herkes öyle kabul etmelidir. Bu kendi içinde de böyledir, dışındaki sola karşı da. Kendi içinde de hain, ajan ilan eder, sonra aradan zaman geçer, yanlışlık olmuş denilip "iade-i itibar" yapılır. İnsanın değeri yoktur. Düne kadar çeşitli zeminlerde bir araya geldiği devrimci örgütler için, ertesi gün "**ajan, provokatör örgüt**" diyebilir. Yapacağını yaptık-

tan sonra, o değerlendirmeden de aynı kolaylıkla çark eder.

Böyle bir anlayışa sahip olduğu için de PKK'nin solla ilişkilerini, ittifaklarını belirleyen, kullanma mantığıdır; gerçekte solu ciddiye almaz, sola hesap vermez, her türlü sıfatı yakıştırmayı, her türlü hakareti yapmayı kendi hakkı görür. Kavramların da önemi yoktur çünkü, bugün hakaret eder, yarın çıkarlarına uygun düşerse, pohpohlayabilir de. Solun çeşitli kesimlerinin PKK'nin bu tavırları karşısındaki ilkesizlikleri, faydacılıkları da yıllardır PKK'yi bu tavırlarını sürdürmekte cesaretlendirmiş, pervasızlaştırmıştır.

PKK MANTIĞININ AYNASI: DERSİM'DE DÖRT TDKP'LİNİN KATLEDİLMESİ

Yapar üstlenmez

Yapar haberimiz yok der

Yapar, ajandı, onlar saldırdılar deyip kendini aklamaya çalışır

Yapar, "olmuş!" deyip özür diler

Ve beyninden hep şu geçer:

"SİZ SONUCA BAKIN"

9 Ekim 1993'te, Dersim'de dört TDKP'li PKK tarafından katledilir. TDKP'liler, PKK'lileri dostça buyur etmiş, karşılığında kurşunlanmışlardır. Olayın sonraki aşamalarının gelişimi şöyledir:

1. Manevra: Haberimiz yok, ama nedenleri var! ARGK, bu gelişmeler karşısında yayınladığı bildiride "*böyle bir çatışmayı istemediklerini, ama gerillaların mecbur kaldığını*" açıkladı.

2. Manevra: Olayı tersine çevir! PKK halkın tepkisi karşısında olayı çarpıtmaya çalışarak, **TDKP'lilerin kendilerine saldırdığını** iddia etti.

3. Manevra: Yalan yanlış açıklamalar yap! Bu "mazerete" halkı, solu inandırmaları gücü, katliamdan sağ kurtulanlar vardı. Bu kez, PKK Dersim Eyaleti adına yapılan açıklamada "TDKP'nin kendi aralarına ajan soktuğu, Milli Köyü'ne yakın bir yerde üç gerillalarını şehit ettikleri" açıklandı. Gerçekle hiçbir ilgisi yoktu bu iddianın da. Madem öyle bir olay olmuştu, PKK o ana kadar neden halka ve devrimci örgütlere bu konuda hiçbir açıklama yapmamıştı? Bu soru da boşlukta kalıyordu tabii.

4. Manevra: O da olmazsa, ajan ilan et! Ama en sonunda saldırı üstlenildi: Dersim Eyaleti Askeri Konseyi imzasıyla Ekim 1993'te yayınlanan açıklamada aynen şöyle deniliyordu:

"HK (TDKP), mücadelemizin Dersim'de kök

salmasıyla devreye sokulmuş provokatif bir güçtür. ... Bu nedenle bu güçlere karşı-devrimci faaliyetlerinden vazgeçmeleri için sert bir uyarı yapılmış ve ... çağrımıza uymayan HK'lilere ateş edilmek zorunda kalındı. **Karşı-devrimci güçten** 6 kişi ölürken iki kişi de esir alınmıştır... Aynı yolda ısrar ederlerse tavrımızın daha da sertleşeceği bilinmelidir."

Burası benim, Kürtler benim mülkiyetim, benim, benim, ben... Aynı açıklama, TDKP'lilere ve genel olarak sola karşı saldırının ideolojik, politik kökenini de oldukça net ortaya koyuyordu:

"Kendisine 'sol, ilerici, devrimci, demokrat' diyenler, Kürdistan'da faaliyet gösteren her güç, PKK ve Kürt halk gerçekliğini kabul etmek zorundadır. Egemenlik sahamızda yürütülecek tüm faaliyetlerden sorumlu tek güç PKK'dir. Diğer güçler alacağı tüm kararlarda partimizi bilgilendirmek ve onay almak durumundadırlar. Her örgüt bölgede PKK'den izin almak zorundadır. Aksi takdirde olacıklardan kendileri sorumludur."

Anlayış işte budur.

Bu kafada, sola saygı, demokratik işleyişe, ideolojik mücadeleye saygı olur mu?

PKK'nin bu katliamı gerçekleştirdiği dönemde, Dersim'deki gazete bayiiilerinde sosyalist basın sattırılmıyordu. Çünkü bu kafa, gazete bayiiilerine "Gündem sattırılmıyorsa, hiçbir gazete, dergi satmayacaksınız, sosyalist basın da dahil" diyordu.

"**Türk solu**"na karşı her şey mübahı; Dersim katliamına halkın, solun tepkisi büyürken, onlar yayın organlarında tüm solu ajanlıkla suçlamaya, sola tehditler yağdırmaya devam ediyorlardı. Her şey yazıldığı yerde duruyor. Kürt milliyetçiliğinin mantığını hiç unutmamak için bunları da unutmamak gerekiyor. Evet, bu mantık, Dersim'de dört devrimciyi katletmelerinin özelleştirisini vereceği yerde, hala üste çıkarak şunları yazmıştı:

"PKK'nin Kürdistan'daki sömürgeci partilerin faaliyetlerini yasaklama kararına uyararak **Türk solu (...)** **Kürdistan'ı terk etmeliydi.** Kürdistan'da hala zemin arayan **Türk solu**, bundan böyle işgalci güçlerin yarattığı zemine dayanarak solcu politika yapamayacaktır." (Ö. Gündem, 29 Ekim 1993)

İki gün sonra da şunlar yazılacaktı:

"Bilindiği gibi özel savaş Dersim'e sadece askeri gücüyle, asimilasyoncu Kemalist politika-sıyla yönelmiyor. Alan itibarıyla kimi bölgesel

ve sosyal özelliklerini dikkate alarak çeşitli '**sol**' güçleri örgütleyip özgürlük mücadelesinin karşısına çıkarmaktadır." (Özgür Gündem, 31 Ekim 1993)

Kim vardı Dersim'de? Devrimci Sol, TKP-ML, TDKP ve diğerleri. Hepsini özel savaş örgütleyip PKK'nin karşısına çıkarmıştı!!!

Bu kafa, halkın tepkilerinden, demokrasiden anlar mı? Bu kafa, dostu düşmandan ayırdeder mi? Bakın, karar verin!.. Bu katliam üzerine, PKK'nin aynı dönemde ifrata varan dayatmaları, yasakları karşısında zaten tepkili olan halk, Dersim şehir merkezinde, Hozat'ta, Ovacık'ta, Mazgirt'te PKK'yi protesto gösterileri yaptı... Esnaf PKK'yi protesto için kepenk kapattı. Pertek'te öğrenciler boykot ve yürüyüş yaptılar.

PKK, halkın tepkisi üzerine sola karşı şiddet anlayışını gözden geçirmek yerine "**kepenk kapatma ve gösterilerin provokasyon olduğunu**" ilan ederek, halka karşı gözdağı açıklaması yayınladı. Halkın açıkça tehdit edildiği açıklamada da aynen şunlar söyleniyordu: "**iznimiz ve onayımız dışında kepenk ve kontak kapatmak suçtur ve bu suça bulaşanlar cezalarını çeceklerdir. Hangi gerekçeyle olursa olsun, kontak ve kepenkleri kapatanların tümünü biliyor ve elebaşlarını tanıyoruz. Bunlar en sert şekilde cezalandırılacaklardır.**"

Bu anlayış, halkın tepkisinden, tavrından anlar mı? Bu anlayış, Gazi halkının provokasyon saldırısının karşısına dikilmesini anlayabilir mi? "Provokasyon" der geçer. Olmadı, yarın "**bizim saldırılarımızı protesto etmek de suçtur**" diye bir açıklama da yapabilirler. Her şeyi tersine çevirip geçiştirmeye çalışır.

Küçük, büyük, dağda, şehirde, okulda, mahallede, legalde, illegalde, yurtiçinde, yurtdışında, Kürt milliyetçiliğinin sola yönelik her saldırısında bu yöntemler, bu manevralar geçerlidir. Halka yönelik eylemlerinde de, sola yönelik şiddet politikasında da, eleştirilere karşı "**siz sonuca bakın**" mantığında olmuşlardır. Eğer yaptıklarıyla sonuç almışlarsa, yapılan doğrudur. Pragmatizm böyle bakmaktadır sorunlara. Böyle olduğu içindir ki, bu saldırılar yıllardır solun her kesimine karşı sürmektedir. PKK'nin veya ARGK'nin veya HADEP'in veya bir başkasının "özür"leri hiçbir şeyi değiştirmemektedir.

Çok kısaca özetlediğimiz tarih ve benmerkezci, pragmatist, milliyetçi zihniyet böyle söylüyor. Ama pragmatizmin gelip duvara çarptığı bir nokta olduğunu da yine tarih söyler bize.

**Kürt
milliyetçiliğinin
gözünden Türkiye
Solu:**

Enkazdır
İğdiş edilmiştir
işe yaramaz
sahte sol
geveze
Halkın mücadelesi-
nin önünde öncü
değil engeldir
geri
çatapat
terörist
ilkel
özel savaşı güçlen-
diriyor
Biz bunları iyi kul-
lanabilirdik
Kemalistler
objektif ajan
subjektif ajan
sömürgeciliğin
uşakları
karşı-devrim cep-
hesinin ögesi
kapitalizmin sol
ucu
mistik tarikatlar
Avrupa'nın
kucağında otu-
ruyorlar
Rantçı çete çevre-
leri yönlendiriyor

Dil, düşüncedekini söyler!

Yandaki sütunda alt alta sıraladığımız sıfatlar, PKK tarafından Türkiye soluna karşı kullanılmış sıfatlardır. Ve sadece aşağıdaki alıntılarda geçen sıfatlardır. Kürt milliyetçi basın-yayın, bunlarla doludur. Bu yaklaşım, PKK'nin herhangi bir dönemine de ait değildir. Siyasi arenaya çıktığından bugüne kadar Türkiye soluna karşı bu üslubu kullanmıştır. **"Artık Türkiyelileşeceğiz"** dediklerinde de, Türkiye solundan onlarca örgütle birlik ve ittifak içindeyken de bu üsluptan vazgeçmemişlerdir. Çünkü, bilindiği gibi, dil, düşüncenin bir yansımasıdır. Bu sıfatlar, Kürt milliyetçiliğinin Türkiye solu hakkındaki düşüncelerinin özet ifadeleridir. Aşağıdaki alıntıları, hiç yorumuz sunuyorumuz.

"Türkiye içindeki sınıf mücadelesinde de durum bundan farklı değildir. **Objektif ajanlığı** zaten aşamayan sol şimdi önemli düzeyde **subjektif ajanlığa** da dönüştürülmüştür." (1995, PKK 5. Kongresi Kararlarından)

"Biliyorsunuz ve görüyorsunuz; **Türkiye solu bir enkazdır**. Sosyalizme göz atarken, Türk sol örgütlerinin durumuna bakalım. İğdiş edilmiş sol, kırk parçaya bölünmüş sol, **işe yaramaz sahte sol**, günümüze kadar, özellikle 12 Eylül'ün özel savaşında ne duruma getirildi, nasıl bitirildi?.. En ufak bir hak araması savaşımında bir adım yol alabildi mi? Hayır. Sol bugün en dağınık, en örgütsüz, **en geveze, en sonuç almaz, en ölgün ve yıpranan**, hiçbir şeye gücü yetmeyen... durumdadır." (Öcalan, Serxwebun Sayı 107, Kasım 90)

"Türk solu biraz emekleyen ve sınıfta kalan bir soldur. (...) ideolojik olarak **dogmatikler**, ya aşırı liberal ya da çok dogmatik. Halkın mücadelesinin önünde **bir öncü değil bir engeldir**. (...) bir türlü kendilerine gelemiyorlar. (...) Devletle ideolojik politik ayrışmaları, netleşmeleri zayıftır." (Öcalan, Gerilla Savaşının Güncel Sorunları, Nisan 90)

"(...) Türk solu bir hayli geri. DEV-SOL diyorsunuz. Çok çatapatlar, **terörist mi diyelim** artık. Çok **ilkeller**. Tipik **terör** kelimesinden biraz bu mu anlaşılmalı? Bizim durumumuz farklı. Bizim için şiddet politikanın basit bir aracı... "Onları Türkiye nasıl ıslah edecek şaşıyorum. Biz belki anlarız da. Fakat çok çatapatlar yani. Bir tanesini hizaya getirmek çok zor. **Terörist mi diyelim** artık, çok **ilkeller**." (Cumhuriyet, 7 Aralık 1991, Semih İdiz'in A.Öcalan'la röportajı)

"Türkiye solu kendini en işlevsiz, en güçsüz, en iğdiş edilmiş ve **rejimin kusurlarını kapatmaktan** öteye bir işlevi olmayan bir konumda dayatıyor. Neden? Çünkü yanlış bir değerlendirmeye sahipler... DEV-SOL ve diğerlerince geliştirilmek istenen **devrimci terör eylemlerinin** ise başarıya gidemeyeceğini biliyorlar... Mevcut şiddet eylemleri rejimi zayıflatan değil, biraz güçlendiren karakterdedir... özel savaş aygıtını parçalamak şurada kalsın, zayıf konumda olduğu için, onu güçlendirmekten öteye bir rol oynamıyor..." (A.Öcalan, Serxwebun, Sayı:118, Ekim 1991)

"Genelde ortaya çıkardığımız ortam tüm solu biraz nefes alır du-

ruma getirmiştir. Ama DEV-SOL'a çok bilinçli görev verdiğimiz söylemek mübalağalıdır. DEV-SOL'un bizden güç aldığı doğrudur. Ama bizim gidin şu şu şunları öldürün demek gibi bir talimatımız yoktur. Bunu çok açıkça belirtiyorum. **Biz bunları iyi kullanabilirdik.** Türk solu bir hayli geri." (A. Öcalan, Cumhuriyet, 7 Aralık 1991)

"Bu tip **sahte solcular** Kürdistan halkının tarihsel yazgısı konusunda en suçlu kesimlerden dir. Bunların uzaktan yakından sosyalizmle hiçbir ilişkilerinin bulunmadığı, bunların **sol Kema-listler** olduğunu ve bu tutumlarında ısrar ederlerse en başta gelen suçlular durumuna düşecekleri iyi bilinmelidir." (13 Temmuz 1993, Ali Fırat, Özgür Gündem)

"PKK ile aynı platformda yer almayan hiçbir yaklaşımın sahipleri, ne kadar keskin bir anti-emperyalist ve sosyalist söyleme sahip olursa olsunlar **karşı-devrim cephesinin ögesi, emperyalizm ve sömürgeciliğin uşakları, ajanları** sıfatından ötesine layık olamazlar." (Eylül 1997, Özgür Halk, PKK'nin taşeron örgütü DHP açıklamasından)

"Türkiye Cumhuriyeti tarihinde, PKK'yi dışında tutarsak, şimdiye kadar hiçbir başarılı ve kalıcı muhalefet ortaya çıkmadı. Kemalizm zehri Türkiye'de adeta günlük yenilen yemek ve günlük içilen su ya da teneffüs edilen havadır. Bu zehirden arınmak... bu **Emniyet'in, MIT'in ve Özel Harp Dairesi'nin kontrolü dışına çıkabil-mek**, devrimin sağlam temelini atmak kadar değerli ve gereklidir... Daha çok söylenebilecekleri bırakıp, bu solun bir örneğine bakmakta yarar var. **Bu örnek**, Türk solu içinde devrim yapma iddiasında en keskin söyleme ve bazı eylemlere sahip **DHKP-C'dir**." (7 Şubat 1996 Özgür Politika, Hüseyin Savaş)

Sanılmasın ki, sadece devrimci örgütler, sadece silahlı mücadele verenler böyle değerlendirilmektedir. Elbette, öncelikle ideolojik olarak kendilerini en fazla "rahatsız" edenleri hedeflemektedirler bu tür değerlendirmelerinde; ama legal, illegalıyla tüm Türkiye soluna yönelik temelde aynı küçümsemenin, aşağılamanın olduğu sayısız olayla ve yazıyla görülmüştür. Onları eleştiren herkes, **rantçı çevrelerin ajanıdır**. İşte aşağıdaki alıntılar da bunu gösteriyor:

"Partimizin tutumu çok etkili olunca bazı çevreler ... eleştiriyorlarmış; 'devletle uzlaştı, geri çekildi, direnmiyor' şeklinde. Bu bir küçük burju-

va yaklaşımıdır. Nasıl ki, YNK Güney'de bizi Türk devleti ile savaşa sokmak için elinden gelen çabayı harcıyorsa, Türkiye'de de **bazı sol güçler bizi TC ile savaşa sokmak istiyorlar**. Bazıları **halen Avrupa'da kendilerini yaşıyorlar**. ... O zaman bu solculuğu kim yönlendiriyor? Sormamız gerekiyor. Rantçı, çete çevreler yönlendiriyor. " (Serxwebun, Ocak 2001)

"Bunlar emperyalizme karşı olduklarını söylüyorlar ancak bunlar emperyalizme karşı değil. Kendi ülkelerini acıya sokuyorlar. Bunlar bana saldıranlar değil mi... Beni Avrupa Birliği kabul etmedi... **Avrupa'nın kucağında** olanlar onlar..." (Öcalan, Özgür Halk, Ocak 2001)

"'AB karşıtları' da 'Türkiye Dünya Halklarıyla Bütünleşmelidir, AB Emperyalizmiyle Değil' başlığıyla hazırladıkları bir bildiriye önümüzdeki günlerde ilan edeceklermiş. DİSK ve KESK ile TMMOB, İHD, TÜMTİS, Tabip Odaları ve ÇHD'den toplam 67 yöneticisinin imzasını taşıyan bildiriye ayrıca EMEP, TKP, Sosyalist Demokrasi İçin Parti Ön Girişimi, Sosyalist Emek Hareketi Parti Girişimi, DSİP vb. partilerin de imza attığı belirtiliyor.

...Giderek daha iyi görülüyor ki, din dogmatizminin yerine **reel sosyalizmin dogmatizminin** geçmesi kadar tehlikeli bir olgu çok azdır herhalde. Bunun sonucu ortaya çıkan yapılar da, biraz daha gelişmiş ve belli bir bilimsellik temeli olan eski çağların **mistik tarikatlarının** çağdaş biçimleri olmaktan öteye gidemediği gibi, sözde karşıtlık yaptığı **kapitalizmin en sol ucu** olmaktan da kurtulamıyorlar." (5 Temmuz 2002 Özgür Politika, Başyazı)

Bunların özeleştirisinin yapıldığını, bu tespitlerin değiştirildiğini duyan, bilen var mı?

Söyledikleriyle kalmışlardır.

Daha da önemlisi, bu kafa yapısını, bu düşünceleri **hiç değiştirmemişlerdir**.

Zaman ve zemini uygun buldukça, Türkiye soluna karşı bu tespitlerinde söylediklerini uygulamaya çalışmışlardır.

Ajan demek, solun literatüründe ayak üstü belirlenecek bir şey değildir. Ama ayak üstü yüzlerce kez bu suçlamayı kullandıktan sonra, PKK bunu bir **"Kongre Kararı"** haline de dönüştürmüştür.

Ve bu bakış açısının değiştiğine, yanlışlığına dair biz bugüne kadar hiçbir şey duymadık.

Bundan çıkan açık sonuç şudur: Kürt milliyetçiliği, Türkiye soluna esas olarak böyle bakmaktadır. Ama pragmatik çıkarları gereği, koşullar öyle gerektirdiği için çoğu zaman bu tespiti yokmuş gibi davranmaktadır. Kürt milliyetçiliğinin sola karşı bitmeyen saldırıganlığının altında bu kafa yapısı vardır. İdeolojik mücadele, bu zihniyeti mahkum etmelidir.

MKP Gerillaları Ölümsüzlüğe Uğurlandı

Dersim'in Mazgirt İlçesi'nde devlet güçleriyle MKP-HKO gerillaları arasında, 14 Ocak günü öğle saatlerinde başlayan ve 15 Ocak günü de devam eden çatışmada, 5 gerilla şehit düşerken, 2 Uzman Çavuş öldü, 3 asker de yaralandı.

Demokratik Haklar Platformu tarafından yapılan açıklamada, yaşamını yitiren Halk Kurtuluş Ordusu savaşçıların isimleri şu şekilde açıklandı: Melahat Yalçın, Yurdanur Özkan, Yılmaz Göç, Umut Çatakçı ve Ahmet Küçükboğar.

Hava destekli olarak yapıldığı belirtilen operasyonun imhayı hedeflediği dile getirilen açıklamada şu ifadeler yer verildi:

"Karanlık bugün en koyu anını yaşamaktadır. Dünya gericiliği başta Ortadoğu olmak üzere halkları teslim almak için büyük bir saldırganlık içindedirler. Ülkemizde sürdürülen devrimci savaşa karşı geliştirilen karşı-devrimci imha operasyonları da bundan bağımsız değildir."

Ancak karşı-devrim cephesinin bu saldırganlığı devrimci savaş karşısında kesin sonuç alamayacaktır. Halkların kendi kurtuluşları için verdiği

devrimci savaş ne katliamlarla, ne işkencelerle ne de sürgünlerle son bulacaktır."

Savaşçılara zılgıtlı uğurlama

Şehit MKP gerillalarından Yılmaz Göç (24) 17 Ocak günü Adana'da ailesi ve yoldaşları tarafından toprağa verildi. Dedekorkut Mahallesi'ndeki evinden "Halk Savaşçıları Ölümsüzdür, Yılmaz Yoldaş Ölümsüzdür" sloganları ve zılgıtlar ile Buruk Mezarlığı'na götürülen şehit savaşçı, yüzlerce kişi tarafından uğurlandı.

"Halk Savaşçıları Ölümsüzdür" yazılı pankart açılan cenazede, MKP bayrakları da taşındı. "Yılmaz Yoldaş Yaşıyor, MKP Savaşıyor" sloganlarıyla toprağa verilen Yılmaz Göç partisinin bayrağına sarıldı. Bu arada Yılmaz Göç'ün amcasının oğlu Seçkin Göç'ün de merkez Yüreğir İlçesi'ne bağlı Misis Beldesi'nde toprağa verildiği öğrenildi.

Sayı 142

31

23 Ocak
2005

Romanlar Yıkımı Direnerek Engelledi

17 Ocak günü Yalova Belediyesi'nin, Bağlarbaşı Mahallesi'nde oturan Romanlar'ın evlerini yıkmaya girişimi, direnişle karşılaştı. Yıkım ekiplerine direnen, "gerkirse ölürüz, yine de evlerimizi yıktırmayız" diyen Romanlar, kulübelerinin önünde etten duvar ördüler.

Belediye ekipleri halkın bu tepkisi üzerine yıkımı bırakıp kaçtı.

Uzun yıllardır mahallede oturan Mustafa Pembe, "Seçim zamanı bizden oy almak için kapılarımızı aşındıranlar, şimdi kış gününde bizim kulübelerimizi yıkıyorlar. Çocuklar soğukta kaldı.

Yıkımı engellemek için kulübelerden çıkmaya çağız. Gerekirse sopalarla karşı koyarız. Yapılan iş insafsızlık. Bari yazın gelsinler" dedi.

Emperyalist Tekellere Hizmete Devam Cargill İstedi AKP Yasa Yaptı

Okurlarımız, Amerikan tatlandırıcı tekeli Cargill'in çıkarları için AKP iktidarı ilk günden bu yana büyük çaba harcamaktaydı. Kotaların Cargill'in çıkarına yeniden düzenlenmesi, Şeker Kurumu'nun kapatılarak Cargill'e sınırsız bir özgürlük alanı sunulmasından sonra, Bush'un Tayyip'le görüşmesinde de konu olan "Cargill'in sorunları"ndan biri daha çözüldü!

Bursa Orhangazi'de 1. sınıf tarım arazisi üzerine fabrika kurmasından dolayı mahkemelik olan Cargill'in artık böyle bir sorunu yok! AKP iktidarı, Bursa 2. İdare Mahkemesi'nin kararını uygulayarak emperyalist tekelin buradaki üretimini hemen durdurması gerekirken, yasalarını yine hiçe sayarak emperyalistler için varolduğunu gösterdi.

AKP hükümeti yine yasa taslağı hazırlayarak Cargill'in sorununu çözdü. Bu yasayla birlikte mahkeme kararı da boşa çıkarılmış olacak. Hazırlanan "Toprak Koruma ve Arazi Kullanımı Kanunu Tasarısı"na göre, tarımsal alanlar üzerine kurulu binlerce fabrikaya af geliyor. Elbette bunların arasında en başta da Orhangazi'deki arazi ve Cargill geliyor. Metrekaresine sadece 2 milyon lira (2 YTL) ödeyip burada yasal hale gelecek.

Bu iktidar niye var, ne yapar sorusunun cevabı her olayda ortaya çıkıyor: HER ŞEY EMPERYALİST TEKELLER İÇİN!

Ümit İlter'den Av. Gülizar Tuncer'e (Dayanışma Ağı adına) Mektup

Direnişe karşı neden yabancı ve yabancılaşmış durumdasınız?

Anlaşılan o ki, Dayanışma Ağı'nızın kapsamı
içinde beş yıldır süren direnişimiz ve BİZ
yokuz. Peki ama neden?

"Dayanışma Ağı" isimli girişim tarafından bu sıralar devrimci tutsaklara mektuplar gönderilerek, girişim tanıtılıyor, faaliyetlerine destek çağrıları yapılıyor. 'Arkadaşım Mahpus' ismiyle bir kampanya da başlatılmış basında yer alan Dayanışma Ağı'nın mektup ve aynı imzalı bir bildiri gönderdiği tutsaklardan biri de Kandıra F Tipi Hapishanesi'nden Ümit İlter. Ümit İlter, bir arkadaşına yazdığı mektupta, Avukat Gülizar Tuncer'den, "Dayanışma Ağı" içerikli bir bildiri ve aynı kapsamda bir mektup aldığını belirterek, Av. Tuncer'e yazdığı mektubu aktarıyor. Bu mektuba yer veriyoruz...

Sayın Gülizar Tuncer, merhaba!

"Dayanışma Ağı" başlıklı bildiri ve mektubunuzu aldım. Böyle bir girişimden haberdar etme duyarlılığınızdan ötürü teşekkür ederim. "**Dayanışma Ağı Derneği Girişimi**" imzalı mektubunuz "katkı" isteğiyle sona eriyordu. Beş yıldır tek tutulan ve sürmekte olan ölüm orucu eylemine gönüllü bir özgür tutsak olarak, katkım konuyla ilgili düşüncelerimizi sizinle paylaşmak olacaktır.

Öncelikle öğrenmek istediğimiz kimi konular var. Duyarlılık gösterip bunları cevaplarsa-

nız sevinirim.

Bildiğiniz gibi; 20 Ekim 2000 tarihinde başlayan ölüm orucu eylemi beşinci yılına girdi. Neden başladığı ve nasıl sürdürüldüğü malumunuz olduğu için ayrıntıya girmiyorum. Öğrenmek istediğim şudur: "Dayanışma Ağı"nız 5 yıldır devam eden direnişle nasıl bir dayanışma içinde olacak?

Bu soruyu soruyorum size, zira söz konusu mektup ve bildirinizde bu konudan hiç söz edilmemiştir. Anlaşılan o ki, Dayanışma Ağı'nızın kapsamı içinde beş yıldır süren direnişimiz ve BİZ yokuz. Peki ama neden?

Şu an devam eden, 118 arkadaşımızın hayatını kaybettiği ve zorla müdahaleler sonucu bahsettiğiniz W.Korsakoff sakatlanmasının yaratıldığı ancak her şeye rağmen sürmekte olan direnişimize karşı neden dayanışma, duyarlılık ve sorumluluk göstermekten kaçınıyorsunuz?

Bildiri ve mektubunuzda böyle bir sorumluluk, duyarlılık hissetmediğiniz anlaşıyor. Hal böyle olunca, şecaat arz ederken gerçeğini söyleyenler gibi, siz de şefkat arz etmeye kalkarken sorumsuzluğunuzu da itiraf etmiş oluyorsunuz. Eğer böyle değilse, Dayanışma Ağı'nız tecrit politikasına karşı ne yapmayı düşünüyor? Mektup ve bildirinizde bu konuda en ufak bir değinme yoktur.

Aslında bütün sorular hep

aynı yere çıkıyor: Direniş karşı neden bu kadar yabancı ve yabancılaşmış durumdasınız? Neden Serez'in esnaf çarşısı gibi kör ve sağırsınız? Peki o zaman **nerede kaldı o bahsettiğiniz insani duyarlılıklar, siyasal sorumluluklar?** Sorunun cevabı; Dayanışma Ağı'nızın burjuva hümanizminden esintiler taşıyan hayırseverliğiyle sınırlı kaldığı oranda, bir kez daha kendinizi kandırıyorsunuz demektir.

Kuşkusuz, tecrite en azından teorik olarak karşı olduğunuzu biliyoruz. Ancak bir pratiği olacağını söylem olarak bile göremiyoruz. Mesela "Dayanışma Ağı, sürmekte olan ölüm orucu direnişiyle dayanışmayı ve desteklemeyi bir görev olarak görür" bile **diyemiyorsunuz**. Bu tavrınızla-tavırsızlığınızla, ne yazık ki, tarihsel bir direniş dayanışma göstermeyecek denli sistemin tasarladığı toplumun bireyleri olmaya başlamışsınız demektir. Ama merak etmeyin, bizler o bahsettiğiniz "*sistemin tasarladığı toplumun kobayları*" olmayı beş yıldır **can bedeli** reddediyoruz.

Elbette, sınırlı sayıdaki W. Korsakoff hastasını sinemalara, Ada gezmesine götürmenizi küçümsemiyoruz. Ama, bütün halkı hedeflediğini kabul ettiğiniz bu saldırıya karşı 5 yıldır süren bir direnişi görmezden gelerek dayanışmayı sadece bunlarla sınırlanmış olmak sizi küçültür.

Size önerimiz, bu “Kızılhaç-Kızılay” şefkatini(!) terk ederek, haklar ve özgürlükler mücadelesinin görev ve sorumluluklarının altına omzunu koymanızdır. Ve fakat, bu sorumluluklar kendinizi tanımladığınız “bi-reylerin birliği” türü örgütsüzlüklerle yerine getirilemez. Bu ve benzeri yaklaşımlarda ısrar ettikçe, hem bireycileşmenin öznesi olma süreciniz tamamlanacak, hem de bu saldırı/tecrit değirmenine daha fazla su taşımış olacaksınız.

Ayrıca, önünüze “hedef” olarak koyduğunuz ve aslında sözü bile edilemeyecek maddi-manevi her türden desteği TAYAD’lı Aileler zaten yıllardır fazlasıyla yapıyor. Dahası tecrite karşı mücadeleleriyle örnek ve ölçüt oluyorlar. TAYAD’lı Aileler’in duruşu, faaliyetleri ve mücadelesini örnek almanızı tavsiye ederiz.

Umarım, sorularımı cevaplama duyurlılığı gösterirsiniz. Selamlar.”

Ümit İlter

11 Ocak ‘05/Kandıra F Tipi

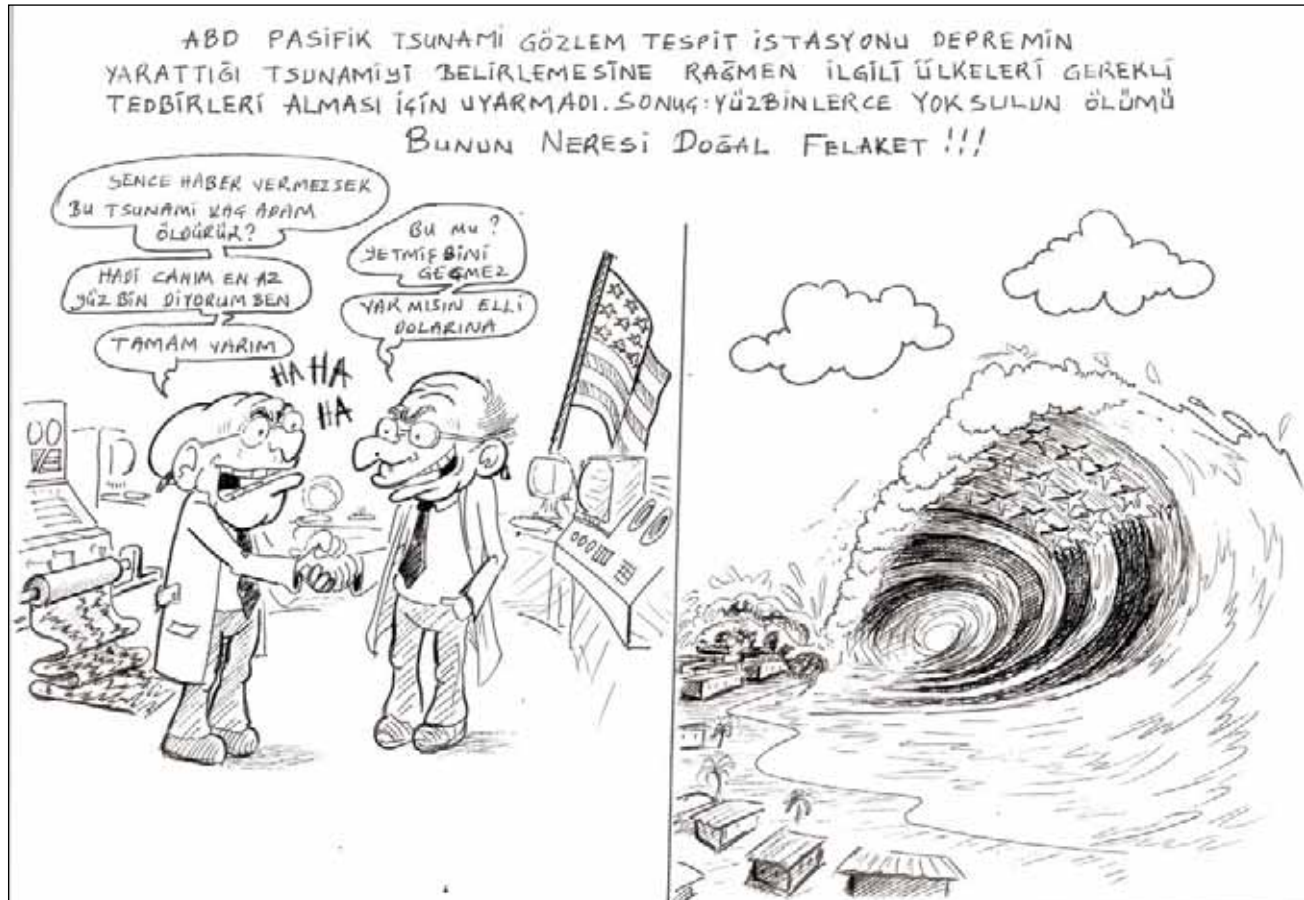
FİRARİDİR UMUT

*Bu döşe sığmaz artık
çeliğin yarattığı sancı
Kilit mevsimler
Demir kapılı iklimler
Tutamaz hasretimi
Ben yine halaydayım
Kızılar arasında
Bayraklı mitingdeyim
Kelepçe durmaz kolumda
Yarıdan tezi yok grevdeyim
Kınından çıkmış
Bir kılıç kadar keskin yine
Alışık değil kulaklarım
Kilitlerin çevrim sesine
Ben yine bu gece
Bu yağmur ülkesinde
Mekanizmadaki mermiyim
Yine barut gibidir sis
Pusulamalı artık o patikada*

*Aşar gözlerim
Firaridir umut
Öyle inançlı öyle pusat
Giyinip kuşanıp bu yana
Gün nedir ki, yırtık bir gömlek
Saldık mı nefesi geceye
Alev olur yangınlar çıkar
Bu demirden kafeslerde
bu bedende
Bugün yine hava sıcak
Kulağımda yine o eski
yanık türküler
Savrulur bu vahşete*

Süleyman Kaman
Kandıra 2 No’lu F Tipi
(Tutsaklar tarafından
hazırlanan ‘Berdan’dan
Berkan’a’ isimli şiir
dergisinin 3. sayısından
alınmıştır)

TUTSAKLARIN ÇİZGİLERİNDEN

Türkiye Halkı Asya Halklarına Yardım Çağrısına Neden 'İlgisiz'?

"Olamaz böyle bir şey!!! Türkiye halkı bu kadar duyar-sız değildir!!! Biz de deprem yaşadık, acısını anlamalıyız!!! 139 sanatçının konserine nasıl bu kadar az katılım olabili-r!!!!..." Ve daha uzayıp giden yakınmalar, serzenişler...

Burjuva basının köşe yazar-ları, AKP'li bakanları, "yardım kuruluşları"nın kalantor yetki-lileri şimdi bu soruları sorup kendilerince cevap vermeye çalışıyorlar. Verdikleri cevaplar gerçeğin yanına dahi yaklaşı-mıyor.

Yoksullara Yeni Sıra Geldi

Tsunami felaketinde ölenle-rin sayısı 225 bini aştı...

Asya'nın yoksul toprakla-rında büyük acılar yaşanırken, günlerce plajda tatil yapanları gösteren medya, mecburen asıl darbeyi yiyen yoksulları da yeni yeni göstermek zorunda kaldı.

Hatırlanacağı gibi, Türkiye medyası da, yüzbinlerce kaybı bir yana bırakmış, sosyete-de adı "sahte cennet"e çıkmış adalarda tatil yaparken mah-zur kalan üç beş artistin Türki-ye'ye nasıl getirileceğine odaklanmıştı. AKP özel uçak kaldırıp getirmişti. Şimdi, yar-dım çağrıları yapan medya, bu yayınları hatırlıyor mu acaba? **'Türkiye halkı neden gerekli yardımseverliği göstermedi?'** sorusuna cevap ararken, bu yayınları hiç hatırlamayacak mı? Hangi yoksulun acılarını gösterdiniz ki o ekranlarda! Türkiye halkının yüreği sizin gösterdiğiniz üç beş Avrupalı-nın tatil keyfi için mi yanacak-tı da, şimdi yakınıyorsunuz?

Kim Getirdi Bu Hale?

Cumhurbaşkanı, Başbakan seferber olup mesajlar yayınlı-yor. Medya tam anlamıyla kampanya halinde, tanınmış sanatçılar, tiyatrocular, dizi film oyuncularını ekrana çıkıp "yardım çağrıları" yapıyor. Ma-gazin Gazetecileri Derneği 139 sanatçının, -ki bir çoğu tek ba-şına binlerce insana konser veren sanatçılardır- katıldığı "yardım" konseri yapıyor, 300 kişi katılıyor. (Bu arada derne-ğin amacı ise bambaşka, o sa-natçı katılımıyla Gienness Re-korlar kitabına girme derdin-de. 225 bin insanın ölümü için düzenlenen bir etkinlikte dan-söz oynatmakta dahi sakınca görmeyen bir kafaya sahip.)

Tüm bunlara karşın "bekle-nen" ve "istenen" bir yardımın toplanamadığı bizzat iktidar tarafından açıklanıyor.

Ortada bir "sorunun" oldu-ğu açık. Ama, bu sorun halkın duyarsızlığı deyip geçiştirile-mez. Duyarsızsa neden duyar-sız, kim bu hale getirdi? Tartı-şılması gereken bunlardır.

Öne çıkan bazı noktaları kı-saca ele alalım:

Birincisi; apolitikleşen kit-leler, insani hassasiyetlerini de kaybederler. Çünkü apolitik-leştirmenin en önemli propa-gandası **bireyciliğin, bananeci-liğin** geliştirilmesidir. Türkiye halkı onyıllardır bu propa-gandanın yoğun bir şekilde etkisi altında bırakılmıştır.

Çeşitli konularda duyarlı ol-maya çalışanlar da bu düzen tarafından, şimdi duyarsızlık-tan yakınanlar tarafından sus-turulmuştur. Hapishanelerde ölenlere dönüp bakmayın diye

üzerinde terör estirdiğiniz, bi-linçlerini ve yüreklerini esir al-mak için her yolu denediğiniz bir halk, kendi dışındaki her şeye aynı gözle bakacaktır el-bette. İster yanbaşındaki zu-lüm, isterse depremzedeler; fark etmiyor. Vicdanın -ölüm değilse de- büyük darbeler al-dığı noktadır burası. Halkın her türlü dayanışma kurumunu türlü gerekçelerle baskı altında tutan, dağıtan faşizm, halkın duyarsızlığından, dayanışma-nın zayıflığından söz edemez.

Elbette bu propagandaları kapitalist kültürden bağımsız ele almak yanlış olur. Bireyci, bencil, duyarsız kitleler, kapi-talizmin ilk sonuçlarından biri-dir. Borsalarınız, piyasalarınız, magazinleriniz, paparazzileri-niz buna hizmet etmiyor mu? Medyalarınız bunun için çalış-mıyor mu, eğitim kurumları-nın müfredatları bu bakış açı-sıyla hazırlanmıyor mu? "Her koyun kendi bacağından ası-lır" sözünü her fırsatta yinele-yen siz değil misiniz?

Çürüme ve çürütme kapita-lizmden bağımsız değildir. Bu sistem yarattığı her türlü deje-nerasyondan, değersizleşme-den gün geliyor kendisi şika-yet etmeye başlıyor. Bu, hem açmazı, aynı zamanda da iki-yüzlülüğüdür. Duyarsızlıktan şikayet etmesi gereken en son kesimler ise onlardır.

İkincisi; bu ülkede yasalar, bu tür durumlarda resmi ku-rumlar dışında yardım, daya-nışma örgütlenmesini engelle-me üzerine yapılmıştır. Korku öyle büyük ki; ya devrimciler bu tür faaliyetlere öncülük ederse, ya halkla devrimciler bu vesileyle daha fazla kayna-

şırsa, ya terör demagojisi bu sayede yara alırsa... Gölcük Depremi'ni hatırlayın; halk enkaz altındayken bu devlet her şeyi bir yana bırakıp halka yardım için bölgede bulunan devrimcilere operasyon yapmıştır. Bugün çağrısı yapılan yardımlar da, yine devlete endeksli olarak yürütülmek istenmektedir. Bu halk ise devleti çok iyi tanımaktadır.

Buna bağlı olarak **üçüncüsü**; “yardım” denen olay, bu ülkede Kızılay gibi yolsuzluklarla özdeşleşmiş bir kurumla yürütülüyor. Türkiye’ye başka ülkelerden gelen deprem yardımına bile el koyup maaş diye dağıtan bir devlet, başka bir ülkeye yardımları ne yapar! Halk bunları biliyor ve haklı olarak kuşkuyla bakıyor.

“Irak Felaketi”ne Destek Tsunami Felaketine Üzüntü

Elbette başkaca olgular da sıralanabilir. Halkın yoksulluğu örneğin. Ama, en başta düzenin yarattığı kişilikler ve yozlaştırılan halk gerçeği gözardı edilerek hiçbir değerlendirme doğru sonuca varamaz. Zorlayarak bu yardım kampanyalarını bir miktar daha artırabilirler ama sorun ortadan kalkmaz. Ki, halk şunu da en azından sezgisıyla bilmektedir.

Bu devlet, AKP iktidarı gerçekten yoksul Asya halkları için mi çağrılar yapıyor, yoksa halkın yardımlarıyla uluslararası arenada “şu kadar yardım yapan ülke” havası yaratmak için mi çabalıyor? Birincisinin olmadığını, iktidarın resmi yardımının komikliğinden biliyoruz. Üstelik bu iktidar, birağın doğayı, “insan eliyle” yaratılan Irak felaketine en büyük desteği veren iktidardır. 100 bin Iraklının ölümüne destek olan bir zihniyet Asyalı yoksullar için acı duyabilir mi?

KSP’nin ‘Kıbrıs Sorunu’na Çözümü: Anti-Emperyalist Birleşik Cephe

“Kıbrıs sorununun çözümü” üzerine yapılan tartışmalar konusunda Anti-emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti’nin çözüm olduğunu belirten **Kıbrıs Sosyalist Partisi**, emperyalist çözümlerin Kıbrıs için çıkmaz olduğunu dile getirdi. **“TÜRKİYE VE YUNANİSTAN’DAN İTHAL OPORTÜNİZM!”** başlıklı son yaptığı bir açıklamasında da konuya yer veren KSP, çözümde iki temel siyaseti şu şekilde ele alıyor.

Birincisinin; AKEL’in (ve CTP) siyaseti olan ‘BM çatısı altında, burjuva toplum önderleri arasındaki görüşmeler üzerinden AB üyesi, federal ve birleşik bir Kıbrıs’ çözümü. Buna burjuva-emperyalist çerçevede çözüm siyaseti dediklerini belirten KSP, **ikinci çözüm**

olarak da, KSP tarafından savunulan; **Anti-Emperyalist Birleşik Cephe** (AEBK) Hükümeti siyasetini dile savunuyor ve bunu şu ifadelerle açıyor: “yani emperyalizmin zincirini Kıbrıs’ta kırmak, AEBK Hükümeti’ni Kıbrıs’ta kurmak ve sorunu böylece çözmek.”

Troçkizm’in Filizlenmesine Kimse Yardımcı Olmasın

Bu noktada Ada’ya dışarıdan gelen devrimcilerin, burjuva-emperyalist çözüme değil Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetine destek vermelerini isteyen KSP, “Türkiye ve Yunanistanlı yoldaşları bölücü ve zararlı faaliyetlerden uzak durmaya çağırdığını dile getiriyor. KSP’nin AKEL (ve CTP) siyasetinin sorunu çözmediğini, ülkeyi birleştirmeyip böldüğünü, tartışma götürmez bir şekilde ispatladığına vurgu yapılan açıklamada, Yunan Komünist Partisi (KKE) ve Türkiye Komünist Partisi’ni de bu konuda eleştiriyor. Her iki partiyi de, burjuva-emperyalist çözümü isteyen AKEL’i desteklemekle eleştiren KSP açıklamasında, “yani AKEL’in Kıbrıs sorununa burjuva-emperyalist çerçevede çözüm bulma siyasetini desteklemektedirler. Bizim bu siyaseti yenilgiye uğratma çabamıza pratik olarak engel olmaktadır.” ifadelerine yer verildi. KKE ve TKP’nin, KSP’yi “emperyalizme karşı savaşmamak” yönündeki eleştirisinin bu nedenle mesnetsiz olduğuna dikkat çekilen açıklama şöyle devam ediyor:

“Hem Kıbrıs’ta burjuva-emperyalist çözüm siyasetlerine pratikte arka çıkacaksın, destek olacaksın, hem de Kıbrıs’ta emperyalizmi yıkma siyasetine karşı savaş açacaksın, üstüne üstlük tüm bunları da emperyalizme karşı çıkma adına yapacaksın.

Burjuva oyunlarla başarılı siyaset yapılmaz. Başarılı siyaset ilkel, prensipli, pratiği ve teorisi uyumlu ve tutarlı, yani ML siyasettir. Moda olan Stalin’i eleştirerek savunulan Troçkizm’in ülkemizde filizlenmesine kimse yardımcı olmamalıdır! Komünizm davamıza zararlı olan o hapi, Türkiyeli ve Yunanistanlı yoldaşlarımız da yutmayı ret etmelidirler. Türkiye ve Yunanistanlı yoldaşları bölücü ve zararlı faaliyetlerden uzak durmaya çağırıyoruz!”

Birleşik Cephe siyasetine göre, İngiltere, Yunanistan ve Türkiye işçi, emekçi sınıfları, devrimcileri ile, Kıbrıs’ın emperyalizmden bağlarını koparması için ortak, devrimci bir cephenin kurulması gerekiyor. Bunu, Marksizm/Leninizm’in bir zorunluluğu olduğu için siyasetimizin temel taşı yaptık. Kıbrıs sorunu denilen milli meselenin proleter çözüm yolu, Lenin ve Stalin yoldaşlar tarafından kesin çizgilerle saptanmış, Komintern kararları bize bu ışıklı yolu göstermektedir.

Gazi, Alibeyköy ve Nurtepe Halkı Provokasyon Saldırılarını Anlatıyor

GAZİ'den Tanıklar Anlatıyor...

Gazi Mahallesi, Nurtepe ve Alibeyköy'den mahalle halkıyla tanık oldukları saldırı ve saldırı girişimlerine ilişkin görüştük. Gazi halkı yaşananları kınarken, Nurtepe'de esnafların, halkın yaşananlara bir tavır olarak Gündem Gazetesi'ni almama yönünde bir tavırları olduğu belirtilmekte. İşte Gazi halkının anlattıkları...

DEHAP Saldırmadıysa, O Zaman 'PKK Burada, Adımızı Kullananlar Nerede' Diye Bir Gösteri Yaptı

HALİL AKPINAR (Esnaf): Esnafız Gazi'de. Mallarımız vardı caddede. 70-80 kişilik bir grup ellerinde sopalarla, PKK şeyleri olaraktan, "Apo-cuyuz" diyerekten üstten aşağı bağıraraktan geliyorlardı. Biz mallarımızı içeri aldık. Aşağı doğru indiler. Eski Karakol'un oradan bazı esnaflara saldırdıklarını duydum. Geri dönüp tekrar ellerinde sopalarla **"Cephe Sabrımızı Taşıma, PKK Burada Cephe Nerede, Gazi Cephe'ye Mezar Olacak"** gibi sözler söyleyerekten, bağıraraktan Dört Yol'a doğru gittiler.

Çoğu maskeli gençlerdi. Yani yaşları yirminin üstünde olan çok nadirdir. Puşi sarmışlardı. Caddenin aşağısından gelirken burada bir iki el de silah sesi geldi. Sonra da bağırarak yukarıya doğru gidildi. Beş dakika sürmedi. **Silah hemen dükkanının önünde tam burada sıkıldı.** (Pasaj'ın 40-50 metre yukarısı) Ama kimler sıkı, sıkımlar da maskeliydi. Yani puşi sarmışlardı.

Söylenenlere göre, işte Nurtepe'de de ve Alibeyköy'de de aynı şeyler olmuş. Yunanistan'da da yapmışlar işte. Ne olduğu da belli değil yani. Gereğeleri yok yani. Yahu PKK'nin sürekli yapmış olduğu bir oyun. Nerede, ne yapacağı hiç belli değil. Kendi kendilerine güç gösterisi yapacaklardı. Gazi'ye sahip olacaklardı. Ama olamadılar. Amaçları devrimcileri burada sindirmek. Gazi'ye devlet hakim olamadı, biz hakim olacağız gibisinden bir boy gösterdiler.

Gazi'de halkı, solu korkutmaya çalışıyorlar. Özellikle de bir kesimi. Kendi kendilerine ne düşünüyorlarsa? DEHAP bunları açıktan kabul etmiyor ama DEHAP'ın kendisiydi bunlar. Nasıl çete veya başkasını gösteriyor ki? DEHAP, saldırmadıysa o zaman yapanlara "kardeşim siz kime saldırıyorsunuz" der veya "PKK Burada, Bizim Adı-

mızı Kullananlar Nerede" diye bir gösteri yaptı. "Yani bizim adımızı kim kullandı, kim saldırdı" diye. En azından **"biz Cephe'yle kardeşiz"** diye bağırabilirdi DEHAP'lılar.

Havaya Silah Sıkıldılar! Başlarında Yönlendiren Biri Vardı

HAYDAR ÇELİK (Mahalle halkından): Eli sopalı, 'silahlı-külahlı', ne oldukları belirsiz yüz kişilik bir gruptu. Sağa-sola çatıp küfür eden, tam organize olamayan, ne yapacaklarını bilmeyen kişilerdi. Puşilerle yüzlerini örtmüşlerdi. Arabamla geçerken 'niye böyle bir şey yapıyorsunuz?' diye sordum. Arabama saldırmaya kalktılar. Havaya silah sıkıldılar. Ben 5-6 el ateş edildiğini duydum. Yaş ortalaması 15-17 arası, başlarında grubu yönlendiren biri vardı. Talimatları o veriyordu.

Ne için saldırdıkları, ne istedikleri de belli değil. Anlayamadık. Bence Kürt emekçilerini devrimcilerden uzak tutmak, devrimcilere düşman etmek istiyorlar. Ben bunun bir grup çetevari kişilerden geldiğine inanmıyorum. Bu saldırı her ne kadar ne yapacaklarını bilmeyen kişiler tarafından gerçekleştirilse de, organize ve merkezi olarak yapılmış bir saldırdır.

Ağza Alınmayacak Küfürler Ettiler

MURAT ŞİMŞEK (Esnaf): Pasaj'da dükkanımız var. İçerideydim. Dışarıda sesler gelince koridora çıktık. O sırada yüz kişilik bir grup vardı. Yani içeri saldırdılar. İçeri girerken kepenklere falan vurdular. Direk olarak dükkanlara girdiler. Ellerinde sopalar vardı. **Bir kaçında silah vardı.** Bıçak vardı. Ellerinde Rambo bıçakları vardı. İşte Cephe aleyhinde küfür ettiler. **"Yurtseverler Burada Çakallar Nerede", "Gazi Mahallesi'ni Parti Cephe'ye Mezar Edeceğiz".** Ayrıca grup içinden bazı kişilerden birebir küfür ettiler. Bunlar **ağza alınmayacak türdendi.** "Parti Cepheliler'i şey yapacağız". İşte söyleyemeyeceğim.

Dükkanlara girdik. Bize karşı el işaretleri falan yaptılar, **"siz göreceksiniz"** der gibi. Daha sonra pasajdan çıktılar ve Sekizevler'e doğru gittiler.

Pasaja niye gelmiş olabilirler? Yani pasaj devrimcilerin gelip gittikleri bir yer olarak biliniyor. Ellerinde silahlar vardı. Sıkıldılar, havaya sıkıldılar. Bıçak, hepsinde sopa vardı. Sanki **birilerini arıyorlarmış, birilerine bakıyorlarmış** gibi hareket

ettiler. Bizler bir şey desek bizlere de saldıracaklardı. Bu yüzden dükkanlara girdik. Sekizevler'de kahvede birilerine bakmışlar. Valla ben tam olarak bilmiyorum niye yaptılar. Bir şahıs meselesi olsa, hadi diyelim Gazi'de olmuş. Ama Nurtepe'de, Alibeyköy'de de olmuş. Bunlar devrimcilere yönelik sürekli böyle. Açık kime yönelik olduğu. Cephe'nin yoğun olduğu mahallelerde de oluyor, bilinçli bir şekilde yapılan bir şey olduğu belli yani. Ancak ne için yapıldığına anlam veremedim.

Esnafa Vurmaya Çalıştılar

SEZGİN BAL (Pasajda esnaf): Saldırı yürüyüşle başladı. Ellerinde sopalar, taşlar gelip bulunduğumuz pasaja girdiler. Slogan atarak esnafa vurmaya, camları kırmaya çalıştılar ama bir kişi onları önledi. 17-18 yaşlarında gençler. Kimi yüzünü, gözünü kapatmış. PKK lehine slogan atarak solcuları küçük düşürücü laflar söylediler. Anladığım, kendilerini ispatlamak amacıyla geldiler. Ama bunu sol görüşe karşılık değil de devlete karşılık yapmaları lazım. Pasajı solcuların

mekanı görerek geldiler. Sadece pasajda değil, sokakta da slogan attılar. Yine solcular aleyhine küçümseyici, aşağılayıcı. Hatta sokaktaki çöp tenekelerini devirdiler. Bize de zararı oldu. İçeride oturan insanlar kalktı, müşteri kaybettim. Korktular, dükkan boşaldı. Acaba buraya da girerler mi, bizi de döverler mi korkusuyla çıktılar.

Kahvede Sopalarla Adam Aranmaz

YILMAZ KAÇAR (Esnaf): Sekizevler'de kahveciyim. Olay esnasında kahvede değilim. Yeğenlerim anlattılar. O esnada yürüyüş yapıldığını, dayımın oğlunun yerinin basıldığını duydum. Oraya gittim. Arkamdan 2-3 kişi giriyor kahveye. Yüzleri sarılılar. İsim soruyorlar. Karşılığında tepki görünce bırakıp gidiyorlar. E... denilen bir şahıs var. O'nun ismini veriyorlar. "**Biz burada-yız Cephe nerede?**", "**saklanmasın çıksın**" şeklinde bağıyorlar. Maksatları ürkütmek. Ellerinde sopalar var girmişler içeriye. Bir kişi içeride bir kişi kapı ağzında 2-3 kişi de dışarıda. Yeğenlerim diyor, "**sen nasıl sopalarla gidersin?**". Tepki alın-

ALİBEYKÖY; Tanıklar Anlatıyor

Ellerinde Sopalar Vardı, Puşi Takmışlardı

MURAT AKTAŞ (HÖC'lü): O gün "Ne ABD Ne AB Bağımsız Türkiye" kampanyası için eylem yapmaya hazırlanıyorduk. Baktım kahvelerin önünde kalabalık var. Birikme oldu. Gazi'de olanları öğrenmiştik az önce. Dik-katli olmamız gerektiğini konuşmuştuk. Aynı şeylerin olacağını görerek toparlandık, "Kurtuluş Kavgada Zafer Cephede" gibi sloganlar atılmaya başlandı. Biz toplanınca çıkıp gittiler. Bunları daha önce mahalleden tanıımıyorum. Buradan değildiler. Puşilerle, ellerinde sopalarla bekliyorlardı. Bu zamana kadar hatırladığım kadarıyla DEHAP'lılarla hiçbir sürtüşme, bir şey yok. Yani neden saldırdıklarını anlamadık. Dergide okuduğum Yunanistan'da olanlar var. Provokasyon amaçlı olduğunu düşünüyorum. Yani merkezi.

Biz ABD'yi, AB'yi Protesto Ediyoruz, Onlar Bize Saldırıyor

ÖZGÜR GÜN (HÖC'lü): Pazar günü akşam saat 8:00 sıralarında Ali Kahve diye bir yer var, onun önünde gelişti. Bir grup, yüzleri puşilerle kapalı orada demir çubuklarla bekledikleri haberini aldık. Yunanistan, Gazi ve Nurtepe'yi duymuştuk. Orada bekledikleri sırada, slogan atmaya başladık, kitlesel olarak meşalelerle yürüdük. Farklı şeyler gelişmesini engelledik, bizi görünce gittiler. Hızla kitlemizle karşılığında çıkmamızdan dolayı burada slogan da atamadılar.

Halk da destekledi. Halka teşhir ettik. İnsanlar "herhangi bir durumda bizi de çağırın" gibi şeyler söylediler. Özellikle bayanlar çok sert tepki gösterdiler. Biz de provokasyonu anlatarak bilinçlendirmeye çalıştık. Biz sabırlılığımızla ve politik düşünmemizle olay çıkmamasına özen gösterdik. Esnaflar geldiler bizi desteklediklerini, basın açıklaması falan olursa geleceklerini söylediler. Saldırının tüm devrimcilere olduğunu söylediler.

Yabancı oldukları belliydi. Ortalık yerde durmuşlar, aniden saldıracaklardı. O şekilde hazırlanmışlardı. Bize de esnaflar gelip söyledi. Burada garip insanlar var, ellerinde demir çubuklar falan var, bunlar necidir gibisinden.

Hakimiyet sağlamak istiyorlar. Emperyalizmin politikalarına uyum sağlıyorlar, AB'yi çözüm olarak görüyorlar. Biz Amerika'yı Avrupa'yı protesto ediyoruz, onlar bize saldırıyor. Hatta Alibeyköy'e özel çıkardıkları Alternatif Çözüm diye bir dergileri var, orada bir köşe yazısında, AB'yi karalayanlar veya AB'yi desteklemeyenler demokrasiyi baltalayanlardır türünden şeyler vardı. Bu nedenle bize saldırdıklarını düşünüyorum.

Yapılan Ahlaksızlık, Devrimciler Yapamaz

AZMİ ÖZDEMİR (Esnaf): Öncelikle şunu söylemek istiyorum. Bu yapılan terbiyesizliktir. Gazi'deki olayları filan da anlattılar. Yani bu yapılanlar ahlaksızlıktır, bunları devrimciler yapamaz. Valla ben milliyetçiliğin her türlü-süne karşıyım. Kürt milliyetçiliği yapıyorlar, yanlış olduğunu söyleyince de saldırıyorlar işte. Bence başka bir amacı yok. Deli hareketi diyorum, deli.

İlk toparlanmalarını görmedim. Diğer esnaf arkadaşların söylemesiyle dışarı çıktım, o zaman da bizim mahallenin gençleri yürüyüş yapıyorlardı.

ca "bizim sizinle alıp veremediğimiz yok. Bize E...’yı verin." Bizimkiler de şiddete karşı sert çıkınca çocuklar ürküp kaçıyor.

Aradıklarını söyledikleri kişi kahveye gelip giden bir kişi değil. Bu gelenleri de ben tanı mıyorum, ama tanıyanlar var. Çocuğun ismi Ş.... Bu-
raya giren, bağır an çağır an Ş....

Valla DEHAP’lıları ben biliyorum. Çünkü bir ara yine böyle bir olay oldu. DEHAP İl Gençlik Merkezi’nden geliyoruz dediler. Ben ne olursa olsun dedim. Ben burada esnafım.

Aradıkları kişinin buraya gelip gitmediğini onlar benden daha iyi biliyorlar. Tamam birini arayıp sorarsın, ama bu şekilde ellerinde sopalarla olmaz. Maksat göz korkutmak, kışkırtmak, birbirine düşürmek. Benim algıladığım odur.

Balkonlarda aileler vardı, dükkanın üstü ev. Yani çekindiler, dükkana bir zarar verme olmadı. Komşular geldiler hemen ne oldu diye. Benim algılamam korkutmak. Olayı kızgınlaştırmak. Birbirlerine düşmanlıktır.

Kınıyoruz

DEHAP’lı Bir Aile (İsmi Saklıdır):

Bu saldırıları kınıyoruz. Siz nasıl düşünüyorsanız bizler de aynısını düşünüyoruz. Saldır ıyı ve saldırganları sahiplenmiyoruz. DEHAP’ın içerisinde böyle bir saldırıya meyil veren bir tutum olamaz. Evet, bu insanlar gerçekten DEHAP çevresinden insanlar da olabilir, ben kendilerini tanı mıyorum. Gerçekten böyle olsa bile DEHAP’lı her insan ın yaptıklar ından DEHAP sorumlu değildir.

NURTEPE; Tanıklar Anlatıyor

Çocuktular... Ya Gaza Getirdiler...

HAYDAR GÜL (Esnaf): Kürt milliyetçiliği yapıyor DEHAP. Solcu biri kendi arasında anlaşır. Öyle sopalarla gelip de... MHP yapsa diyeceğim ki tamam karşı görüş. E sen hangi görüştesin? Neyi savunuyosun? Değ il mi?

Ben zaten tam olarak anlayamadım. Müşteri geldiği için içeri girmişt im. Burada ne cesaretle öyle bir slogan atıp yürüdüler. Sadece 2-3 dakika görebildim. 20-25 kişi kadar ellerinde sopa, dediğim gibi öyle hızlı bir şekilde yürüdüler. “**Parti Cephe Şaşı rma Sabr ımızı Taşı rma**” diye. 2-3 tane de taş alıp yere at ıldılar. (Marketteki bir ev hanımı: “Ne kadar yanlış yapıyorlar. Devrimciliği de baltaladılar. İnsanlar nefret etmeye başladı onlardan”) 15 -16 yaşlarında, içinde 18 yaş ında olan bile yoktur tahminim. Çoluk çocukt u. Yani onları ya tuttular gaza getirdiler, ya bir şeyler yaptılar. Ne bileyim başka anlam veremiyorum. Daha öncesinden duyduğumuz, bildiğimiz veya mahallemizde DEHAP’lılarla HÖC’lüler arasında yaşanan, böyle saldırılara yol açacak bir sorun hiç duymadık.

Yaptıklar ına son derece gereksiz diyeceğim ama gereksiz az gelir. Kınıyoruz ve sola yapılmış kötülüklerden bir tanesidir diyorum. Gerçek solcu, sola gönül veren insan, sosyalizmi getirecek insan böyle olmaz.

Bu Tür Sloganlara Alışkın Değ iliz, Başka Şeyler De Olabilirdi.

SEMENDER KARAKAYA (mahalle halk ından):

Bu mahallenin yapısı belli. Gerçekten demokrat, devrimci insanların olduğu bir yer. Bu anlamıyla o tarz yürüyüşlerin, saldır ıların burada yapılması herkesin dikkatini çeker. Tepkisini de alır aynı zamanda. Yani o anda herhangi birisi galeyana gelip, siz nasıl slogan atıyorsunuz deyip karş ılık da verebilirdi. Olay kavgaya, çatışmaya da dönüşebilirdi. Bu-

nun dışında DEHAP zaten bu ve benzeri şeyleri zaman zaman yapıyor. Yaşıyoruz, tanık oluyoruz. Bu mahallede

Cepheliler’le DEHAP arasında hiçbir şey olmadı bugüne kadar. Böyle bir saldır ıyı ben Avrupa sürecine bağlıyorum. Yani bir zıtlasma var. Yani DEHAP kesimi Avrupa yanlısı olarak kendini yansıtmaya çalışıyor. HÖC ise, ki bana göre de en doğrusu odur, Avrupa karşıtı bir yaklaşımı var. Yani ideolojik bir hazımsızlıktan kaynaklı olabilir bana göre. Zaten yerel seçimlerde de benzer tarzda gündeme geldiler. İnsanlar arasındaki kutuplaşmalar zıtlasmaları vb. şeyler.

DEHAP’a şunu söylemek gerekir; demokratım diyen insanlar toplumu bu kadar huzursuz etme, korku salmaya çalışma gibi şeyleri nasıl sindirebiliyorlar. Burası, bu tarz sloganlara, yürüyüşlere alışkın olmayan bir toplum, kalkıp da böyle bir yerde o tarz sloganları atmak provokatörlüktür tabiki. Gençler müdahale de edebilirdi, ben olsam ben de söyledim. Tanı mıyorum çünkü. Tanımadığım kişiler, duymadığım sloganlar, alışkın olmadığımız şeyler yani.

Mahallemizde İzin Vermeyiz

İHSAN BULUT (mahalle halk ından): DEHAP’ın bu yeni girişimlerinin nedeni, Türkiye ve Avrupa arasındaki gelişmeler. HÖC’ün Amerika ve Avrupa karşıtı kampanyası var... DEHAP ve çevresindeki insanların bunu hazmedemeyişini görüyorum.

Bu üç yerde başlatılan böyle bir olayın devlet güdümlü olduğunu da düşünüyorum. Bu benim şahsi fikrimdir. Ben Kürt halk ının da bu anlayışta olduğunu, bu hareketlere onay verdiğini düşünmüyorum.

Benim duyduğum daha önce yaşanan bir sorun yok. Bir olay varsa da bu tarz hareketlerle çözülecek değil zaten. Nurtepe gibi devrimcilerin yoğun olduğu bir mahallede bu tarz eylemler, yürüyüşler yapmak ortamı provoke etmektir. Bu da ahlaksızlıktır. Bu tarz hareketlerin mahallemizde yaşanmasına bir daha izin vermeyeceğiz.

Gazi, Nurtepe, Alibeyköy’de halka ve HÖC’lülere yapılan provokasyon saldırısı üstlenilmiştir!

Şimdi yapılması gereken hiçbir mazerete, gerekçeye sığınmadan provokatörleri açığa çıkarıp bu saldırının hesabını vermektir!

Basit Manevralara Son Verilmelidir!

9 Ocak’ta Gazi, Nurtepe ve Alibeyköy’de aynı anda, aynı sloganlarla, sopalı, demirli, silahlı, maskeli gruplar tarafından halka ve HÖC’lülere yönelik gerçekleştirilen saldırıya ilişkin geçen hafta önce DEHAP tarafından, üç gün sonra da “Yurtsever Gençlik” imzasıyla iki açıklama yayınlandı; birinci açıklamada saldırı daha dolaylı bir biçimde, ikinci açıklamada ise, açıkça ve tehditkâr bir üslupla üstlenilmiştir.

Keza yine, geçtiğimiz hafta boyunca, gerek HÖC’ün ve ardından da DEHAP’ın çağrıları üzerine yapılan toplantılarda, saldırılar çeşitli boyutlarıyla ele alınıp tartışıldı. Ancak sosyalist basının, devrimci demokrat örgütlerin, bazı sendikaların katılımıyla yapılan bu toplantılardan dergimiz baskıya girene kadar somut bir sonuç, somut bir tavır çıkmış değildir.

Çünkü saldırıyı tartışmasız, gerekçesiz mahkum eden siyasi hareketlere karşılık, bir kesim de, taraf olduklarını görmeyip hakemliğe soyunmakta veya yüzeysel açıklamalarla sorunun üstünün örtülmesini “çözüm” olarak görmektedirler.

Bildiriler, HÖC’ün teşhisini kanıtlamıştır

HÖC geçen hafta saldırılara ilişkin yayınladığı bildiride saldırının “merkezi” olduğunu belirtmişti. **Saldırı merkezi, planlı ve organize**dir!

Peki bir hafta boyunca DEHAP neyi tartıştırdı herkese? *Saldırının merkezi olmadığını, “yurtsever kitlenin kendiliğinden tepkisi olduğunu”* vs. vs. Her şey apaçık ortadayken kimileri de bunu kabul etti. Üç ayrı yerde, aynı anda, aynı sloganlarla saldırılıyor. Herkesin zekasına hakaret edercesine bunun “merkezi” olmadığı savunuluyor...

Bu tartışma bitmiştir şimdi, “Yurtsever Gençlik”

imzalı açıklama saldırının merkezi olarak karar alındığını, planlı ve organize olduğunu söylüyor.

Ama şimdi de bir başka sorun var: Kim bu “Yurtsever Gençlik”? Nerede bulunur, nasıl muhatap olunur? Gazi, Nurtepe, Alibeyköy halkı ve HÖC şimdi bu saldırının hesabını kimden nasıl soracak?

Dün, yapanlar bizim yurtsever kitlemizdir ama “merkezi”, “planlı” değildir, denilerek sorumluluktan kaçılıyordu, şimdi “bakın onlar yapmış” mı denilecek?

Merkezi değildir, yereldir... insanların tepkisidir... O birim değil, öteki birim yapmış... Bunlarla oyalanamayız. Bunlarla bir yere varılamaz.

Devrimcilerin muhatabı yine DEHAP’tır.

Saldırıyı gerçekleştirmediğini söyleyen DEHAP, açıklamasında bu saldırıyı niye gerekçelendirme gerektiği duymuştur. Bu açık bir üstlenmedir. *“Nedenleri vardı... insanlarımız tahrik olmuştu...”* dedikten sonra *“biz yapmadık”* demenin hiçbir anlamı yoktur. Sorumluluk üstlenilmelidir.

“Yurtsever Gençlik” açıklaması, “ben provokasyon yapacağım” açıklaması değilse nedir?

Söz konusu açıklamada *“9 Ocak Pazar günü Gazi Mahallesi ve Nurtepe’de yapılan yürüyüşler HÖC’lülerin saldırılarına dönük uyarı eylemleridir. Tüm sağduyumuza rağmen süren saldırılara dönük son uyarıdır.”* denilmektedir.

DEHAP, yayınladığı 17 Ocak tarihli açıklamada saldırıları mahkum ettiğine dair tek bir kelime bile kullanmayıp, tersine saldırıyı gerekçelendirirken, yapılan toplantılarda, 40 örgütün önünde, tam tersine *“yürüyüşü onaylamıyoruz... yanlıştır... kullanılan sloganları onaylamıyoruz... bölgede bir boşluk olmuş, bazıları bu boşluğu doldurmuştur...”* şeklinde açıklamalarda bulunmuştu.

Saldırıların bu şekilde üstlenildiği noktada DEHAP NE DİYOR? Yanlış olduğunu söyleyecek mi yine? Onaylamadığını açıklayacak mı? Yoksa yeni bir manevra daha mı yapılacak?

Yapılan tüm görüşmelerde, DEHAP ısrarla bunun organize, karar alınmış bir olay olmadığını ileri sürdü.

“Yurtsever Gençlik” açıklaması ise tam tersini söylüyor. O halde, bu açıklama bir provokasyon, açıklamayı yapanlar bir çete midir? Böyle mi değerlendirilmeli, DEHAP bu sorunun cevabını vermelidir.

Birileri çıkmış ve açık açık “bu uyarıdır, ben provokasyona devam edeceğim” diyor.

Bu andan itibaren olacak tüm olumsuzluklardan DEHAP sorumludur. Bu nedenle, 9 Ocak’taki saldırılar başta olmak üzere bütün bu soruları hiç gecikmeden açığa çıkarmalı, halkı, HÖC’ü ve tüm solu bilgilendirmelidir.

Saldırılar üstlenildi; sol sorunun ciddiyetine en azından şimdi vakıf olmalıdır

“Saldırıyı onaylamıyoruz, kendiliğinden gelişmiştir, kitlemizin tepkisidir” diyen DEHAP ve DEHAP’ın bu açıklamasını yeterli bulan gruplar, şimdi “Yurtsever Gençlik” imzalı bu açıklamaya ne diyecekler? Toplantılarda adeta DEHAP’ın avukatlığına soyunup “merkezi saldırı değildir, Şırnaklılar’ın işidir...” saçmalıklarıyla uğraşanlar, ne diyecekler?

Saldırıyı geçiştirmeye, kuru bir özürle külemeye çalışanlar, buna dünden hazır olanlar, sözkonusu açıklamayla boşluğa düşmüşlerdir.

Sorunu daha ciddi ve köklü ele almaları gerektiğini görmüş olmalarını umuyoruz.

Provokasyon ve “sol içi şiddet” bu kadar açıkça

“geliyorum” derken, sol hala toplantılarda havanda su dövmeye mi devam edecek?

Dergide ne yazacağımıza da DEHAP karar verecek!

DEHAP’ın saldırıyı açıklayabilecek geçerli tek bir nedeni, gerekçesi yoktur. Yayınlanan bildirilerin, toplantılardaki konuşmaların kanıtladığı gerçek budur.

Nitekim, yayınlanan bildirilerde, toplantılarda tek kimi olaylardan söz edilmekte, ama o olayların nasıl olup da böyle bir saldırıya neden olduğu izah edilememektedir. İddia ettikleri tüm olaylar doğru olsa bile -ki değildir- hiçbir şeyin böyle bir saldırıyı açıklayamayacağı ortadadır.

Ama tabii ki bu saldırının bir nedeni vardı.

O neden, “Yurtsever Gençlik” imzalı bildiride, ve görüşmelerde DEHAP’lıların ağzından sık sık dile getirilmiştir.

Bir DEHAP yöneticisi, özlü bir biçimde koymuştur bu tahammülsüzlüğü: “Basınızdaki dil bizim mücadelemize yönelik bir saldırıdır. Milliyetçi deniyor...”

Biz ideolojik mücadele yapıyoruz. Ama ideolojik mücadele anlayışından tarihi boyunca uzak olmuş DEHAP, bunu “düşmanlık” olarak görüyor. Devrimcilerin

Sayı 142

40

23 Ocak
2005

DEHAP İl Binası Önünde Gösteri Meşru, Demokratik Bir Tepkidir

DEHAP, görüşmelerde o kadar samimiysizdir ki, 9 Ocak’taki sopalı, silahlı saldırıyla, HÖC’ün DEHAP il binası önünde yaptığı demokratik gösteriyi bir tutmaya, biz 9 Ocak’ın yanlış olduğunu kabul edelim ama siz de il binası önündeki gösterinin yanlış olduğunu kabul edin pazarlığı yapmaktadır. 9 Ocak saldırısının boyutlarını, vehametini kavramamış olamayacaklarına göre, hala manevra yapmaktadırlar.

Saldırının üzerinden günler geçmiştir. Saldırıyı yapanlar, yapılmasına onay verenler, bütün bu süre boyunca, ne HÖC’e, ne sola ve halka hiçbir açıklama yapma sorumluluğunu duymamışlardır.

Sinseydik, sineye çekseydik, hiçbir şey olmamış, sanki her şey onların dışında olmuş

gibi davranmaya devam edeceklerdi.

Provokasyon saldırılarının kendisi zaten vahim düzeyde bir sorumsuzluktur. Bu sorumsuzluğa bu pervasızlığın eklendiği noktada, bizim yapacağımız tek şey, sorunu halka ve sola götürmektir. Halk için var olduklarını, halk için mücadele ettiklerini söyleyenlerin hiçbir politikaları, eylemleri halktan gizli olmaz. Eğer gizleniyorsa, orada yanlış, sakat, çarpık bir şey vardır ve bunu halka götürmek de bizim görevimizdir.

Bunun için DEHAP il binası önündeydik.

Ey halkımız, duyun, bu anlayış, bunları yaptı, biz şimdi, yaptıklarını ve neden yaptıklarını halka açıklamalarını istemek için buradayız dedik. Gazi’deki eylemimizde de bunu söyledik.

DEHAP’lılar bu meşru, demokratik tepkiye ve teşhir olmaya tahammül edemedikleri için görüşmelerde DEHAP il binası önündeki demokratik gösteriden “il binası baskını” diye söz ederek bunu da çarpıtmayı denediler.

HÖC’lüler sopalarla, maskelerle, silahlarla gelmediler oraya. Ellerinde bir pankart ve bir bildiri vardı sadece. Ve kapınızın içinden bir adım atmak için dahi bir girişim olmadı. Pankart açıldı, bildiri okundu ve bitirildi. Bu mu baskın?

Ve ne ilginçtir ki, buna baskın diyen DEHAP’lılar, Gazi’de sopalarla, demirlerle, silahla, maskelerle yapılan saldırıyı “etkinlik” diye adlandırıyorlar. Bu da etkinliğin yeni bir türü olsa gerek!

Bu kelime oyunları, gerçeği ters yüz edebileceğinizi mi sanıyorsunuz? Biz halkın karşısına çıktık ve olayı anlattık. Çünkü saldırı vardı.

eleştirileri asıl rahatsızlık noktasıdır. Tahammülsüzlük o boyutlardadır ki, bunu gizleyememektedirler. Şu örnek çarpıcıdır: Toplantıların bir aşamasında DEHAP'lılar "sorunun dondurulmasını" önermişlerdir. HÖC temsilcisi "dondurmaktan neyi kastettiklerini" sormuştur. Cevap, "bu tartışma, diyalog sürecinde propaganda faaliyetlerinizi durdurun, milliyetçi demeyin" şeklindedir.

Mantık budur.

Dergimizde neyi nasıl yazacağımızı, kime ilişkin hangi sıfatları kullanabileceğimizi belirlemek isteyen, bunu dayatan bir kafa yapısı vardır karşımızda.

DEHAP herkesin kendisine tabii olmasını istiyor. Kimse onun politikalarını tartışmasını istiyor. Sola kimliksizliği ve kişiliksizliği dayatıyor.

Rahatsız oldukları kelimeye bakın. Bu kelimedden "yurtsever kitle tahrik oluyor"muş. Tahrik olunca da malum, sopalarla, silahlarla "Gazi Cephe'ye Mezar Olacak" sloganlarıyla yürüyor.

Devrimciler bu sıfatı 35 yıldır kullanıyorlar. 35 yıldır tahrik olmayan "kitle" niye şimdi tahrik oluyor?

Kelimelerden rahatsız olan anlayışa bakın; Türkiye solunda, ajan, Kemalist işbirlikçi, enkaz, iğdiş edilmiş, sahte sol, özel savaşın hizmetçileri demedikleri kimse var mıdır?

Açın bakın yayınlarına.

Ve bakın, saldırmadıkları tek bir sol grup kalmış mı? Saldırmış ve her seferinde teorisini de bunlarla yapmışlardır. Her seferinde de saldırının nedeni, onların politikalarına tabii olmayışı, onları eleştirmesidir. Şimdi de sorun budur.

Okuyun yapılan açıklamaları; biz sizle ideolojik olarak başedemedik, zaten ideolojik mücadeleyi de bilmeyiz, onun için de böyle yapıyoruz mantığını göreceksiniz. Devlet gibi yasak koyarak, sindirerek hükmetmek istiyor. Kürt olan herkes benim mülkümdür diyor. Benim mülküm olmayan da ajandır, haindir!

Saldırının nedeni de işte bu anlayıştır.

Saldırganlığın pervasızlığı herkesi düşündürmelidir

Düşmanın bizzat gözlerinin önünde sopalı, silahlı, maskeli ve üç ayrı yerde birden gösteri yapmak, "Gazi Cephe'ye Mezar Olacak", "Cephe Şaşıрма, Sabrımı zı Taşıрма" sloganlarıyla yürümek ne demektir?

Bununla devlete, devrimcilerden ne kadar farklı ve hatta onlara karşı mücadele eden bir güç olduğu mesajı verilmek istendiyse, evet, bu saldırıdan bu sonuç çıkar.

Bu yürüyüşün kendisi bir provokasyondur. Bu noktadan sonra, itimi doğal olarak devreye girecektir. Zülfükar Karaca adıyla faksler çeken kişinin nereden çıktığının cevabı işte bu provokasyondur. DEHAP'lılar HÖC'le hiçbir ilgisi olmayan ve olması da mümkün olmayan bu provokatif faksı kullanarak kendi provokasyonlarını ört bas etmeye çalışıyor; bu faksı ciddi ciddi konuşma gündemine getirenler ise, saldırının kendisinin nasıl bir provokasyon olduğunu ve bütün provokatorleri harekete geçireceğini göremeyenlerdir.

Saldırı pervasızdır.

Saldırının üstlenilmesi de aynı pervasızlığı gösteriyor.

Tam çeşitli örgütlenmelerden oluşan komisyon tartışmaları sürerken "Yurtsever Gençlik" imzalı bir açıklama yayınlanıyor ve DEHAP'lıların orada söylediklerini, kimilerinin de bunlara inanıp tekrarladıklarını topyekün yalanlayacak tarzda saldırıları üstleniyor.

Adeta aynı zamanda komisyon toplantısını provoke ediyor. Orada boşuna konuşmayın, ben yapacağımı yaptım ve daha da yapmaya devam edeceğim diyor.

Ve bu bildiriden on dakika önce DEHAP'lılar bölgede bir boşluğun olduğunu, bazılarının bu boşluğu doldurup bu tepkiyi verdiğini anlatıyor...

Kimdir bu boşluğu dolduranlar?

Kimdir DEHAP'tan habersiz ama DEHAP'ın kitlesini "kullanarak" böylesine organize ve cüretli saldırılar

Esenler'de ne olmuştu? DEHAP niye o olayı anlatmıyor?

Bundan bir süre önce, 21 Temmuz 2004'te Esenler Temel Haklar Derneği, kendine DEHAP'lıyız diyen 15-20 kişilik bir grup tarafından basıldı. O anda dernekte bulunan iki kişi ağır şekilde dövüldü.

Bu olayı kamuoyu bilmiyor. Çünkü HÖC yansıtmayı gerekli bulmadı. Ama DEHAP olayı çok iyi biliyor.

Dernek basılmış, iki kişi dövülmüş olmasına rağmen, DEHAP yöneticilerini arayıp bulup konuşan HÖC'lülerdir. DEHAP'lılar önce ilgimiz yok dediler, ancak daha sonra üstlenip özür dilediler. Dernekte bir toplantı yapıldı ve DEHAP'lılar özürlerini kitleye açıkladılar. HÖC bu özrü yeterli gördü, sorunu yerel boyutlarda bir sorun olarak kabul etti. İstenilseydi, elbette bu olay da açılır, DEHAP teşhir edilebilirdi. Bu yapılmadı.

Fakat bu tür duyarlılıkların DEHAP'ın mantığını değiştirmedeği anlaşılıyor. Saldırıların devam etmesinin başka bir anlamı yoktur.

yapanlar?

Bunları sakın, soğukkanlı ve sorumlu bir biçimde tartışacak mıyız, yoksa, manevralarla, yüzeysel “çözüm” söylemleriyle oyalanmaya devam mı edeceğiz?

Ortada büyük bir provokasyon var.

Saldırının siyasi sorumluluğu ortada bırakıldığı sürece, provokatörler cirrit atmaya devam edebilir ve her provokasyon saldırısının sorumlusu da DEHAP olur.

“Sol İçi Bir Komisyon” Kurulmalıdır!

Üstün körü, sırf olayın üstünü örtmek için özür dilemelerin hiçbir kıymeti yoktur. Sol içi şiddet sorununu çözen değil, külleyen bu tür “özür”lerin sol içi şiddeti önlemede hiçbir anlam ifade etmediğini yıllardır yaşıyoruz, biliyoruz.

Özel olarak bu sorunda, “sen de hatalısın, öteki de hatalı” şeklindeki her türlü yaklaşım, “iki tarafı” uzlaştırmaya yönelik klasik hakemlik tavrı, hiçbir anlam ifade etmez. Ortada kesin bir biçimde mahkum edilmesi gereken bir saldırı ve bir “sol içi şiddet” anlayışı var.

9 Ocak provokasyon saldırısına ilişkin toplantılarda, sadece bu sorunun değil, sol içi sorunların genelinde çözüm olacak bir anlayış ve kurumlaşma gereği dile getirildi. Ne var ki, bu komisyon, söylenenlerin ötesinde bir ciddiyete ve ağırlığa ve kesinliğe sahip olmalıdır.

Biz onyıllardır sol içi şiddete karşı “sol içi bir komisyon” kurulmasını öneriyoruz. Dağda, şehirde, yerel,

merkezi, nerede sol içi bir sorun olursa olsun, **karşı taraf misilleme yapmadan** sorun bu komisyona getirilecektir.

Ama bir sorun var.

Biz böyle bir komisyon kurmayı karar altına aldığımızda da bu kararları halka götüreceğiz.

Tüm halka biz şu şu gruplar şöyle bir karar aldık, şöyle bir komisyon oluşturduk, bundan sonra sol içi sorunlarda şöyle davranacağız diye taahhütte bulunacağız.

Biz, DEHAP’ın mevcut anlayışını, zihniyetini değiştirmede böyle bir komisyonda yeralmayacağını, hatta buna imza atmayacağını düşünüyoruz. Halkın karışısına çıkıp bu taahhütlerde bulunamayacaktır.

Neden mi? Tarihine bakın.

Eğer bugün böyle bir komisyon kurabilirsek, bunu başarabilirsek, bu olaydaki kazancımız bu olacaktır. Şer olarak gündeme gelen bir olaydan, sol açısından bir olumluluk çıkartmış olacağız. Bu komisyon, solun üzerinde anlaştığı isimlerden oluşabilir veya siyasi hareketlerin dönüşümlü olarak yeralacağı bir yapı olur. Karar verdiğimizde bunun biçimini de buluruz. Fakat dediğimiz gibi, kararlarımızı ve kararlılığımızı halka götüreceğiz, halka bir yerde söz vereceğiz. Diyeceğiz ki, **kan gövdeyi götürse dahi misilleme yapmayacağız**, sorunu komisyon çözecek. Bunu diyebilmeli, bu temele oturan bir komisyonu oluşturabilmeliyiz. Sol içi şiddete yol açan anlayışı yok etmek dediğimiz olay budur.

Sayı 142

42

23 Ocak
2005

Burası Gazi

Alibeyköy Barajı Havzası üzerinde taş üstüne taş konularak ilk gecekondu yükselmeye başladığında 1970’li yılların başlarıydı. Gazi Mahallesi dendi sonra buranın adına. Kars’tan, Erzurum’dan, Giresun’dan, Tokat’tan, Dersim’den göçüp gelmişlerdi. Kürt, Türk, Laz, Alevi, Sunni, dipdibeydi konduları.

Evleri vardı ama, yol, su, elektrik, okul, hastane yoktu.

Gazi’de devrimcilere karşı yürüyenler **bilir mi ki**; 1970’lerin başlarında kurulan bu mahalleye, elektrik ancak 1984’te getirilmiştir. Barajın kenarına kurulmuş olmasına rağmen evlerde su, ancak 1987’de akmaya başlamıştır. 1988’e kadar ulaşım araçlarına ulaşabilmek için kilometrelerce yol yürüyerek Küçükköy’e gitmek zorundaydılar. **Bilirler mi**, Gazi’nin yola, suya, elektrige nasıl kavuştuğunu? Peki, o gecekonduların arazi mafyasına karşı nasıl savunulduğunu bilirler mi?

Belki bilmezler; “sabrımızı taşıma” diye yürüdükleri devrimcilerin önderliğiyle, emeğiyle, ödedikleri bedellerle oldu bütün bunlar. Gazi’nin tarihi, devrimcilerin tarihiyle içiçedir.

Daha 1975'te, Gazi yeni yeni oluşurken ve arazi mafyası üşüşmüşken, DEV-GENÇ'liler direnmenin ve örgütlü olmanın bilincini getirdiler Gazi'ye. Gazi halkı devrimci hareket içinde örgütlendi ve 1977 sonlarında faşist mafya Gazi'den kovuldu. Abdullah GÖZALAN'ı, Mustafa IŞIK'ı hatırlarız ta o zamanlardan. "**Sorumlu arkadaşlar**"dı onlar. 12 Eylül'de yine direnirken şehit düştüklerinde Gazi'de kaç evde gözyaşı döküldüğünü bilirler mi? Bilirler mi, 12 Eylül'ün azgın zulüm koşullarında, Gazi'nin kapılarının devrimcilere yine de açık kaldığını? Hoş, o kapılardan yıllar boyunca dipçikleriyle, coplarıyla işkenceciler de girdi evlerimize. Çoluk çocuk demeden işkencehanelere taşındık.

Devrimci oğullarımız, kızlarımız, eşlerimiz hapsedildi, hanelere atıldı. Yoksulduk; cunta sayesinde, Özal'ın politikalarıyla daha da yoksullaştık. İşsizdik, çaresizdik ya, konfeksiyon atölyeleri hızla çoğaldı mahallemizde. Ucuz işçi olduk. Dahası, bizimkilerin çoğu hapsedildiği, kimisinin mecburen illegaliteye geçtiği koşullarda, meydana boş bulan faşistler, polisler seferber oldular mahallemizi yozlaştırmak için, gençlerimize el attılar. Kimilerini serserileştirdiler. Bu yozlaşma batağına sürüklenmekten yine devrimcilerle birlikte kurtulduk. 1985-86'da daha güçlü bir biçimde örgütlü faaliyetlerine başladıklarında ilk iş bu faşistlere, lümpen ve serserilere tavır alarak, hepimizin onları tecrit etmesini sağlayarak mahallemize eski havasını yeniden kazandırdılar.

Bu sayededir ki, 87-88'lerde daha birçok kesim, ölü toprağını üzerinden atamamışken, biz "Filistin İntifadısıyla Dayanışma" için, "Hayat Pahalılığına Son" verilmesi için eylemler yapıyorduk. Bu mahallede provokasyon için yürüyenler **bilirler mi**, 1989'un o coşkulu, militan 1 Mayıs kavgasında, Mehmet Akif DALCI'nın omuz başında "**Yaşasın 1 Mayıs - GOP Halkı**" pankartımızla biz de vardık. Mehmet'in yanında taş atan Tuncay Geyikler, Ali Özbakırlar, Maksut Polatlar, bizim, Gazi'nin çocuklarıydı.

Bu coşkulu kavganın ardından GOPKAD'ı kurduk. GOPKAD'ın açılışını da 1989 Haziran'ında, ölüm orucunun 5. yıldönümüne denk getirdik. Çünkü bizim örgütlülüğümüzün mayasını atan onlardı. GOPKAD'ımızla yoldu, suydu, elektrikti, her sorunumuz için yollara düştük. GOPKAD'la, daha sonra açılan kültür merkezlerimizle, daha sonraları da **Halk Meclisimizle** güç olduk, gençlerimizi düzenin pisliklerinden, yozluğundan koruduk. Güvensizliklerimiz, kaygılarımız, iç çelişkilerimiz azaldı, mücadeleye inancımız ve katılımımız arttı. Halka, hatta dünya halklarına karşı nerede, ne olmuşsa, biz de sesimizi yükselttik. Esnafımız kepenk kapattı, işçimiz, memurumuz, ev kadınıımız gösterilere katıldı, gençlerimiz daha başka şeyler yaptılar.

Bu düzenin bize verecek hiçbir şeyi yoktu. Bunu bir tamam biliyorduk artık. Biz devrimci olmayalım

da kim olsundu! 1991 Ekim'indeki genel seçimlerde, tüm Gaziosmanpaşa'da seçimlere katılmama oranı % 20 civarındayken, bizim mahallemizde boykot % 50'ye ulaşmıştı.

Biz düzenden kopuyorduk ya; düzen de o yüzden hem namlularını doğrulttu bize. Ambulans, itfaiye göndermediği semtimize her daim panzerler gönderdi. 12 Mart'taki gibi katliamlar düzenledi. Yine de direndik. Katillerin yakasını da bırakmadık; Gazi Davası'nda yıllarca adalet için uğraştık. Bu düzende ne kadar olursa, o kadar adalet tabii. Ötesinin kendi iktidarımızla sağlanacağını öğrendik... Kolay öğrenmedik öğrendiklerimizi. Kolay kazanmadık kazandıklarımızı. **Bilirler mi**, kaç şehidin cenazesini taşıdık biz bu omuzlarımızda! Bilirler mi, kaç şehidimizi toprağa verebilmek için nice kavgalar verdik! Bilirler mi, Gazi sokaklarında kaç çocuğumuz infaz edildi! Bilirler mi, kaç devrimci yatar Gazi'nin mezarlıklarında!

1975'ten itibaren Gazi'de anti-faşist bilincin yaratılmasının öncülerinden, Devrimci Sol'un ilk Gazi bölgesi sorumlularından **Abdullah Gözalan**, yoksul Gazi halkının faşist mafya ve sivil faşist çetelere karşı mücadelesini örgütleyenlerden **Mustafa Işık**, GOP sorumlumuz **Şerafettin Şirin**, GOPKAD'ın kurucu üyelerinden gerilla **Tuncay Geyik**, Gazi'nin sokaklarından Müfreze Komutanlığı'na giden **Ali Özbakır**, SDB Komutanlarından **Murat Gül**, **İbrahim Yalçın**, **Ali Rıza Karagöz**, yiğit evlatlarımız **Veysel Beysüren**, **Yüksel Güneysel**, **Devrim Mehmet Eroğlu**, **Maksut POLAT**, **Süleyman Örs**, 12 Mart'taki ayaklanmamızın genç savaşı Ali **Haydar Çakmak**, Gazi Halk Meclisi'nin emektarlarından **Gülabi Şahin...** Büyük direnişin şehitleri, ölüm orucunun, feda ateşlerinin kahramanları **Muharrem Karademir**, **Berkan Abatay**, **Ercan Polat**, **Rıza Poyraz**, **Eyüp Samur**, **Zeliha Ertürk...** 12 Mart 1995'te kontrgerilla saldırısına karşı direnişimizde verdiğimiz şehitler... Hangi birini sayalım. Eksik bıraktıklarımız varsa, affetsin bizi, o kadar çoklar ki!

Mezarlarında kemikleri sızlamıştır 9 Ocak akşamı atılan o sloganı duyularsa. Ama rahat uyusunlar, Gazi yine bildikleri Gazi. Provokatörlerin karşısına daha o saat dikildik. 30 yıllık bu tarihi, bu geleneklerimizi çiğnetir miyiz! Düşmana zil takıp oynatır mıyız! "*Gazi'de devrimcilere karşı yürüdüler*" diye zevkten dört köşe olan namussuzların heveslerini kursağında bırakırız merak etmeyin. Gazi devrimcidir, Gazi devrimcilerledir. Devrimcilere karşı yürüyenler de öğrencekler bunu. Kışkırtılmış, devrimcilere karşı düşmanlıkla doldurulmuş gençlerimiz de Gazi'de şuna buna karşı değil, Gazi'nin tarihine, devrimci geleneğine karşı yürüdüklerini görecekler. Yarın Gazi Mezarlığı'nda baş ucunuza geldiğimizde belki onlar da aramızda olacaklar. Gazi'ye, siz kahramanlarımıza bu saygısızlığı yaptıkları için özür dileyenler sizden... Sizin de hep dediğiniz gibi burası Gazi. Onurlu tarihimize leke düşürmeyeceğiz.

PROVOKATÖRLER HALK BARİKATINA ÇARPTI

Gazi halkı, 16 Ocak'ta yaptığı gösteriyle provokasyon saldırıları karşısında susmayacaklarını, sinmeyeceklerini dosta düşmana bir kez daha ilan etti.

Hava yağmurluydu, soğuktu ve üstelik provokatörlerin hamileri bir gün öncesinden beri "yürü-meyin, yürütmeyiz, çok kan dökülür..." diye tehditler yağıyorlardı. Buna rağmen, bin civarında Gazili provokatörlerin karşısında halkın barikadı olduğunu göstermek için oradaydılar. Bu semt çok saldırı, çok provokasyon görmüştü. Sezgileriyle, tecrübe ve bilinçleriyle kimin ne yapmak istediğini ayırtılabiliyordu. Kendi kimliğini gizleyerek yapılan şeyler, burada "karanlıkta" kalmazdı. 9 Ocak saldırısının en azından siyasi olarak sorumlusu belliydi; saldırının siyasi sorumluluğunu üstlenmesi gereken DEHAP'tı; fiili sorumluluğun onda olup olmadığı da DEHAP bu sorumluluğu yerine getirdiği zaman açığa çıkacaktı. Gazililer, HÖC'lüler bir haftadır DEHAP'tan bunun açıklamasını bekliyor-

du. Madem sorumlular, sorumluluklarını üstlenmiyorlardı, bunu hatırlatmak için sesini yükseltecekti halk.

Yürüyüş öncesinde, 9 Ocak'taki provokasyon saldırısının başlatıldığı pasajın önünde kortej oluşturularak, "Provokatörler Halk Barikatına Çarptı", "Yaşasın Hakların Kardeşliği" yazılı, Haklar ve Özgürlükler Cephesi

imzalı pankartlarla yürüyüşe geçildi. Bin kişi "Gazi'de Çete İstemiyoruz", "Çeteler Halka Hesap Verecek", "Yaşasın Halkın Adaleti", "Halkız Haklıyız Kazanacağız" sloganlarıyla Heykel Parkı'na kadar yürüdü. Demokratik Haklar Platformu'ndan bir grubunda katıldığı yürüyüş boyunca evlerin camlarından alkışlarla destek verenler, cadde boyunca sıralanıp desteklerini ifade eden insanlar, Gazi'deki halk barikatının büyüklüğünü ortaya koyuyordu. Heykel Parkı'nda yapılan açıklamada gelişmeler özetlendikten sonra şöyle denildi:

"Üç semtte birden halka ve devrimcilere karşı gerçekleştirilen bu provokasyon saldırısından DEHAP'ı sorumlu tutuyoruz. Hayır biz yapmadık diyorsa provokatörleri istiyoruz. HÖC'den, Gazi, Nurtepe, Alibeyköy halkından özür dilemesini istiyoruz." Yapılan basın açıklamasının ardından kızıl bayraklarla cemevine kadar yürüyüşünü sürdüren Gazililer, burada protesto gösterisini bitirdiler.

Sayı 142

44

23 Ocak
2005

Gazi halkı ve HÖC, bir hafta boyunca DEHAP'tan açıklama bekledi. DEHAP'ın bu sorumluluğu göstermediği noktada, provokasyon karşısındaki kararlılıklarını ve DEHAP'tan sorumluluk beklediklerini tekrar açıklamak gerekiyordu. Gazi halkı, 16 Ocak Pazar günü provokasyon saldırısına karşı tavrını bir kez daha göstermeye davet edildi. Bu açıklamanın yapılacağı duyurulduğu andan itibaren mahallede "yürütmeyeceğiz, engelleyeceğiz" söylentileri yaydı kimileri.

Yürüyüşten önceki akşam, bir grup ESP'li gelerek DEHAP'lılarla görüşmelerini aktarıp HÖC'lülere basın açıklamasını yapmamaları yönünde telkinde bulundular. Gördükleri DEHAP'lılar, "basın açıklamasında çok kan dökülebilir, onlara(?) engel olamayız" tar-

zı şeyler söylemişler. HÖC'lüler yeterince sağduyulu davrandıklarını, bunu halen de sürdürdüklerini belirterek şunu eklediler: "DEHAP aynı gün gelse ve bize bu adamların bizimle alakası yok deseydi, biz bu basın açıklamasını onlarla beraber yapardık." ESP'liler "Yapmayın kan dökülebilir, bize düşen uyarmak" sözleriyle konuşmalarını bitirip gittiler. Yapılması düşünülen açıklama ve protesto, demokratik bir tepkiydi. Böyle bir açıklamanın "provokas-

yon" zemini olarak görülmesi bir yana, provokasyona karşı en etkili yöntemdi.

Provokasyon saldırısını yapanlar, şimdi de "yürütmeyiz, şöyle yaparız" diyerek tehdit ve gözdağıyla sonuç alma zihniyetini sürdürüyorlardı. Ama halkın ve HÖC'ün tavrı tam da bu noktadaydı; kimse bu yöntemlerle sonuç alacağını düşünmemeliydi. Gazi halkının, HÖC'lülerin tehtide, gözdağına boyun eğdiği nerede görülmüştü!

DEHAP İl Binası Önünde Açıklama

Provokasyon saldırısına maruz kalan Gazili, Nurtepli, Alibeyköylü HÖC'lüler, aynı gün DEHAP İstanbul İl Binası önünde de bir basın açıklaması yaparak, saldırıyı protesto ettiler ve DEHAP'tan açıklama beklediklerini tekrarladılar.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi imzalı ve "Yaşasın Halkların Kardeşliği" yazılı bir pankartın açıldığı protesto eyleminde, 9 Ocak'ta Gazi, Nurtepe ve Alibeyköy'de yapılan saldırıdan DEHAP'ın sorumlu tutulduğu bir kez daha dile getirildi.

Gazi, Nurtepe ve Alibeyköy'den gelenlerin katıldığı eylemde, "Gazi'de, Nurtepe'de Alibeyköy'de HÖC'lülere merkezi olarak saldırıldı. SALDIRIDAN DEHAP SORUMLUDUR" başlıklı HÖC imzalı açıklama okunurken, DEHAP'lılar pencereden önce sözlü sataşmalara başladılar. Ardından aşağıya inen bir DEHAP'lı "Siz Kimsiniz Lan. Ne Oluyor Burda" diyerek kapı önünde açıklamalarını okuyan HÖC'lüleri iteklemeye başladı. HÖC'lülerin cevabı açıktı: "Biz Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nden geliyoruz. Bizler devrimciyiz ve burada bir basın açıklaması yapacağız".

DEHAP'lılar, bir yandan "Bu konu bu şekilde görüşülmez. Burada basın açıklaması yapmanıza gerek yoktu, açıklama böyle istenmez" diyerek güya "yol yordam" gösterirken, bir yandan da "Açıklamanızı başka tarafta yapın, içerideki insanları tutamıyoruz. İçeride 100 kişi var..." sözleriyle aba altından sopa gösterip tehdit ediyorlardı. Tablo DEHAP adına üzücüydü. Pencereleden

"Lan defo-
lun bur-
dan"
diye
sata-
şarak,
ellerin-
de ki
kü l
tabla-
larını
salla-
yıp
tehdit
ede-
rek,
sapan
çeke-

rek, alt kat penceresinden ayağını uzatıp tekmeleme çalışarak, provokasyon saldırısını gerçekleştirenleri himaye ettiklerinin, onlarla aynılaştıklarının farkında mıydılar bilinmez, ancak sorumlu ve sorunu çözücü bir tavır olmadığı kesindi. HÖC'lüler, bu tehditkar tutumlar karşısında soğukkanlılıklarını kaybetmeyerek açıklamalarını okudular. Hiçbir biçimde provokasyona izin vermeyeceklerdi. Açıklamanın ardından "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganlarıyla bir süre yüründükten sonra eylem sona erdirildi.

Sayı 142

45

23 Ocak
2005

DEHAP önünde HÖC'lülerin basın açıklaması yaptığı sırada, bir DEHAP'linin "Siz kimsiniz ulan!" diye gösterdiği tepki, bir zihniyetin ifadesidir.

Basın açıklamasını yapanların "kim" olduğu ortadadır zaten. Pankartın altındaki imza öyle okunamayacak kadar küçük de değildir. Ama "kimsiniz ulan!" sorusu da zaten, kelimenin gerçek anlamıyla açıklamayı yapanların "kim" olduğunu öğrenmek için sorulmamıştır.

Soruda siz kim oluyorsunuz da bizi protesto ediyorsunuz kafası vardır. Kim onların yaptıklarını eleştirebilir, hele böyle halkın huzurunda protesto edip hesap sorabilir?

"Siz kimsiniz lan!" demokrasisi

Ne ilginçtir ki, bu kafa, sol içinde "demokrasiden" de en fazla söz eden kafadır. Ama demokrasiden anlamaz.

Demokrasiye işte demokrasi. Siz saldırmışsınız, küfürler etmişsiniz, ellerinizde sopalar, silahlar, yüzlerinizde maskelerle terör estirmişsiniz... Bunun karşılığında, saldırıya maruz kalanlar, aynı dilden cevap vermiyor ve binanızın kapısı önüne gelip tepkisini en meşru, barışçıl ve demokratik biçimde dile getiriyor.

Demokrasiye inanan biri, bunu

sadece memnuniyetle karşılar. Tepkiye, talebe kulak verir.

Okurlarımız, dergimizin bu sayısında yer alan "Sol İçeride ve PKK" başlıklı yazıda da görecektir; halkın demokratik tepkilerine karşı, aynı burjuvazi gibi, yasak koyan, cezalandırırız diye tehdit eden bir kafa yapısı hakimdir. Gazi'deki demokratik eylem de "engelleriz, yürütmeyiz" tepkisi konulmuştur. "Kimsiniz ulan, ne demokratik tepkisi ulan" sorusu, DEHAP'ın nasıl bir demokrasi anlayışına sahip olduğunu da gösteriyor. DEHAP'ın demokrasisinde demek ki, böylesine provokatörce saldırıların protestosuna bile yer yok. Peki ne kaldı demokrasiden geriye?

‘Sol içi şiddet’e karşı devrimci yöntem

Devrimci hareket, sol içi şiddet konusunda onur duyacağı bir tarihe sahiptir. En başta, hiç bir devrimcinin kanını akıtmamıştır bugüne kadar. “Sol içi şiddet’e birçok kereler maruz kalmasına, bu saldırılarda taraftarlarını, kadrolarını şehit vermesine, onlarca insanı yaralanmasına rağmen başarmıştır bunu.

Peki öyleyse bu saldırılara karşı tavırsız mı kaldı? Buna cevabımız da hayır! Kendi ideolojisine, politikalarına güvenenler, “sol içi şiddet”in batağına sürüklenmeden de sol içi şiddete karşı mücadele etmenin yol ve yöntemlerini bulurlar. Bu yöntemler, olayların ve koşulların niteliğine göre değişebilir de. Fakat yöntemin özü ve amacı değişmez.

Provokasyon saldırısının karşısına, devrimci anlayışımız ve halkın barikatıyla çıkıyoruz

Gazi, Nürtepe ve Alibeyköy’deki saldırı, çok ciddi bir saldırdır. Merkezi, planlıdır. Bu provokasyon saldırısı karşısında da, tarihimize, anlayışımıza uygun bir tavır geliştirdik.

9 Ocak’ta saldırı olmuş, sonraki üç gün içinde DEHAP’tan hiçbir açıklama, özür, sorunu çözme girişimi gelmemiş ve 15 Ocak’ta HÖC imzasıyla olay açıklanmış, DEHAP’tan beklenen resmen ve yazılı olarak da ortaya konulmuştur.

HÖC tarafından yapılan açıklama, saldırganlara karşı her türlü kendiliğinden tepkinin önünü kesmiştir. Provokasyon saldırısına karşı hiçbir fevri cevap verilmemiştir.

Bizim derneğimizi basmaya kalktılar, biz de onların derneğini basalım denilmemiştir. Devrimcilere karşı slogan atıldılar, biz de onlara karşı slogan atalım diye düşünülmemiştir. Gazi’de ve DEHAP il binası önünde son derece demokratik bir tepki gösterilmiştir. Türkiye solunda bunun bir başka örneği yoktur. Bir başlangıç olmasını, sol için “sol içi sorunlarda”, “karşı saldırı” yerine başvurulacak bir yöntem olarak benimsenmesini temenni ederiz. Silahların patladığı, sopalının konuştuğu yöntemlerle, taciz ve tehditlerle, dedikodu ve spekülasyonla cevap vermekten daha devrimci ve daha demokratik bir yol olduğu kesindir.

Denilebilir ki, böyle bir provokasyon saldırısını yapanlar bundan anlamaz. Evet, mevcut

kafa yapısının bundan anlamaması ihtimal dahilindedir. Ama devrimciler, sorunu halk içinde bir sorun olarak gördükleri sürece, yine de bu yolu denemelidirler. Devrimciler çok çeşitli biçimlerde konuşabilirler. Ama önce bu dili tercih etmelidirler. Er geç anlayacaktır herkes. Halk içinde, sol içinde demokrasiyi herkes öğrenecektir. Sol, DEHAP da dahil, demokrasiden, örgüt içinde, örgütler arasında demokratik işleyişten, halkın söz ve karar hakkından çok söz eder. Bunların pratiği yoksa, sözlerin de anlamı yoktur. Bu pratiği gündeme getiriyor ve dayatıyoruz. Evet, bu devrimci bir dayatmadır. Sol olarak, halkın demokrasisini öğrenecek, kendi içimizde ve kitleler içinde uygulayacağız. Birlikler de, halk hareketleri de bu zeminde güçlenecek, kalıcılacaktır.

Türkiye solu, genel olarak Kürt milliyetçi hareketin saldırıları karşısında son derece sabırlı, olgun, soğukkanlı davranmıştır. Bir döktükleri kanın tarihine, bir de solun bu noktada yaptıklarına bakarlarsa, söylediğimiz daha iyi anlaşılacaktır.

DEHAP, Türkiye solunun ve halkının bu konudaki duyarlılığını, sorumluluğunu görmeli ve değerini bilmelidir. Yakın tarihten bir hatırlatma yapalım; PKK’nin Dersim’de dört TDKP’liyi öldürmesi üzerine Dersim merkez ve ilçelerinde yapılan kitlesel gösterilerde, PKK’ya karşı slogan atılması bizzat devrimciler tarafından önlenmiştir. Düşmanın bunu kullanacağı düşünülmüştür. Kimi yerlerde oligarşinin mülki yetkililerinin, gerici kesimlerin de bu gösterilere katılmaları yine devrimciler tarafından engellenmiş, dört devrimcinin kanı yerde olmasına rağmen, düşmana kullanabileceği malzeme verilmemiştir. İşte bu devrimci sorumluluk ve halk duyarlılığıyla Gazi’de kimse “Cephe şaşırma...” sloganlarına “PKK şaşırma, sabrımızı taşırma” diye cevap vermemiştir.

Bu devrimciliktir. Kendi ideolojisine güvendir. Tüm solu, halkın katılımıyla olayı tartışmaya çağırmamız da bu güvenin sonucudur. Tarihimiz boyunca bu güven ve anlayışta olduk.

İdeolojisine güvenenler, halk güçleri içindeki çelişkilerde şiddete başvurmaz

Turgut İpçioğlu, Kemal Karaca ve Mehmet

Büçkün, çeşitli sol gruplar tarafından öldürülen Devrimci Sol kadrolarıdır. Ne İpçioğlu, Karaca, ve Büçkün katledildiğinde ne de diğer silahlı saldırılarda aynı biçimde misilleme anlayışıyla hareket edilmemiştir. Çünkü bilir ve inanırız ki, halk düşmanlarıyla olan çelişkilerin çözüm yollarıyla, halk içindeki çelişkilerin çözüm yolları farklıdır.

Öte yandan, **siyaset yasakçılığı dayatmalarına** hiçbir yerde, hiçbir koşulda boyun eğmedik. Devrim mücadelesinde iddialı olanlar, bu hedefe ulaşmak için kimseden izin ve icazet almazlar. Bu bir örgütün varoluşuna aykırıdır. Var olmanın tek yolu ise direnmek, savaşmak, kitleleri örgütlemektir. Devrimci hareket, siyaset yasakçılığına karşı bunu esas almıştır. Siyasi arenaya ilk çıktığı yıllarda yoğun olarak karşı karşıya kaldığı “siyaset yasakçısı” DY tasfiyeciliğini de böyle aşmıştır. Değilse, bu yasakçı anlayış, konuşulup görüşülerek aşılmadı.

Devrimde iddialı olmak için **“sol”a karşı değil, oligarşiye karşı güç olmak gerekir**. Bunu böyle kavrayanlar, o bataklığa sürüklenmez. Ama tersine, grupçuluk, rekabetçilik, benmerkezcilik bünyeyi sarmışsa ve varoluşun yolunun diğer sol grupları tasfiye etmekten geçtiği düşünüüyorsa, o bataklığa sürüklenmekten kaçınılamaz.

İdeolojisine güvenenler, sol içi şiddet karşısında da gerekli önlemlerini alarak ideolojik mücadeleye devam ederler. Bu anlayışla davranılmış ve sorunu halk kitlelerine götürmeye ve devrimci olmayan bu anlayışları teşhir etmeye ağırlık verilmiştir. Sorunun halka götürülmesine ve teşhire bağlı olarak, eğer hala saldıran tarafta bir olumlu adım yoksa, tüm solun ve halkın saldırganı, provokasyonu düzenleyeni tecrit etmesi gündeme getirilmelidir. Bu tecrit, saldırganların çeşitli platformlardan uzaklaştırılmasından belli alanlarda siyaset yaşama kadar uzayabilir. Burada sözkonusu olan yasaklamayla, çeşitli siyasi hareketlerin benmerkezciliklerinin ifadesi olan, bir zihniyet olarak uyguladıkları siyaset yasakçılığı birbirinden temelde farklıdır. Bu, solun, sol içi şiddete karşı bir yaptırımıdır. Değilse, hem devrimcilere kurşun sıkılacak, provokasyonlar düzenlenecek, hem olayın özeleştirisi yapılmayacak, sorumluluk ve sorumlular açıklanmayacak, hem de kimse eleştirmesin, kimse hiçbir tavır almasın denilecek. Bu kabul edilemez.

Tarihimizden biliyoruz ki, teşhir ve gerektiği noktada tecrit oldukça da etkili olmuştur. Bize kurşun sıkanlar, o kurşuna karşı tek bir kurşun yememelerine rağmen, yaptıklarına pişman ol-

muşlardır. Kendi gelişmeleri engellenmiştir. Her yerde karşılarına hesabını, özeleştirisini vermedikleri “kanlı ellerinin” hesabı çıkmıştır. Otorite, hakimiyet kavgası için halkın ve devrimcilerin kanını dökenler, bu hesaptan kaçamazlar.

Geçistirmeci, ‘uzlaştırmacı’ çözümler, sol içi şiddetin devamının zeminidir

Sol içi şiddet sorununun çözümü kuşkusuz birçok etkene bağlı olarak şekillenecektir. Bunun her durumda geçerli bir reçetesi yoktur. Öncelikli sorun sol içi şiddetin **ideolojik, politik kaynağıdır**. En başta sol içi şiddete kaynaklık eden benmerkezcilikten rekabetçiliğe, siyaset yasakçılığına uzanan anlayışın ortadan kalkması lazım. Her sol içi şiddet bu zeminde ortaya çıkmasa da, sorun bu yanıyla **“yapısal”dır**. Köklü ve kesin bir çözümün yolu, bu “yapısal” özelliğin değişmesidir.

Bu ise bugünden yarına gerçekleşmeyeceğine göre, pratik çözümlerimiz de olmak durumundadır. Sol içi şiddete karşı **teşhir ve tecrit** en güçlü silahtır. Örgütleri sol içi şiddetten caydıracak en etkili yöntem de budur. Teşhirle ve tecritle karşılaşmak istemeyen, daha ilk adımda sorumluluğunu üstlenip çözümün yolunu açmalıdır. Bu ilk adımda sorunun çapıyla sınırlı olarak geniş kamuoyuna yansıtmadan sorunun çözüm şansı vardır. Ama bu her zaman geçerli olmaz. Sol yakın zamandaki PKK’nin Dersim’de dört TDKP’liyi katletmesini yeterince tartışmamış, mahkum etmemiştir. MKP’ye yönelik saldırılarda kararlı bir tavır almamıştır. Ama bu tavır, olumlu bir karşılık görmüyor ve devam ediyor. Saldırıyı yapanlar, adım atmıyorsa, sorun sola ve halka maledilecektir. Ve bu noktada ne yapılması gerektiği açıktır; özeleştirisini verir, cınayeti, saldırıyı, provokasyonu sorgular, saldırının emrini verenleri, uygulayanları kendi işleyişinde cezalandırır.

Bunların olmadığı yerde, üstün körü özeleştiriler çözüm olamaz. Solun her kesimi, sol içi şiddet karşısında “hakem” değil taraf durumunda olmalıdır. Eğer sol içi şiddeti mahkum ediyorsak, olması gereken budur. Sol içi şiddete tavır alınacaksa, sol içi şiddetin **“gerekçeleri”** tartışılmaz. Çünkü bu doğrudan veya dolaylı sol içi şiddeti meşrulaştırmaktır. Karşımızdaki provokasyon saldırısına kaynaklık eden anlayış açıktır. Bu anlayışın yarattığı tarih açıktır. Bu anlayış ve bu anlayışın baş vurduğu “pratik” kesin bir biçimde teşhir ve mahkum edilmek zorundadır. Ters her yaklaşım, provokasyon ve sol içi şiddet cüretini artırır.

Irak'ta askeri, stratejik olarak bir çıkmaz içinde olduğunu artık kendi içinde de tartışmaya başlayan işgalci Amerika, yeniden İran'ı tehdit etti.

Ebu Gureyb Hapishanesi'n-

deki işkenceleri ortaya çıkaran gazeteci Seymour Hersh'in, The New Yorker Dergisi'nde ABD'nin İran'da örtülü bir operasyon yürüttüğünü yazdı. Buna göre, ABD potansiyel nükleer, kimyasal silahlar ve füze hedeflerini belirlemek için ülkede gizli keşif çalışmaları yapıyordu. Ve eski bir istihbarat görevlisi de "Bu, teröre karşı bir savaş ve Irak bu savaşın sadece bir cephesi. Bush yönetimi, buna büyük bir savaş alanı olarak bakmaktadır. Bir sonraki adımda, İran saldırısını göreceğiz" diyordu. (Cumhuriyet 17 Ocak)

Beyaz Saray haberi ne tam yalanladı ne de doğruladı. Ve Bush, başka yolları deniyoruz masalını anlattıktan sonra "askeri seçenek masada" açıklaması yaptı.

Yeni Savunma Bakanı Condoleezza Rice ise, "İran çıkarlarımıza 180 derece ters" dedi. (20 Ocak 2005, Milliyet)

ABD'nin çıkarlarına ters ise, bombalanabilir, yıkılıp yıkılabilir; Amerika'nın dünyaya kabul ettirmek istediği düzenin özü özeti bundan ibarettir. Peki nedir bu çıkarlar? Bush'un anlattığı gibi, özgürlükler, medeniyetler, uygarlıklar mıdır? Tüm bunlarla Amerika'nın ve en genelde emperyalizmin hiçbir alakasının olmadığı tartışma götürmezdir. Çıkarlar, tekellerin çıkarlarıdır. O tekeller ki, yüzyıllardır halklara zulüm ve açlıktan başka hiçbir şey vermemektedir.

Bu açıklamaların karşısında İran'ın cevabı ise, saldırı durumunda direnecekleri oldu. İran tehdidinin bir yanını işgalcilerin Ortadoğu politikasının bir parçası olması oluştururken, öte yandan Avrupa ve Rusya ile çatışmanın da bir yansıması. Özet deyişle, İran ile ilişki geliştiren Avrupa ve Rusya ile pazar çatışması. Nitekim, Rusya açık bir şekilde İran'a destek çıkarken, Avrupa da savaş seçeneğini eleştiren açıklamalar yaptı hemen.

Zoraki Seçimler Direnişin Ateşi Altında

Emperyalistler arası pazar kavgası, tarihin her

İşgalciler Irak Çıkmazını, İran Tehdidiyle Örtebilir Mi?

döneminde halklara büyük acılar yaşatırken, Amerikan emperyalizminin dikensiz gül bahçesine girer gibi, ülkeleri istediği gibi şekillendiremediği Irak'ta çok açık görülmektedir. Yapılan

bütün hesaplar, stratejiler nihayetinde gelip halkların barikatına çarpmaktadır. Nitekim işgalciler bugün o barikatı aşamıyorlar. Ne askeri ne de siyasi hiçbir zafer elde edemediler Irak direnişi karşısında. Ne İran tehditleri ne de başka bir şey bu çıplak gerçeği değiştirmemektedir. Başarısızlık, başka hedefleri öne çıkararak gizlenemeyecek kadar büyüktür. Direnişçiler, bir yandan işgal güçlerine her gün ağır kayıplar verdirirken, öte yandan işbirlikçi bir kurumlaşmanın önüne eylemleriyle barikat oluyorlar. Kukla polis ve ordu çok daha ağır kayıplar veriyor. Gün geçmiyor ki, bir polis karakoluna saldırı düzenlenmesin ya da bir kukla ordu birliği imha edilmesin.

Direnişin bir başka hedefi ise seçimler. İşgalciler, seçim günü ulusalcı güçlerin kapsamlı bir operasyon yapacağını korkusunu gizlemekten, işbirlikçi adaylar dahil, seçime yönelik eylemler de artıyor.

İşgalciler tam tersini göstermek için zoraki seçim yaptırırsalar da, seçimin kendisi esasen işgalcinin en büyük açmazı ve başarısızlığının kanıtı durumundadır.

ABD'nin Irak'taki Kara Kuvvetleri Komutanı General Thomas Metz, açık bir şekilde 18 kentten 4'ünde seçimlerin yapılmasının imkansız olduğunu ve bu şehirlerde tüm nüfusun dörtte birinin yaşadığını söyledi. Yapmayı hesapladıkları 14 şehirde de, her gün vuruşlarını büyüten direnişin ateşi altında, seçimi yaptık diyebilmek için bir seçim yapacaklardır. Ama bunun Irak halkının iradesini yansıtmayacağı açıktır. Vatansever Irak halkının iradesi işgale karşı savaşta temsil edilmektedir.

İşgalciler ve işbirlikçileri de bu havayı tersine çevirebilmek için, seçimi boykot eden Sunniler'i tehdit, şantaj, gözdağı, rüşvet her yolu kullanarak seçime katmaya seferber olmuş durumdalar. Emperyalist demokrasi dediğiniz de böyle olur zaten.

Irak kukla hükümeti seçimler öncesinde 29 ile 31 Ocak tarihleri arasında sınırlarını kapatma kararı aldığını açıklarken, Sunni partilerin seçim-

leri boykot etmesi karşısında da tehdit açıklamaları yapıyor. İçişleri Bakanı Fe-
lah El Nakib, düzenlediği basın toplantı-
sında, “Bazılarının seçimlere katılmaması
bir ihanet olur. Bu durum ülkeyi iç savaşa
sürükler ve bölünmeye götürür” dedi.
Bush, Powell gibi işgal yöneticileri de Sun-
niler’i seçimlere mutlaka katmak gerekti-
ğini açıklamışlardı. İşbirlikçi Türkiye ikti-
darı da Sunni partileri seçime katılmaları
için ikna görüşmelerinde aktif olarak yer
alıyor. Bu da demokrasicilik oyunu arkası-
na gizlenmiş Amerikancılık.

Sunni Ülemalar Komitesi ve Irak İslam
Partisi bu koşullarda seçimlerin yapılma-
sının mümkün olmadığını söyleyerek se-
çimleri boykot etme çağrısı yapmışlardı.
Bu arada seçimlerin yapılmaması için, 1
milyondan fazla imza toplandığı öğrenildi.

‘Hedef Ülke’ Listelerine Bir Yenisi Daha Eklendi

Irak bataklığında her gün darbe almaya
devam eden Amerika, öte yandan “hedef
ülkeler” listesi yayınlamaya devam ediyor.

Rice ABD kongresinde yaptığı konu-
şmada yine “hedef” altı ülke saydı: **Küba,**
Beyaz Rusya, Zimbabve, Birmanya, Ku-
zey Kore ve İran.

İdeolojik ve stratejik çıkarlar etrafında
şekillenen bu listelere eklemeler, çıkarma-
lar yapılmaya devam edecektir. Halkları
tehditle, işgallerle, yaptırımlarla impara-
torluğunu inşaa etme politikasını sürdürü-
yor Amerika. Hepsinin neden hedef alın-
dıklarına bakın, emperyalizmin önünde bir
biçimiyle engel olan ülkeler olduğunu gö-
rürsünüz.

“Hedef ülkeler, hedef örgütler” ve terör
demagojileri sürecektir. Ama, Avrupa em-
peryalistlerinin de bir biçimde içinde yer
aldığı bu emperyalist siyaset tükenmiştir,
halklar nezdinde hiçbir inandırıcılığı yok-
tur. Denilebilir ki, bugün Amerika halklar
gözünde tarihinde hiç olmadığı kadar yı-
pıranmış durumdadır. Bu, halklar cephesi
için, emperyalizme karşı direnenler için
bir kazanımdır. Amerika “terör” dediğinde,
bir ülkeyi, bir örgütü hedef ilan ettiğinde,
dünya halkları orada özgürlük ve bağımsızlık
için savaşanları görmektedir. Em-
peryalizmin düşmanları bunlardır.

Petrol Bakanlığı Önünde Eylem

Irak'ın başkenti Bağ-
dat'ta, Petrol Bakanlığı
önünde 17 Ocak günü
bir araya gelen Şiiler,
yaşanan akaryakıt, su
ve elektrik sorununun
bir an önce çözülmesi
için eylem yaptı.

Petrol Bakanlığı
önünde çadır kuran Şi-
iler, talepleri yerine ge-
tirilinceye kadar Bakan-
lık önünden ayrılmayacaklarını söylediler.

Bakanlık önünde eylem yapanlardan, Abdülhiseyin Kazım,
"Biz Mukteda Sadr taraftarları olarak bu yapılan
haksızlıklara boyun eğmeme kararı aldık. Bağdat'ta
bulunan başta Sadr semti olmak üzere diğer bütün
semtlerde yaşanan enerji kesintilerinin bir an önce
bitmesini istiyoruz. Biz petrolün anavatanındaki va-
tandaşlar olarak bu hakkımızın elimizden alınması-
nı istemiyoruz. Bizler bu problemlerimiz çözülene
kadar buradaki çadırlarda kalacağız" dedi.

Bir Şoför Daha Öldü

AKP, “Irak büyük pazar vazgeçemeyiz” dedikçe
Türkiyeli emekçiler ölmeye devam ediyor.

19 Ocak günü de Bağdat'a 70 kilometre uzaklık-
taki Balad yakınlarında Türk kamyonlarından olu-
şan bir konvoyla otomatik silahlar ve tanksavar ro-
ketleriyle ateş açılması sonucu adı açıklanmayan bir
Türk şoförünün öldüğü ve kamyonunun da yandığı
öğrenildi.

Resmi rakamlara göre, Irak'ta öldürülen Türkiye-
lilerin sayısı 80 oldu. Gerçek rakamlar ve kayıplar
ise şimdilik AKP'nin BÜYÜK SİRRI olarak gizleniyor.
İşbirlikçilik suçu her gün büyüyor.

10 Bin Dolar İkramiyeli Ölüm!

ABD ordusuna başvurular yüzde 30 oranında
azalırken, işgalciler bunu telafi etmek için ikramiye
sistemi gibi yöntemler uygulamayı planlıyor. Buna
göre, örneğin kim orduya önce kaydolursa alacağı
paraya ek olarak 10 bin dolar vaadediliyor.

İşgal askerliğinin hiçbir maddi değerle silineme-
yecek büyük bir onursuzluk olması bir yana, Ameri-
kan gençleri kendi ölümlerini satın alıyorlar gerçek-
te bu parayla. İşgalcinin kayıpları ve 10 bini aşan
yaralı, akli dengesi bozulmuş askerleri bunun kanıtı
değil mi!

Kopenhag Kriterleri'ne Uygun İngiliz İşkencesi

ABD askerlerinin Ebu Gureyb'de yaptıkları işkencelerin fotoğraflarını ardından, İngilizlerin Basra kentinde yaptıkları işkencelerin resimleri de ortaya çıktı. Görüntüler arasındaki benzerlik çarpıcı. Bütün işgalcilerin aynı zamanda en büyük zalimler olduğunun bir ispatı olması bir yana, emperyalist kafanın Ortadoğu halklarına bakışının da bir yansıması bu benzerlik.

Fotoğraflar, Almanya'da bir askeri mahkemede Irak halkına işkence yapmaktan yargılanan üç İngiliz askerinin davasında ortaya çıktı. Yaptıkları işkenceleri tıpkı Amerikalılar gibi resimleyen İngiliz askerinin, bunları tab ettirmek için bir fotoğrafçıya vermesinin ardından mahkemeye ulaşan fotoğraflar tam bir barbarlık örneği. Adına "batı" denilen uygarlığın, insana, halklara bakışının yorumsuz ifadeleri. Zaten "uygarlık" dedikleri bu. Zaten uygarlık, demokrasi de Irak'a böyle götürülüyor mu? Marks ve Engels Komünist Manifesto'da 157 yıl önce söylediler:

"Burjuvazi, bütün ulusları, yok etme tehdidiyle başbaşa bırakarak, kendisinin uygarlık dediği şeyi, yani eşdeyişle burjuva üretim biçimini benimsemeye zorluyor. Tek sözcükle, kendi hayalindekine benzer bir dünya yaratıyor."

Bu fotoğraflar da, Marks ve Engels'in sözünü ettiği "zorlamalar"ın bir biçimi. Her şey burjuvazinin, emperyalist sistemin pazar hakimiyeti için. Emperyalist ülkeler bu gerçeği gizlemek için, üç beş askeri yargılama, işkence yapanların "sorunlu tipler" olduğu havasını yaratma çabasındalar.

Amerika bunu yaptı, ama işkence emirlerinin bizzat Bush ve Savunma Bakanlığı tarafından verildiği ispatlandı.

Bu 22 işkence fotoğrafı sadece ortaya çıkanlar. Ya çıkmayanlar, ya süren

işkenceler ve vahşet?

İngiltere basını tam bir şok halinde! Utanç manşetleri atıldılar hepsi de. Hümanisttirler ya! Oysa herkes biliyor ki, İngiltere, işkence aletleri üretimi konusunda sayılı ülkeler arasındadır, fuarlar bile düzenlenir. Türkiye'den işkencecilerin bu fuarlarda işkence aleti beğenirken resimleri dahi yayınlanmıştır. Bu resimlerle onlar arasında temelde bir fark yoktur aslında. Peki o zaman neredeydi bugün bu

resimlerin "bütün İngiltere'nin utancı olduğunu" söyleyen İngiliz burjuva basını? Onlar da gerçekte bu oyunun, gerçekleri çarpıtma politikasının parçasıdır. İşgal varken, başka görüntüler yaşanacağını mı bekliyorlardı. Bir not daha ekleyelim ki, İngiltere ile sömürgecilik tecrübesi konusunda kimse boy ölçüşemez. Tarihinden yapraklardır esasen bu fotoğraflar.

Bir vince bağladıkları, birbiriyle cinsel ilişkiye zorladıkları insanların suçu, işgalden sonra yaşanan yağmalara katılmalarıymış. En büyük yağmacıların, onların yarattığı ortamda yağma yapanları medenileştirme yöntemi bu.

İngiltere, Avrupa Birliği'nin saygın üyesidir. Aynı zamanda Avrupa burjuva demokrasisinin "beşiği" olarak adlandırılır. Peki bu görüntüler karşısında Avrupa Birliği ne diyor acaba? Kopenhag Kriterleri'ne uygun mu? İngiltere'ye yönelik bir yaptırım olmayacak mı? Hani siz insan hakları ihlallerine müthiş duyarlıydınız?

Emperyalist sisteminizin bekaası için olunca sorun yok anlaşılan.

Batı, barbar Ortadoğuluları uygarlığı benimsemeye zorluyor

